

Asıl tehdit ve tehlike, bizzat sermaye düzeninin yarattığı çürütücü toplumsal ve siyasal ortamdır... Suçu üreten sömürü düzenidir, suçlu sermaye iktidarındır...

**Kuşatmayı yarmak için,
devrimci sınıf
mücadelesini
yükseltelim!**

**İrkçi-şoven histeriye karşı
işçilerin birliği, halkların
kardeşliği!**

Sayfa 4

**Kamu TİS'leri hükümetin ve
sendika ağalarının seçim
taktiklerinin gölgesi altında**

Sayfa 5

**13-14 Nisan "GATS, AB Uyum
Sürecinde
Meslekler
Nereye?"
sempozyumu...**

Sayfa 13

**Kadınlar emperyalizme, şovenizme,
sömürüye ve ezilmeye karşı alanlardaydı!
Sınıfsal, cinsel ve ulusal baskıya
ve sömürüye karşı kadın-erkek
emekçilerin birleşik devrimci**

mücadelesi!

Sayfa 16

İÇİNDEKİLER

Kuşatmayı yarmak için devrimci sınıf mücadelesini yükseltelim!	3
İrkçı-şoven histeriye karşı işçilerin birliği, halkların kardeşliği!	4
Kamu TİS'leri hükümetin ve sendika ağalarının seçim taktiklerinin gölgesi altında	5
Ağar'dan sonra şimdi de Evren!..	
Darbeci Evren'in yeni çıkışının anlamı .	6
Sermayenin sömürü düzeninde tesadüfen yaşıyor, Pisi pisine ölüp gidiyoruz!.. . . .	7
Ulagay direnişi belirsizlikle sona erdi . .	8
Türkiye'de ve dünyada metal işçilerinin ücretlerinin satın alma gücü	9
Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu'nun 4. toplantısı...	
Gündemler: Gençlik örgütlenmesi sorunu ve mesleki dönüşümler	10-11
Öğrenci Komisyonları'ndan Basına ve Kamuoyuna...	
"Geleceğimiz hakkında söz söylemek bizim için acil bir ihtiyaç!.."	12-13
İşçi sınıfının kurtuluşunun kadınların da kurtuluşu olduğunu gören, bunun için çarpan bir yürek... Sylvia Pankhurst ..	14
8 Mart günlerinde HEY Tekstil'in patroniçesinden ev eksenli çalışan kadınlara "müjde"!..	15
8 Mart eylemleri (Orta sayfa)	16-20
Grev tüm Airbus işletmelerinde!	21
ABD emperyalizmi nükleer silah üretimini yeniden başlatıyor.	22
Dünyadan kısa kısa..	23
Liselilerin Sesi'nden	24-26
Devrimci yurtsever gençlik, durumu görev ve sorumlulukları	27-28
DANDY direnişi kazanımla sona erdi.	29
Hollanda'da Dünya Halkları Gençlik Konferansı	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2007/09 ● 9 Mart 2007

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: kb1@tnn.net

Web: <http://www.kizilbayrak.de>

<http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.com>

Baskı: Gün Matbaacılık

İSTANBUL

Tel: 0 (212) 426 63 30

Genel Dağıtım:

YAYSAT

Kızıl Bayrak'tan

Devrimci hareketlerin ortaklaşa düzenlediği 8 Mart mitingleri, pek çok ilde 4 Mart Pazar günü gerçekleştirildi. Gerek bu mitinglerin, gerekse de mitingleri önceleyen günlerde yürütülen 8 Mart faaliyetlerinin haberleri, bu sayımızda genişçe yer alıyor. Aynı gün İstanbul Çağlayan'da feminist kanadın gerçekleştirdiği kadın mitingine ilişkin haber de bu sayfalarda yer almış durumda. Burjuva medyanın 'erkekler gelsin mi, gelmesin mi?' üzerinden ayrışma yaşandığı demagojisine rağmen, artık, ayrışma zemini iyi biliniyor. İşçi- emekçi kadının kanları, sosyalist kadının mücadelesiyle yaratılan 8 Mart, günümüz Türkiye'si'nde de, her iki cinsten proleterler, devrimci ve sosyalistler tarafından sahiplenilmiş bulunuyor. Devrimci hareketlerin organizasyonu ile düzenlenen mitinglerle, Clara Zetkinler'in, Rosa Lüksemburglar'ın emaneti 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlanmıştır. İşçi sınıfının ve sosyalizmin 8 Mart'ını, işçi sınıfından ve sosyalistlerden azade kılmaya çalışan feministlerse, kadın günü kutlamasıyla yetinmek zorunda kalmışlardır.

8 Mart mitingleriyle devrimci baharı karşılayan devrimci ve sosyalist hareketleri, önümüzdeki günlerde de yoğun bir ortak mücadele/eylemlilik trafiği bekliyor. 12 Mart Gazi anmasından Irak işgalinin yıldönümü etkinliklerine ve Newroz'a kadar bir dizi önemli yıldönümü Mart ayında sıralanmış bulunuyor.

Süreç, hem artık epeyce yerleşmeye başlayan ortak çalışma kültürünün geliştirilmesi, hem de işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin sürece dahil edilmesi için de elbirliği yapılabilmesi açısından değerlendirilebilir ve değerlendirilmelidir. Anlamı eylem ve etkinliklere konu edilecek olan yıldönümleri, sadece devrimciler açısından değil, işçi ve emekçi kitleler açısından da önem taşıyan olayları anlatmaktadır. Üstelik, Irak işgalinin yıldönümü konusunda olduğu gibi, sadece dünde kalmış, önemi açısından anılan bir olayı değil, süregiden bir emperyalist saldırganlığı ve işgali, dolayısıyla, ülkemiz işçi ve emekçileri, devrimcileri açısından yakın bir tehlikeyi işaret edebilmektedir. Dolayısıyla anmalar, sınıf kitlelerini uyarmak, örgütlemek, mücadeleye sevk etmek amacıyla hizmet edilmeli, bu perspektifle ele alınabilmelidir.

Komünistler olarak bu perspektife sahip

olduğumuzu, yaklaşık 2 aya yaydığımız 8 Mart etkinlikleriyle de göstermiş olduk. İşçi-emekçi kadınların hak ve özgürlükleri uğruna mücadeleye örgütlenmesi, bir günlük bir anma etkinliğinin harcı olamayacağına göre, onlara daha sistemli biçimde, çok çeşitli araç ve yöntemlerle ulaşabilmek için süreci vesile yaptık. Kreş hakkından doğum izinlerine, ücretlerden ayrımcılığa kadar bir dizi soruna karşı bir dizi taleple, fabrikalarda, semtlerde işçi ve emekçi sınıfın kadınlarına ulaşmaya, onları uyarmaya, mücadeleye sevk etmeye çalıştık.

Devrimci baharın diğer yıldönümlerini de aynı perspektifle, kitleleri harekete geçirme hedefiyle değerlendireceğiz.

Parti
değerlendirmeleri-1

Parti
değerlendirmeleri-2

Kitapçı ve bayiiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Asıl tehdit ve tehlike, bizzat sermaye düzeninin yarattığı çürütücü toplumsal ve siyasal ortamdır... Suçu üreten sömürü düzenidir, suçlu sermaye iktidarındır...

Kuşatmayı yarmak için devrimci sınıf mücadelesini yükseltelim!

Sınıf ve kitle hareketinin dibe vurduğu dönemler, her türden toplumsal yozlaşma ve çürümenin hızla boy attığı dönemlerdir de. Aralarında yalnızca bir paralellik değil, aynı zamanda köklü bir içsel bağlantı da sözkonusudur.

Öte yandan böylesi dönemler, sermaye gericiğinin savaş ve saldırılarda pervasızca hareket ettiği dönemlerdir. Bir başka ifadeyle, bir ülkede ya da toplumda ezilen ve sömürülen yığınlar sınıf mücadelesinden geri duruyorsa, sınıf çatışması elle tutulur, gözle görülür bir olgu olarak kendisini dayatmıyorsa, saflaşma ve çatışmalar bu temelde yaşanmıyorsa, o ülkenin egemenleri o topluma ve ülkeye kendi gerici savaşlarını ve egemenliklerini daha şiddetli bir biçimde dayatırlar. Faşizm, emperyalist paylaşım savaşları, halklar arası boğazlaşma, katliamlar, soykırımlar böylesi dayatmalardır. Bir başka ifadeyle, işçi ve emekçilere ödetilen bedellerdir. Demek ki sınıf mücadelesinden geri durmanın bir diğer bedeli, daha büyük yıkımlardır.

Böylesi bir dönemden geçiyoruz. Daha açık söylersek, Türkiye’de işçi ve emekçiler, şimdiye değin hiç olmadığı kadar kabarık bir faturayla karşı karşıyadır. Dile getirdiğimiz iki tarihsel öncülden hareketle, bu faturanın ortaya çıkardığı sonuçları daha somutta ifade etmek gerekirse, birincisi; Türkiye’de toplumsal yoksullaşmaya paralel olarak, çürüme ve yozlaşma had safhadadır. Tüm toplum adeta bir bataklıkla kuşatılmış bulunmaktadır.

İkincisi; “bölünme”, “artan iç ve dış tehditler”, (“güvenlik”), “irtica” vb. gerekçeler öne sürülerek içinde ve dışarıda (Ortadoğu’da) emekçi yığınlarla ve halklara karşı savaş ve saldırganlık, bir tehdit ve tehlike olmaktan çıkıp, sonuçları günlük yaşamda bile gözlenebilecek denli açık bir olgu haline gelmiştir. Şovenizmin dozu gitgide artan bir kampanya biçiminde tırmandırılması, bu saldırıların ne denli yakın ve yakıcı hale geldiğinin somut bir işareti ve zeminidir.

Önce şovenizm cephesinden nasıl bir tabloyla karşı karşıya olduğumuza bir bakalım.

Gerek içerde gerekse bölgede savaş ve saldırganlığın güncel politikadaki karşılığı, Genelkurmay’ın öncülüğü ve girişimiyle, bizzat onun yönetimi, denetimi ve yönlendirmesiyle son iki yıldır şovenizmin tırmandırılmasıdır. Hrant Dink cinayetine kadar uzanan onlarca linç girişimi, onlarca provokasyondur. Bütün dökülmüşlüğüne rağmen, onlarca gerici-faşist yasada olduğu gibi 301’de gösterilen ısrardır. Başta AKP olmak üzere, tüm düzen partilerinin milliyetçilik sopasıyla hizaya çekilmesidir. Tüm toplumu şovenist bir cendere içine almak için medyasından düzen partilerine, ordusundan onun sivil kılıklı uzantılarına ve TOBB gibi sermaye örgütlerine kadar tüm sermaye kuvvetlerinin el birliğiyle milliyetçiliği pompalamasıdır. Tehdit ve yıldırma operasyonlarının sokaklara taşmaya başlaması ve bazı liberal aydınlara uzanacak kadar artması ve genişlemesidir. Son bir yılda, ama özellikle de son üç yılda, Vatandaş Kuvvetler, Kuvayı Milliye, Kuvayı Hukuk gibi, başlarında rütbeli emekli askerlerin ve ırkçı faşistlerin bulunduğu derneklerin -dernek adı altında para-militer, faşist örgütlerin- pıtrak gibi çoğalmasındır. (Yalnızca son 5 yılda bu türden 40 ayrı dernek kurulmuştur). Faaliyetlerini özellikle de Kürt ve emekçi nüfusun yoğun olduğu kentlerde yoğunlaştıran bu ırkçı-faşist oluşumların oynadığı rol, MHP’yi bile geride bırakan, Hitler ve Mussolini’yle yarışan bir ırkçılık propagandası düzeyini yakalamakla kalmamış, aynı zamanda devlete tetikçi yetiştirmeye, devlet adına cinayet şebekeleri hazırlamaya kadar varmıştır. Kürtler’in halihazırda yasal alandaki en büyük partisi olan DTP’ye karşı 28 Şubat benzeri bir operasyon için

düğüme basılmış olması, PKK’ye karşı geniş çaplı bir imha operasyonu hazırlığı ve arayışıdır. Kerkük’te, orada faaliyet gösteren Demokratik Türkmen Partisi’nin bile tepkisini çekecek denli açık bir kışkırtma ve provokasyon girişimlerinin sürdürülmesidir. PKK’nin üst üste ateşkes ilan ettiği, çatışmaların ve çatışmalarda ölen askerlerin azaldığı bir dönemde, Kürt düşmanlığının alabildiğine tırmandırılmasıdır.

Hepsi bir arada, işçi ve emekçileri zehirlemeye, devrimci ve ilerici gelişmelerin önünü kesmeye dönük çok yönlü, kapsamlı bir şovenizm kampanyasının yürütüldüğünü göstermektedir.

En ince biçiminden en kabasına, aydınından işçisine, sokaktaki insanından esnafına kadar tüm toplumu hedef alan bu ideolojik saldırı fiili biçimler olarak büyümekte, her geçen gün etkisini daha fazla göstermektedir. Sermaye iktidarı emekçi yığınları milliyetçilik, ulusal çikarlar vb. argümanlarla şovenizmle zehirlerken, yalnızca onları mücadeleden alkoymakla kalmıyor, aynı zamanda kendi gerici çıkarlarını dayatabileceği, toplumu kendi gerici çıkarları etrafında kamplaştırabileceği, emperyalizmin dümen suyunda milim şaşmadan rahatça hareket edebileceği ve uşakça bağımlılığının üstünü örtebileceği bir imkana da kavuşuyor. Önünü açtığı sözde anti-Amerikancılık ve AB karşıtlığı da buna hizmet ediyor.

Bugün asıl tehdit ve tehlike budur. Emperyalizmin hizmetinde bölgesel bir savaşa giden yolların taşları bugün Kürtler’e ve Ermeniler’e karşı tırmandırılan şovenizmle döşenmektedir. Yarın tüm işçi ve emekçilerin boynuna daha sıkı biçimde geçirilecek olan halkanın da ana malzemesidir bu.

İlkinin, yani toplumsal çürümenin ortaya çıkardığı tablo ise bizzat burjuva medya tarafından son birkaç yıldır istatistikler ve özel dosyalar biçiminde düzenli bir tarzda gündemleştirilmektedir. Fikir vermesi açısından bu istatistiklerden bir kesit sunalım:

“Emniyet Genel Müdürlüğü rakamlarına göre 2006 yılında asayiş suçları yüzde 61, şahsa karşı işlenen suçlar yüzde 62, mala karşı işlenen suçlar yüzde 60 arttı. Başka bir deyişle; her 40 saniyede bir birilerinin canına ya da malına kastedildi...”

2006 yılında polis sorumluluk bölgesinde 321 bin 676’sı şahsa, 463 bin 834’ü mala karşı toplam 785 bin 510 asayiş suçu işlendi. 2005 yılındaysa 197 bin 996’sı şahsa, 289 bin 765’i mala karşı olmak üzere toplam 487 bin 761 asayiş suçu işlenmişti.

2006’da 2 bin 66 kasten, 826 ihmal sonucu veya kazaen adam öldürme, 563 öldürmeye teşebbüs, 40 bin 1 kasten yaralama, 11 bin 446 ihmal ve kazaen yaralama, 71 bin 564 darp, 7 bin 130 kız-kadın-erkek kaçırma, 546 çocuk kaçırma, 48 rehin alma, 28 bin 88 tehdit, 17 bin 64 aile fertlerine kötü muamele...1300 urza geçme, 2 bin 329 kumar oynama ve oynatma ve 1932 fuhşa teşvik-kadın ticareti-aracılık suçu işlendi.

1647 intihar, 8 bin 527 (intihara) teşebbüs yaşandı. Rakamlar kapkaçın neredeyse ikiye katlandığını gösterdi. 2005’te 7 bin 168 kapkaç olurken; bu sayı 2006’da 12 bin 154’e fırladı.

2006’da 85 bin 964 evden, 55 bin 967 işyerinden, 4 bin 307 resmi kurumlardan, 202 bankadan, 31 bin 522 oto, 68 bin 855 otodan hırsızlık olayı yaşandı. 27 bin 612 yankesicilik, 1200 hayvan hırsızlığı, 64 bin 166 diğer tür hırsızlık, 7 bin 770 şahıstan gasp-yağma, 192 evden gasp-yağma, 428 işyerinden gasp-yağma, sekiz bankadan gasp-yağma, 95 adam kaldırma, 316 zorla çek-senet tahsili, 2 bin 210 kasten yangın çıkarma, 12 bin 651 dolandırıcılık suçu işlendi.

2006’da toplam 17 bin 196 mali, 11 bin 747 uyuşturucu kaçakçılığı, 1742 organize suç, 84 toplu kaçakçılık ve sekiz nükleer kaçakçılık polise yansdı.”

(*Radikal*, 23 Şubat 2007)

Bunlar yalnızca devletin “suç” olarak tasnif ettiği resmi rakamlar. Gerçekte diğer boyutlarıyla beraber toplumsal çürüme ve yozlaşma, çok daha yakıcı bir hal almış bulunmaktadır. Örneğin uyuşturucu kullanma yaşının düşmesi, uyuşturucu tüketiminin artması, kadına yönelik şiddetin diğer biçimleri (töre cinayetleri, resmi rakamlara girmeyen dayak vb.) ve rüşvet, rakamlara girmeyen fuhuş ve resmi fuhuş bataklığı, milyonlarca insana sahte umutlar pompalayan resmi kumar (loto, toto, idda vb.) bu tabloya eklenmesi gereken diğer unsurlardan bazılarıdır. Sefaletin yol açtığı ruhsal, bedensel ve sosyal-kültürel çürümenin vardığı boyutları görmek için ise apayrı bir başlık açmak gerekir.

Fakat yalnızca bu sınırlardaki bir tablo bile, toplumun nasıl bir “suç” ve şiddet bataklığı içine çekildiğini, çürümenin aldığı boyutları yeterince gözler önüne seriyor. Bu tablo işsiz ve geleceksiz bırakılan işçi ve emekçi kökenli milyonlarca insanın lümpenleşerek bu bataklığa saplandığını gösteriyor.

Ama toplumsal çürümenin yarattığı tehdit ve tehlike yalnızca bununla da sınırlı değil. Sırf bu suç tablosunu öne çıkararak sermayenin işçi ve emekçilere, devrimcilere karşı saldırılar yöneltmesi, işin bir yanı. Diğer yanı ise, sokakların giderek yaşanmaz bir hal alması, her gün onbinlerce emekçinin büyüyen bu suç makinesinin bizzat hedefi haline gelmesiyle yaratılan korku atmosferidir. Tablonun kendisi bile bu korkunun hiç de temelsiz olmadığı göstermektedir. Böyle bir kirli atmosfer sayesinde sermaye iktidarı, hem “güvenlik tedbirleri” adı altında baskılarını artırma zemini yakalamakta, hem de toplumsal muhalefete karşı her türden şiddeti meşrulaştırma imkanı sağlamaktadır. İşte bu yüzden, bu suç şebekelerini bizzat kollamakta, önünü açmaktadır. Çünkü çürüyen düzenin çürüyen bataklığından beslenen, sermaye iktidarı tarafından kollanıp gözetilen adi suç çeteleri, mafya örgütlenmeleri, grev ve direnişleri bastırmak, devrimci ayaklanmaları ezme için kullanılan para-militer, karşı devrimci çetelerin fidelikleridir. Bu ayak takımı Avusturya devriminin ezilmesinde önemli bir rol oynadı. İtalya ve Almanya’da faşizmin iktidara gelmesinde kritik bir yer tuttu. Kısacası, sermaye yarın ihtiyaç duyacağı yedek güçlerini buralardan toplamaktadır. Faşizm bu bataklıktan beslenmektedir. Böylece şovenizmle birlikte toplumsal çürüme ona, toplumsal dinamikleri köreltme imkanı sağlamaktadır.

Adi suç çeteleri ve devlet terörünün saldırdığı korku nedeniyle işçi ve emekçilerin sokağa çıkmaktan çekindikleri, şovenizmin alabildiğine tırmandırılması nedeniyle ezilen yığınların taleplerini dile getirmekten, sözünü söylemekten korktuğu bir siyasal atmosfer! Sermaye böyle bir toplumsal ve siyasal ortamı kendi elleriyle yaratmak için çırpınıyor.

Özetle, gerek şovenizm gerekse toplumsal çürüme ve yozlaşma birbirini bütünleyen, birbirlerine kökten bağlı bir ve aynı gerçekliğin iki farklı yüzüdür. Her ikisinin gerisinde de çürüyen sermaye düzeni ve sermaye iktidarının bilinçli politikaları var. Her ikisi de sermayenin, işçi ve emekçilere mücadeleden geri durması nedeniyle ödettiği bedellerdir. Ve her ikisi birden işçi ve emekçilere, bölgede yaşayan halklara karşı işleyen, iki yüzü keskin bir bıçak anlamına geliyor. Ve eğer bu bıçak kırılmazsa, keskinleşerek çok daha büyük yıkımlara ve bedellere yol açacaktır.

Mücadele yoksa, yalnızca yoksulluk değil, çürüme, şovenizm, savaş da kaçınılmazdır.

Ezenle-ezilen, sömürülenle-sömüren arasındaki savaş, bir hesaplaşmadır. Toplumlar, bu savaşı ezilenler ve sömürülen sınıflar kazandığı ölçüde arınır, ilerler ve gelişirler.

İrkçı-şoven histeriye karşı işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Sermaye düzeni ile medyadaki “görevli”leri ırkçı-faşist histeriyi körüklemek için her fırsatı değerlendiriyorlar. Ortamı zehirleyen bu kampanyanın başını çeken düzenin resmi kurumları ile “sivil” uzantıları, Hrant Dink’in katledilmesine yüzbinlerin tepki göstermesi karşısında iyiden iyiye zıvanadan çıkmışlardı. Şimdi ise PKK’ye karşı sınır ötesi operasyon, Kerkük kentinin statüsünün belirlenmesi, Abdullah Öcalan’ın zehirlendiği iddiasına gösterilen tepkiler etrafında koparılan fırtınalarla ırkçı-şoven kampanya tımandırılıyor.

İrkçı-inkarcı politika can çekişiyor

Beyaz Saray’ın kapılarını aşındıran düzenin askeri, siyasi, diplomatik kurum şeflerinin girişimleri, Kerkük kentinin statüsünü belirleyecek referandumu engellemeye yetmedi. Bush liderliğindeki savaş çetesi, PKK’ye karşı sınırötesi bir askeri saldırıya da şimdilik “yeşil ışık” yakmadı. Hatta Washington’da sağlam haber kaynakları bulunan bazı “gazeteci”ler, ışığın giderek kırmızıya dönüştüğünü söylüyorlar.

Kürt halkının haklarını savunduğundan değil, fakat saplandığı Irak bataklığından çıkış yolu bulamadığından dolayı Kürtlerle karşı karşıya gelmeyi göze alamayan ABD emperyalizmi, Ankara’daki sadık işbirlikçilerinin isteklerine destek veremiyor. Bu durum, ırkçı-inkarcı politikayı sürdüren egemenleri ciddi bir açmazla yüzyüze bıraktı. Sermaye devletinin şefleri, efendi-uşak ilişkisinin kaçınılmaz sonucu olarak ABD dayatmalarını sineye çekerken, ırkçı-faşist histeri eşliğinde Kürt halkına saldırıyı sürdürüyor.

Yılları bulan kirliliğe savaş döneminde Kürt halkına karşı en vahşi yöntemleri kullanmaktan geri durmayan sermaye devleti, zorbalığın çıkar yol olmadığını biliyor olmalı. Ancak iflas eden politikanın yerine ne koyacağına henüz karar veremeyen egemenler, geleneksel politikada uzatmaları oynuyorlar. Sokaklara salınan linççi güruhlar, kolluk kuvvetleri, medya cephesindeki apoletsiz mücahitler, düzen yargısı, kısacası, düzenin tüm kurumları saldırganlıkta birbiriyle yarışıyor. Medya ırkçılık eşliğinde kin kusarken, kolluk kuvvetleriyle savcılar Demokratik Toplum Partisi (DTP) yöneticilerini hapse atmakla meşguller. Sokaklara salınan faşist sürüler ise cinayet işlemekten geri durmuyor.

Egemenler arası çatlak

Geleneksel ırkçı-inkarcı politikanın iflası egemenler arasındaki çatlağı da derinleştirdi. Bunların bir kesimi Kürt devletine karşı çıkmanın faydasız olduğunu teslim ederek, artık bu gerçeğin kabul edilmesi gerektiğini savunuyor. Bunlara göre “Kürt federe devleti” kurulabilir, ancak Türkiye’nin “himayesi” altında olmak şartıyla. Henüz pek kabul görmeyen bu görüşe göre, Türk burjuvazisi stratejik derinliğe, yeni sömürü alanlarına, en önemlisi de petrole kavuşacak. Tabii böyle bir tercih savaş kundakçılarının planlarına da uygun olacağı için, işbirlikçi burjuvazinin emperyalist yağmadan pay alma hevesleri de kısmen karşılanabilecek. En azından yansıyanlar, hesapların bu şekilde yapıldığına işaret ediyor.

Barzani-Talabani şahsında Güney Kürtleri’ne de küstahça saldıran geleneksel politikanın savunucuları ise, halen Kürtleri birbirine kırdırma hevesindedir. Bu girişimleri karşılık bulmayınca da iyice çileden çıkıyorlar. “Hem birbiriyle savaşan, hem de PKK’ye

karşı Türk devletiyle işbirliği yapan Barzani-Talabani” isteyen ırkçı-inkarcı zihniyetin hareket alanı daralıyor. Zira süreç Kuzey-Güney Kürtleri’ni birbirine yakınlaştırıyor. Bu ise Kürtler’i birbiriyle çatıştırma hevesindeki inkarcı kesimlerin bu konuda hüsrana uğramasını kaçınılmaz kılıyor. Kerkük’e dönük olası bir saldırının Kürt halkı tarafından Diyarbakır’a yapılmış kabul edileceğini dile getiren DTP’li belediye başkanının anında saldırıya uğraması, dahası bu sözler gerekçe gösterilerek ırkçı bir kampanyanın yürütülmesi, Kürtler’in birbirine destek olmasından duyulan rahatsızlığın dışavurumu aynı zamanda.

Devletin inkarcı politikasında ısrarcı olanların, Kerkük veya Güney Kürdistan’a müdahale heveslerinin kursaklarında kalması da kaçınılmaz görünüyor. Zira yalnızca Kürtler değil, Araplar, hatta Türkmenler’in önemli bir kesimi de böylesi bir saldırganlığa açıkça karşı çıkıyor. Diğer bir zorluk ise Washington’daki efendiden bu yönde onay almanın pek olası görünmemesidir. İrkçı-faşist histerinin kışkırtılması ve içe dönük saldırganlığın tımandırılmasının bir nedeni emperyalist saldırganlarla suç ortaklığına hazırlıksa, bir diğer nedeni de iflas eden inkarcı politikanın Ankara’daki Amerikancılar’a içte ve dışta yaşattığı sıkıntılardır.

“Türk-Kürt savaşı” değil halkların kardeşliği!

Kürt hareketinin bazı sınırlı tavizler karşılığında düzenle birleşme talebine bile karşılık verilmemesi, ırkçı-inkarcı devlet politikasının kolayından terkedilmeyeceğinin de göstergesidir. İflas etmiş bir politikada ısrarın ise, devletin gözü dönmüş bir

saldırganlığa sarılmasını beraberinde getirmesi kaçınılmazdır. Bunun yetmediği yerde de ırkçı-faşist histeriyi sersemletilmiş sürüler sistemli bir şekilde sokaklara salınabilir. Nitekim son zamanlarda “Türk-Kürt savaşı” söylemi farklı çevrelerin dilinde dolaşmaya başladı.

Bu söylem farklı gerekçelere dayandırılıyor olabilir. Farklı çevreler buna farklı anlamlar da yükleyebilir. Ancak etnik, dinsel, mezhepsel kimliklerin öne çıkarıldığı, farklılıkların halkları bölüp-parçalamaya gerekçe sayıldığı bir dönemde gündeme gelen bu söylemin kime hizmet edeceği bellidir. Dolayısıyla bu söylem, ne gerekçeyle gündeme getirilirse getirilsin, ırkçı-şoven histeriyi kışkırtanlara malzeme sağlamak dışında bir işe yaramamaktadır.

Emperyalist-kapitalist düzenin kirliliği silahlarından biri, işçi sınıfı-burjuvazi çatışmasının üstünü örtmek için etnik, dinsel, mezhepsel ayrımları kışkırtmaktır. Bu tuzağa düşen işçi sınıfı birliğini sağlayamaz, gerektiği gibi sınıf savaşı veremez. Dolayısıyla kölelik zincirleri günden güne kalınlaşır. Halklar ise kardeşliğini yitirmekle kalmaz, kendilerini kurban eden emperyalistlerle işbirlikçileri adına birbirini boğazlamaya başlarlar. Yirminci yüzyılda yaşanan deneyimler ve halen Irak’ta devam eden boğazlaşma, bu tuzağa düşen halkların ödediği ağır bedeller hakkında fikir vermektedir.

İrkçı-şoven histeri işçi sınıfını, emekçileri, baskı altındaki halkları, demokratik hak ve özgürlükleri, ilerici-devrimci güçleri bir bütün olarak hedef almaktadır. Bu azgın saldırıya karşı etkili bir mücadele hattı örebilmenin yolu, işçilerin birliğini/halkların kardeşliğini güçlendirmekten geçiyor.

Güncel planda çabalar bu noktada yoğunlaştırılmalıdır.

Emperyalizme, işbirlikçilerine, ırkçılığa ve şovenizme karşı 17 Mart’ta DOLMABAĞÇE’ye!

ABD’nin Irak’a başlattığı saldırının ve işgalin üzerinden 4 yıl geçti. Dört yıl içerisinde ABD Emperyalizmi ve işbirlikçileri Irak’ta binlerce insanı katletti, katletmeye devam ediyor. İnsanlık tarihinin en kanlı işgallerinden birisi hala devam ediyor. Bununla birlikte ABD Ortadoğu ve dünyanın hemen her yerinde sürdürdüğü saldırganlığın sınırlarını genişletmeye devam ediyor. İran yeni bir saldırıyla karşı karşıya iken aynı zamanda Irak’ta Filistin’de ve tüm Ortadoğu’da ülkeler etnik çatışmalarla iç savaşa sürüklenmeye çalışılıyor. ABD emperyalizminin işgaline karşı Irak halkı 4 yıldan beri direnmeye devam ediyor, teslim olmuyor.

ABD emperyalizminin işbirlikçisi ülkemiz egemenleri ise savaşın ve işgalin başından beri Ortadoğu’daki kanlı işgale ortak olmak için çabalamaktadırlar. Diğer yandan Hrant Dink cinayeti ve sonrasında yaşanan gelişmeler ülkemizin kanlı bir sürece doğru sürüklenmek istendiğini açıkça ortaya koymaktadır. Egemenler bir yandan K. Irak’a girme planları yaparken, diğer yandan da ırkçılığı ve şovenizmi körüklemekte, Kürt halkını yok saymakta, halkları birbirine düşman yapmaya çalışmaktadırlar.

Bizler ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerinin Ortadoğu ve tüm dünyada sürdürdüğü saldırgan politikalarına karşı direnen Ortadoğu halkının yanında olduğumuzu haykırmak için, ülkemizin emperyalizmin politikalarının işbirlikçisi olmasına, yükseltilmeye çalışılan ırkçılık, şovenizm ve düşmanlığa karşı çıkmak için, Irak savaşının 4. yıldönümünde **17 Mart Cumartesi** günü

“Emperyalizm Yenilecek Direnen Halklar Kazanacak, Yaşasın Halkların Kardeşliği” ana pankartıyla Taksim’den Dolmabahçe’ye yürüyeceğimiz bir eylem düzenleyeceğiz. Eylem saat 14:45’te Taksim AKM önünden başlayacak, Dolmabahçe’de yapılacak basın açıklaması ve müzik dinletisiyle sona erecektir.

ABD Emperyalizminin her geçen gün daha saldırganlaştığı, Türkiye egemenlerinin işbirlikçi politikalarının halkımıza yoksulluk, sefalet ve ölüm getirdiği ortadayken, toplumsal muhalefet güçlerinin birlikte yan yana, omuz omuza olması hem Ortadoğu hem de Türkiye halklarının kaderi açısından kritik bir öneme sahiptir.

Bizler aşağıda imzası bulunan kurumlar 17 Mart’ta düzenleyeceğimiz eyleme katılımınızı bekler, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Toplantı Tarihi: 13 Mart Salı

Saat : 19:00

Yer : İstanbul Halkevi

Adres : Asmalı Mescit Mah. Orhan Adli Apaydın Sk. No: 34 Beyoğlu (Ada Müziğin Sokağı 245 82 65)

EMPERYALİZME KARŞI YURSEVER CEPHE, HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER CEPHESİ, HALKEVLERİ, BAĞIMSIZ DEVRİMCİ SINIF PLATFORMU, EMEKÇİ HAREKET PARTİSİ, KALDIRAÇ, DEMOKRATİK HAKLAR PLATFORMU, DEVRİMCİ HAREKET, ODAK, HALK KÜLTÜR MERKEZLERİ

Kamu TİS'leri hükümetin ve sendika ağalarının seçim taktiklerinin gölgesi altında

Kamuya bağlı işyerlerinde toplu sözleşme süreci başlıyor. Kamu toplu sözleşme görüşmeleri 300 binden fazla işçiyi kapsıyor.

Geçtiğimiz iki yıl boyunca kamu işçisi, başta özelleştirmeler olmak üzere sermayenin çok yönlü saldırılarının temel hedeflerinden biri durumundaydı. Bu saldırılar sonucu onbinlerce kamu işçisi işini yitirdi, gene onbinlercesi, çalıştıkları kurumlardan başka kurumlarda çalışmaya zorlandılar. Ücret ve sosyal haklar planında da önemli kayıpları oldu.

Görüldüğü kadarıyla yeni sözleşme döneminin bir öncekinden en büyük farkı, genel seçimlerin arifesinde yaşanacak olması. Sözleşmenin imzalanmasından üç beş ay sonra milletvekili genel seçimlerinin yapılacak olması hem hükümetin hem de işçiler adına sözleşme masasına oturacak Türk-İş'in tutumunu önemli ölçüde etkileyecek gibi görünüyor.

Hükümetin derdi seçim

Hükümet bir taraftan İMF ve TÜSİAD'ın beklentileri doğrultusunda mevcut "istikrar programı"nı kararlılıkla uygulamak durumunda. Hele de uluslararası finans piyasalarının bıçak sırtı dengelerde durduğu, ekonomideki bütün dengelerin alt üst olmasına dair korku ve kaygıların önemli oranda yoğunlaştığı bir dönemde sermayenin hükümeti gözden çıkartmaması için buna zorunlu.

Fakat aynı zamanda hükümet yaklaşan genel seçimleri de gözardı edemiyor. İşçi ve emekçileri türlü yalanlarla kandırmak, böylece bir kez daha onların oylarını çalmak için çeşitli taktikleri devreye sokmaya hazırlanıyor.

Bunlardan birincisi asgari ücretle geçinen işçileri etkilemeye dönüktü. Başbakan Erdoğan, partisinin grup toplantısında yüzsüzlüğü bu kadarına da pes dedirtecek bir konuşma yaptı. Erdoğan, vergi iadesi uygulamasını kaldırıp yerine asgari geçim indirimi sistemini getiren (aslında bir hak gaspı anlamına gelen, üstelik de ancak 2008'de yürürlüğe girecek olan) yeni yasal düzenlemeyi allayıp pulladı ve bunu asgari ücretlilerin sırtındaki vergi yükünün kaldırılması olarak sundu. Hatta hızını alamadı ve hükümetin bahsettiği bu büyük nimetten faydalanabilmeleri için asgari ücretle çalışan bekar işçileri de bir an evvel evlenmeye çağırdı.

Hükümetin işçileri kandırmaya dönük politikalarının diğer bir hedefi kamuda çalışan işçiler. Hükümet bir seçim yatırımı olarak kullanabilmek için geçici işçilere kadro verilmesiyle ilgili yasal düzenlemeyi şimdiye kadar türlü bahanelerle geciktirdi. Son gelen haberler, seçim atmosferine girilmesiyle birlikte bu yönde de adımlar atılacağı, ilgili yasanın önümüzdeki haftalarda meclisten geçirileceği yönünde. Bu yasanın geçici işçilerin çok büyük bir kısmının derdine derman olmayacağı, az sayıda işçinin kadroya geçirileceği büyük çoğunluğu ise sözleşmeli personel statüsünün dayatılacağı

biliniyor. Dolayısıyla geçici işçilere kadro söylemi de esasta bir balondan ibaret.

Hükümetin kamu TİS'lerine ilişkin somut politikası üzerine ise şu an kayda değer bir bilgi yok. Bundan bir süre önce İMF ve Merkez Bankası kaynaklı açıklamalarda kamu işçisine verilecek "yüksek bir zammın enflasyonla mücadeleyi zaafa uğratabileceği", ekonomik dengelerde sıkıntıya yol açabileceği vurgulanmıştı. Öte yandan büyüdükçe büyüyen cari açık ve ekonomideki son çalkantılar nedeniyle sıcak para girişinin azalması gibi etkenler hükümeti temel mal ve hizmetlerin fiyatlarına zam yapmaya zorlayabilir.

Bütün bunlar gözetildiğinde hükümetin toplu sözleşme görüşmelerinde bonkör davranması, kamu işçisine ekonomik ve sosyal hak mahiyetinde bazı rüşvetler dağıtması oldukça güç görünüyor. Fakat hükümetin derdinin bir şeyler vermek değil ama verir gibi görünmek olduğu bilindiğine göre, toplu sözleşme sürecinde neleri ön plana çıkartacağını şimdiden kestirmek mümkün değil. Kesin olan bir şey varsa o da seçimleri bir kez daha kazanmaya kararlı olan AKP'nin kamu toplu sözleşmelerini bundan bir önceki gibi hafife almasının pek de kolay olmadığı.

Türk-İş yönetimi ve kamu toplu sözleşme süreci

Türk-İş cephesinde TİS hazırlıkları başlamış durumda. Türk-İş bünyesinde bir "Kamu Toplu İş Sözleşmeleri Koordinasyon Kurulu" oluşturuluyor. Bu kurul görüşmeler sürecinde hükümetle muhatap olacak ve çerçeve anlaşmanın sağlanmasından sorumlu olacak. Şimdilik pek rakam telaffuz edilmese de TİS sürecinde Türk-İş'in taleplerinin kazanılmış hakların korunması, çalışma koşullarının iyileştirilmesi, ücret ve sosyal hakların geliştirilmesi gibi temel başlıklar altında toplanacağı ifade ediliyor.

Bilindiği üzere Türk-İş yönetiminin artık klasikleşmiş bir toplu sözleşme taktiği var. Başlangıçta talepler ortaya konulur, şundan aşağı zam verirsiniz yer yerinden oynar, gök kubbeyi aşağı indiririz türünden söylemlerle işçiler beklentiye sokulur. Diğer yandan hükümetle al takke ver külah görüşmeler yürütülür. Sonunda da sermayenin istediği olur. Sendikacılara da ne yapalım ülke zor durumda, bu şartlarda en iyisi bu minvalinden yalanlarla işçileri satış sözleşmelerine ikna etmek kalır.

Toplusözleşmeler ve genel seçimler arasında oldukça az bir zaman diliminin bulunması, Türk-İş yönetimini de klasikleşmiş satış sözleşmeleri politikasını belli ölçülerde değiştirmeye, daha mücadeleci bir sendikacı görünümü çizmeye, bu sayede işçilerin gözüne girmeye zorluyor. Çünkü bu ihanet çetesi için işçilerin gözüne girmek demek, düzen partilerinin birinin listesinden, daha üst sıralardan milletvekili adayı gösterilmek, dolayısıyla da meclisin ceylan derisi koltuklarına oturma fırsatı yakalamak anlamına geliyor.

Bu politika değişikliğinin ilk somut işaretini geçtiğimiz günlerde yapılan Tarım-İş Olağan Genel Kurulu'nda konuşan Salih Kılıç verdi. İMF ve Merkez Bankası'nın kamu toplu sözleşmeleriyle ilgili telkinlerine değinen Salih Kılıç, yüzde 9'luk ücret kaybına göz yummalarının mümkün olmadığını vurguladı. Fakat Salih Kılıç'ın konuşmasındaki asıl dikkati çeken şey 15 Mart tarihinin, bir "mılat" olduğunu ilan etmesiydi. Bu sözüne açıklık getiren Salih Kılıç, Türk-İş'in 15 Mart'tan sonra politikalarını tabanla bütünleşerek hayata geçireceğini söyledi.

Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz diye bir deyiş vardır. Türk-İş yönetiminin niteliği ve Salih Kılıç'ın sendikacı kimliği ortadadır. Kirli sicili de açık bir biçimde göstermektedir ki, bu sendika ağasının gerçek anlamda mücadeleyle ve gerçek anlamda tabanla bütünleşmeyle en küçük bir alakası dahi yoktur. Onun bu söyledikleri, işçi ve emekçilerin gözünde itibar kazanmaya dönük sahte çıkışlardan başka bir şey değildir.

Zaten konuşmasının devamında "bizim amacımız bağcıyı dövmek değil, üzüm yemek" diyerek ne sermaye ile, ne de hükümet ile aslında bir problemi olmadığını özellikle vurgulamıştır. Bir bakıma hükümete "benim işçilere söylediklerimi boş verin, siz bu sözleri üzerine alınmayın, nasıl olsa hallederiz" mesajı iletmiştir. Sadece bu tek cümle bile kendisinin ikiyüzlülüğünü, sermaye ile işçi sınıfı arasındaki mücadelede aslında nerede durduğunu göstermeye yeterlidir.

Kamu işçisi bu oyunu boşa çıkartmalıdır!

Görüldüğü gibi hem hükümet hem de Türk-İş'in tepesindeki ihanet çetesi, kamu TİS sürecini, kendi seçim planlarıyla bağlantılı bir biçimde ele alacaklar, işçileri kandırma noktasında birbirleriyle yarışacaklardır. Hükümet işçileri ne kadar da düşündüğünü göstermeye, ihanet çeteleri ise aslında ne yaman sendikacılar olduklarını ispatlamaya çalışacaklardır. Her iki taraf da TİS süreci üzerinden kamu işçisini kandırmaya, bu süreci bir seçim malzemesi olarak kullanmaya çalışacaklardır.

Gerçekte ise ne hükümetin ne de ihanet çetesinin kamu işçisini düşündüğü yoktur. Seçimler geride kaldığında kamu işçileri bir kez daha yıkım politikalarıyla, özelleştirme uygulamalarıyla baş başa kalacaklardır. Üstelik bugünkünden daha ağır bir fatura ödemek, daha büyük bir yıkım yaşamak zorunluluğuyla karşı karşıya olacaklardır.

Kamu işçileri toplu sözleşmelerine sahip çıkmalı, bu sürece dönük bir müdahaleyi tabandan ve kendi gerçek talepleri üzerinden örgütlemeye girişmelidir. Ancak bu sayede kendilerine kurulan tezgahı bozabilir, hesapları boşa çıkartabilirler.

Ağar'dan sonra şimdi de Evren!..

Darbeci Evren'in yeni çıkışının anlamı

Ağar'ın, PKK'ye “düz ovada” siyaset yollarının açılması gerektiği açıklamasının ardından, bu kez de Kenan Evren'in yaptığı “DTP'nin Meclis'e girmesi”, “Kuzey Irak'ta Kürt devletinin zaten kurulduğu”, “Türkiye'de eyalet sisteminin olabileceği”, “Türkiye'nin Kerkük'e girmemesi gerektiği” vb. şeklindeki açıklamalarının yarattığı şaşkınlık devam ediyor. Bu sözlerin bugün bu kadar tartışılmasının ve tepki görmesinin gerisinde, düzen siyasetinin özellikle Kürt sorunu ve Güney Kürdistan gibi konulardaki tıkanmışlığı ve sözkonusu yeni politik açılımların ABD'nin dayatmalarıyla şekillenmekte oluşu yatmaktadır. Elbette buna bir de rejimin Kürt sorunundaki katı tutumu, düzenin geleceğinden duyulan korku ve kaygıların hızla artmakta olduğunu da eklemek gerekir.

Ülkenin 8 eyalete bölünebileceğini açıklayan Evren, bunları “Ankara, İstanbul, İzmir, Adana, Erzurum, Diyarbakır, Eskişehir, Trabzon” olarak sıraladı. 1980'li yılların başında bunları düşündüğünü, Ankara'dan 81 ile hakim olmanın zor olduğunu, 1983'te Türkiye'yi bir takım bölgelere bölüp, yetkileri devrederek yönettiklerini açıklayarak, “Türkiye bir gün mutlaka bu adımları atacak. Yoksa huzur bulmamız mümkün değil” dedi.

Evren'in bu açıklamaları, farklı tepkilere yol açtı. *Hürriyet* gazetesinin konuya ilişkin bir anket başlatması konuyu gündemin ön sıralarına taşıdı. Ertuğrul Özkök ise, “Evren yaşlanmadı hala genç ve dinç, söylediklerinin farkında” açıklaması ile Evren'in açılımlarına destek sunan gazetecilerin başında geldi. Demirel'den Evren'e “Türkiye iyi yönetilmeli” şeklinde açıklamalarla destek gelirken, MHP ile BBP Evren'in açıklamalarını eleştirdi. DYP Başkanı Mehmet Ağar, üniter devletten yana olduklarını, ancak buna benzer bir tartışmayı daha önce yaptıklarını belirterek, önceki yıllarda ekonomik bölge valiliklerinin tartışıldığını altını çizdi. CHP'li milletvekilleri ise, Evren'in açıklamalarının 12 Eylül mantığının bir ürünü olduğunu belirtirken, AKP milletvekilleri Evren'in sözlerini eleştirdiler.

Kürt hareketi cephesinden Abdullah Öcalan, Kenan Evren'in “bir askeri deha” olduğunu söyleyerek, görüşlerine önem verdiğini belirtti. DTP Genel Başkanı Ahmet Türk, konuya ilişkin yaptığı açıklamada, “Darbe yapmış birinin bunları söylemesi, eyalet sistemini de bir olasılık olarak dile getirmesi olumludur. Kenan Evren de gerçeği ve çözüm yolunu görmüş” dedi. Eski DEP milletvekili Selim Sadak, “Türkiye, Kenan Evren'in bile gerisinde kaldı” derken, liberal Kürt siyasetçilerinden biri de Evren'in “De Guelle'nin Fransa'da oynadığı rolü oynayabileceği” ihtimalinden söz etti.

12 Eylül darbesinin başındaki ismin açıklamaları, düzen cephesindeki çelişkilerin derinleştiğini de gösteriyor. Bugün 12 Eylül faşizminin uzantısı gerici-şoven güçlerin, açıklamaları nedeniyle faşist 12 Eylül anayasasını mimarı Kenan Evren'e soruşturma açılmasını istemesi, öte yandan Evren'in görüşlerinin, 12 Eylül'ün işkence tezgahlarından geçenler tarafından savunulması bir bakıma trajikomiktir. Öte yandan bu durum, rejimin değişime karşı ne kadar kapalı olduğunu ve onun saldırganlığının boyutunu da gözler önüne sermektedir. Önümüzdeki dönem, egemenlerin açmazlarının derinleştiği, buna bağlı olarak da saldırganlığın artacağı gelişmelere gebe görünüyor. Mevcut tablo, 12 Eylül'ün mirasçısı güç odaklarının, baskı ve şiddetleriyle Kenan Evren'i bile aratmayacak

düzeyde olduklarını göstermektedir. Bugün Kürt halkına yönelik yoğun bir baskı ve sindirme kampanyası, günbegün artarak sürdürülmektedir. DTP Eşbaşkanları Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk'a geçtiğimiz günlerde birer buçuk yıl hapis cezası verildi. Pek çok DTP il ve ilçe binasını basan polis, birçok kişiyi gözaltına aldı. Son bir ay içinde onlarca DTP'linin tutuklandığı belirtiliyor.

Kürtlere yönelik baskı ve terörün artırdığı bir dönemde Evren'in açıklamalarının gerçekte fazla ciddiye alınacak yanı yoktur. Kaldı ki bunlar resmi siyaset dünyasında ilk kez söylenmiş sözler de değildir. “Eyalet” yaklaşımı herhangi bir yenilik içermediği gibi, Kürt halkının ulusal-demokratik hakları açısından bir değer de taşımamaktadır. Zira eyalet sistemi, Kürt halkının yoğun yaşadığı bölgeleri bölecek, örneğin Evren'in önerisine göre, Kürtler'in yaşadığı bölgelerde Diyarbakır ve Erzurum eyaletleri olacaktır. Bu ise, Kürt halkını kendi içinde bölüp parçalayacaktır. Ayrıca Evren, örneğin DTP'lilerin meclise girmelerine izin verilmesini, kendi ifadesiyle, bu sayede “olgunlaşacakları” ve zararsız hale gelecekleri amacına bağlamaktadır.

Gerek Ağar'ın gerekse Evren'in çıkışlarını ABD'nin Ortadoğu politikalarından ayrı düşünemeyiz. Her iki tescilli faşist de kanlı geçmişlerinin sağladığı referans üzerinden diğer düzen politikacılarının çeşitli denge hesaplarıyla göze alamadıkları “cesur” çıkışları yaparak Türkiye'nin ABD'nin bölge stratejisine uyumunu sağlamayı hedeflemektedirler. Düzen politikacılarının söyleyemediklerini Evren'in ifade etmesi, onlara önemli

Kenan Evren kimi kandırmaya çalışıyor?!..

Faşist katilleri konuşturmayın, suçlarının hesabını sorun!..

Faşist darbeci, general eskisi Kenan Evren bir laf etti, düzen cephesi günlerce bu lafla oyalandı. Ordunun başındaki ardıllarından pek ses çıkmadı ama -ki, konu itibarıyla öncelikle onların bağırması beklenirdi- sicilli faşistinden yeni faşistine neredeyse tüm düzen partileri ve onların medya organlarının köşelerini tutmuş avukatları bir ağızdan itirazlarını haykırdı. Evren'e destek veren tek faşist, denebilir ki, bin operasyoncu Ağar oldu.

Böylece, iki eski kontracı ve kadim faşist yine bir noktada buluşmuş oluyordu. Mehmet Ağar'ın dağdakileri indirme önerisiyle, Kenan Evren'in eyalet önerisi, güya, Kürt sorununun çözümü konusunda yerleşik resmi görüşe aykırı, barışçı ve biraz da demokratikti. Dün Ağar'a yönelen tepkinin başını ordunun başındakiler çekmişti, bugün Evren'e yönelen tepkiler daha ziyade politik cepheden geliyordu. Bununla birlikte, sonuçta her iki “eski”yi ve görüşlerini buluşturan da bu tepkiler oldu.

Ortak tepkiler, aynı zamanda, bu faşist eskilerine “demokrat”, “ilerici”, “barışçı” yapıştırma çabasına da katkıda bulunuyordu. Öyle ya, bir faşist partinin başındaki şahıs en şiddetli tepki verenlerin başını çekiyorsa, tepki gösterdiği şey illa ki “ileri” olmalıydı!..

Biri, faşist bir darbeyle, diğeri bin operasyonla ve elbirliğiyle ülkeyi kan gölüne çevirmiş, sosyalist, devrimci, demokrat, ilerici, aydın namına kim varsa ortadan kaldırma azmi ve şevkiyle düzenin hizmetine koşmuş bu azgın katillerden, bu kirli savaşçı eskilerinden “barışsever”, “ilerici” çıkarmaya çalışma avanaklığını da ancak katiller düzeni yapabiliirdi. Ağar'ı nasıl allayıp-pullayıp millete yutturacaklar, şimdilik muğlak. Ama Kenan Evren'den bu saatten sonra ve artık elbette bekledikleri aktif bir hizmet yoktur. Sermayenin düzeni, anayasal koruma haricinde bir de bu yolla ona olan minnetini ifade etmeye çalışıyor olmalı. Yoksa, boğazına kadar ilerici, devrimci, Kürt kanına gömülü birini,

bir rahatlama sağlamaktadır. Dün ABD'ye hizmetini 12 Eylül faşizminin kirli iç ve dış politikalarıyla yerine getiren Evren, bugün de bu misyonunu “akıl adam” olarak siyasi yaşama müdahale ederek devam ettirmektedir. Bilindiği gibi, Kıbrıs'ın AB üyeliği ve Annan Planı görüşmeleri sırasında Evren, “1974'te Kıbrıs'ta biz daha sonra vermek üzere fazla toprak aldık” demiş, bu açıklamaları ile ABD politikalarına destek vererek o dönemdeki Genelkurmay çizgisine ters düşme pahasına bir “tabu”yu daha yıkmıştı. Bu bakımdan gelişmeleri yakından izleyenler açısından bu son çıkışta da sürpriz bir yan bulunmamaktadır.

Şurası açıktır ki, sermaye düzeni altında Kürt ulusunun tüm temel ulusal hakları inkar edilmekte ve Kürtler sistematik olarak ulusal baskı altında tutulmaktadır. Türk burjuvazisi Kürdistan üzerindeki egemenliğini içte Kürt burjuva-feodal sınıflara, dışta emperyalizme dayanarak sürdürmektedir. Dolayısıyla gerçek ve kalıcı çözüm ancak bu güçlerin tümünü birarada hedef almakla olanaklıdır. Bu, bugünkü egemen sınıf düzenini ortadan kaldırmayı hedefleyen devrime dayalı bir çözüm demektir. Özgürlüğe, eşitliğe ve bu temel üzerinde halkların gönüllü devrimci birliğine ulaşmanın başkaca bir yolu yoktur. Hiçbir sistem içi yaklaşım ve sözde çözüm önerisi, elle tutulur ve ömürlü olabilen sonuç yaratmaz, yaratamaz; tersine yalnızca Kürt ulusunun köleliğinin değişik biçimlerde sürmesini sağlar ve Kürt sorunun kanayan bir yara olarak kalmasına yolaçar.

Yüzyıla yaklaşan tarihi seyrin döne döne önümüze koyduğu yalın gerçek budur.

uyduruk bir etiketle temizleyebileceklerini düşünüyor olamazlar.

Evren'in konuşmasında ve bu konuşmayla yapılandırılmaya çalışılan etikette, en ironik yan, tıpkı Ağar'ın söylemlerinde olduğu gibi, Kürt sorunuyla ilgisindedir. Bu ikili, bu düzenin maşaları içinde en azılı Kürt düşmanlarının başında geliyor. Ama öyle sadece söylemde bir düşmanlık da değil onlarınki. Onlarca Kürt aydını, binlerce Kürt devrimcisi bunların komutası altında katledildi, kaybedildi, işkencelerden geçirildi. Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaşın en kanlı cepheleri Evren'in darbesi altında açıldı. Ağar'ın “bin operasyon”u arasında köy baskınları ve örneğin sırf PKK'ye kara çalma adına “Türk” öğretmenlerin katledilmesi de bulunuyor. Kürt köylülerine b.. yedirenler de, balık avlamak için “denizi kurutmak” taktiğiyle Kürdistan'da orman bırakmayıp yakanlar da bunlardır.

Bugün Kürt sorunu üzerine “barışçılık” taslayan bu Kürt katillerinin suçlarından bu kısacık bahis, düzenin suçlarını unutmama ve unutturma eğilimindeki teslimiyetçi Kürtler'e kısa bir hatırlatma yapmak için. Yoksa, Kürt halkı da, Türk halkı da -özellikle her iki halkın devrimci, ilerici, demokrat, aydın kesimleri- darbecilerin ve kontracıların suçlarını unutmamış değildir. Şimdiye kadar gerekli hesabın sorulamamış olması da unutmaktan değil, hesap soracak güçleri derleyip toparlayamamak, harekete geçirememekten ileri geliyor. Ama elbet o hesap günü de gelecektir.

Buna hiç kuşku yok. Bu konuda kaygı verici tek olgu darbeci generalin yaşı, yani Şili diktatörü gibi hakettiği hesabı vermeden göçmesidir. Bu yüzden, derlenip toparlanma konusunda elimizi çabuk tutmakta yarar var. Arkasından şenlik düzenlemek de bir tür hesap sorma kabul edilebilse de, en uygunu şenliğin sağlığında düzenlenmesi olacaktır.

Sermayenin sömürü düzeninde tesadüfen yaşıyor, Pisi pisine ölüp gidiyoruz!..

* İstanbul'da, 4 yaşındaki Dilara, ıslah çalışması sürdürülen Tavukçu deresine, açık bırakılan rögar kapağından düştü. Cesedi birkaç kilometre ilerden çıkarılabildi...

* Urfa'da 12 yaşındaki Hatice, televizyonlardaki sır dizilerinin etkisiyle, bakım nasıl dirileceğim deyip kendini astı...

* Mersin'de iki yıl önce Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde dünyaya gelen bebekleri Sinan'ın masrafına karşılık hastaneye verdikleri 400 YTL'lik senedi ödeyemeyen inşaat işçisi Ahmet İreç ve eşi Nuriye İreç, çocuklarıyla birlikte hapse konuldu...

* Bursa'nın Harmancık ilçesinde bulunan özel sektöre ait bir krom madeninde dinamit patlatılması sırasında bir işçi öldü, biri de yaralandı...

* Nevşehir'in Ürgüp ilçesinde sit alanı olan Temenni tepesinden, yağışın zemini gevşetmesi sonucu yuvarlanan dev kayalar, yamacın altındaki kayadan oyma Harem Disko Bar'ın üzerine düştü. Göçük altında kalan 3 disko çalışanı öldü. 3 kişi de yaralandı...

* İstanbul Sultanbeyli'de, kaldırımı kaplayan büyük elektrik direği nedeniyle yola çıkan 12 yaşındaki Berivan Beyret iki aracın karıştığı kazada hayatını kaybetti.

* Çorum'da aralarında emekli bir albayın da bulunduğu 3 kişi, büyük ilaç firmalarının kopyalanmış

kaşelerini kullanarak sahte ilaç üretmek ve ilaçların eski tarihlerini usulsüz bir şekilde yenileyerek piyasaya sürmek suçundan yakalandı...

* Bir ruh hastalıkları kliniğinde dayak ve işkencenin açığa çıkması üzerine hastaneden alınan kız çocuğu, götürüldüğü hoca tarafından, cin çıkarma adına öldürüldü...

* Bir yaşlı bakımevinde dayak olayı ortaya çıkarıldı, özel bakımevi kapatıldı...

Devlete ait çocuk yurtlarında, kimsesiz çocuklar, dayakla, işkenceyle, taciz ve tecavüzle, fuhşa zorlanmak suretiyle 'ıslah' edilmeye çalışılır.

Ve gazete sayfaları ve televizyon ekranları her gün bunlara benzer haberlerle dolup taşmaktadır. Aslında, gazetelerin yaşam sayfalarına atılmış bu haberler, düzenin aynası nitelikleri itibarıyla, politika sayfalarının başında yer almayı hak ediyor. Egemen düzenin insana ver(me)diği değeri her gün, her saat yeniden kanıtlayan bu olaylar zinciri, sermaye düzeninin gerçek kimliğini sergiliyor.

Örneğin, açık bırakılan rögar kapağından dereye düşen Dilara, ölümüyle, İstanbul'u, taşı-toprağı-dağı-ormanı ve de insanıyla yağmaya açan ihale sistemini teşhir ediyor. Dilara'nın ölümü, dere ıslah çalışması yüzünden yaşanmadı. Çünkü ortada olan dere ıslahı değil, eş-dost-tanıdık müteahhlik şirketlerinin ve onların eş-dost-tanıdığı taşeron firmaların avantadan para kazanmasıdır. İstanbullu çok iyi bilir;

yolların, kaldırımların gerekli gereksiz kazılması, kaldırım taşlarının değiştirilmesinin altında yatanı.

Tepkiler ayyuka çıktıktan sonra İSKİ müdürünün görevden alınması ve sorumlu müteahhitte taşeron firmaya 2 yıl ihale yasağı konmasının da bu çarpık işleyişin gidişatında en küçük bir değişiklik yaratmayacağı bilinmektedir. Belediyelerde ve İSKİ benzeri kurumlarında yerleşik sistem, müdürlerin değişmesiyle ortadan kalkmayacağı gibi, bir firmaya getirilen 2 yıllık ihale yasağı da ihale sisteminde en küçük bir fark yaratmayacaktır. Başka tanıdık firmalar, yeni müdürün izin ve iradesiyle yeni ve daha büyük kazançlar için ihale kapmaya, hiçbir kurala uymaksızın (gerçi kural koyan da yok ya!) sözde iş yapmaya ve can almaya devam edecekler. Dilara çocuklar öldüğüyle, ailesi acılara boğulduğunu kalacak.

Bir başka küçük kızcağız, Urfalı Hatice de, pek laik düzenin medya organları tarafından katledilmekle kalacak. Sır dizileri yayınlanmaya, başka Haticeler etkilenmeye ve ölmeye devam edecek.

Ve devletin sözde yuvalarında küçücük çocuklar örselenmeye, ve sözde huzur evlerinde yaşlılar işkence görmeye, ve sözde kliniklerde hastalar dayakla, uyuşturucuyla tedavi edilmeye devam edecek...

Taa ki biz; 'artık yeter, tesadüfen yaşamak, pisi pisine ölmek/öldürülmek istemiyoruz' diyene dek.

Eğitim-Sen Sakarya Şubesi kundaklandı!

“Faşizme karşı omuz omuza!”

Eğitim-Sen Sakarya Şubesi, 4 Mart günü sabaha karşı saat 04:00'te kundaklandı. Kapıyı kırarak içeri giren “kimliği belirsiz” kişiler sendika binasını ateşe verdiler. Sendikanın bulunduğu binada aileler de oturuyordu. İtfaiye yangına erken müdahale etti. Böylece yangının büyümesi engellendi.

Eğitim-Sen'e yönelik saldırı ve kundaklamaya ilgili sendika adına yapılan açıklamada, özellikle son aylarda kışkırtıcı açıklamalar yapıldığı, bu tür açıklamaların etkisiyle aydınların, bilim insanlarının ve kurumların hedef haline getirildiği vurgulandı. Kışkırtıcı açıklamalarla toplumda kamplaşma yaratılmaya çalışıldığı, özellikle emekten, demokrasiden, eşitlikten ve barıştan yana olan kesimlere yönelik saldırıların arttığı ifade edildi. Sakarya Eğitim-Sen Şubesi'ne yapılan saldırının son dönemde yoğunlaşan milliyetçi-gerici-şoven açıklamalardan ve hedef göstermelerden bağımsız olmadığı ifade edildi.

Eğitim-Sen Sakarya Şubesi'ne yapılan saldırı Adana ve Ankara'da yapılan eylemlerle de protesto edildi.

Saldırı Ankara'da 4 Mart günü akşam saat 16.30'da Ziya Gökalp Caddesi üzerinde bulunan Eğitim-Sen 1 No'lu Şube önünde başlayan ve Kızılay Gima önünde son bulan yürüyüş sonrası gerçekleştirilen basın açıklamasıyla kınandı. Eğitim-Sen 1 No'lu Şube önünde toplanan kitle sık sık “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Çeteler halka hesap verecek!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganlarını haykırdı. Kolluk güçlerinin özel bir “ilgi”sine konu olan basın açıklaması Gima önünde Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer'in yaptığı açıklamanın ardından sona erdi. Eyleme 200'ü

aşkın kişi katıldı.

Adana'da ise 4 Mart günü saat 12.00'de bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Adana Eğitim-Sen Şubesi önünde toplanan kitle şube pankartı açtı. Basın metnini Şube Başkanı Güven Boğa okudu. Açıklamada; bu saldırılar Eğitim-Sen'in demokrasi mücadelesinde yer alanlarla fazla yanyana gelmesini, ortak platformlarda saldırılara ortak karşı duruşları organize etmesini zorunlu kılmıştır denildi. Saldırı lanetlendi ve bireysel olmadığı vurgulandı.

“Eğitim-Sen susturulamaz!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 50 emekçi katıldı.

Kocaeli'nde ise 5 Mart günü saat 17.00'de Kocaeli KESK Şubeler Platformu'nun çağrısıyla biraraya gelen demokratik kitle örgütleri bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eylemde “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganları atıldı.

Eğitim-Sen Sakarya Şubesi'nin kundaklanması İzmir'de eğitim emekçileri tarafından 5 Mart'ta gerçekleştirilen bir eylemle protesto edildi. Saat 13:30'da Konak Sümerbank önünde başlayan eylem, Eğitim-Sen pankartı arkasında Büyükşehir Belediyesi önüne sloganlar eşliğinde yürünmesiyle devam etti. Eyleme yaklaşık 100 emekçi katıldı.

Saldırı Bursa'da 5 Mart günü saat 13.30'da Heykel-AVP Tiyatrosu önünde Eğitim-Sen Bursa Şubesi tarafından düzenlenen açıklama ile protesto edildi.

Eylemde “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Eğitim-Sen susturulamaz!” sloganları atıldı. Diğer sendika ve kurumların da destek verdiği eyleme 60 emekçi katıldı.

İlerici-devrimci gruplardan HKP konusunda ortak açıklama...

Halklarımıza!

Biz devrimci, demokrat ve yurtsever kurumlar birbirimize dönük eleştirilerde yapıcı, değiştirici ve dönüştürücü bir üslup ve tarz kullanmak zorundayız. Eleştiri adı altında politik olmayan hatta küfür ve hakarete varan ifadelerin kullanılması kesinlikle kabul edilebilir bir tarz değildir. Böyle bir yaklaşım doğru olmadığı gibi, ilerici kurumların varlık gerekçesine de aykırı düşmektedir.

Sınıf mücadelesinde, dost güçlerle düşmanı bir tutarak, dost kurumları düşmanmış gibi itham etmek, devrimcilerin beslediği değerlerle bağdaşmamaktadır. Ayrıca böyle bir yaklaşımın düşmana hizmet ettiği de çok açıktır.

Halkın Kurtuluş Partisi'nin yayın organı olan “Kurtuluş Yolu” gazetesinin 24. sayısında yer alan, “Bu cinayetlerin sebebini yaratan ABD ve AB emperyalistleridir” başlıklı başyazıda kullanılan dil ve üslup yukarıda bahsettiğimiz yaklaşıma denk düşmemektedir. Bu yazıda, Hrant Dink'in cenazesine katılan halkımız ve devrimci, demokrat ve yurtsever örgütlenmelere yönelik küfür ve hakaret dolu 32 sayfalık yazı kaleme alınmıştır. Bu yazının ardından Ankara'da yaşanan gerginlikten sonra HKP üyelerinin organize bir şekilde devrimcilere yönelik bıçaklı saldırısı sonrası iki devrimci bıçaklanmıştır. Bu saldırı HKP tarafından saldırının meşru olduğu şeklinde savunulmuştur.

Tüm bu nedenlerden dolayı, biz aşağıda imzası bulunan kurumlar, Halkın Kurtuluş Partisi ile olan ilişkilerimizi askıya alıyoruz.

2 Mart 2007

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Platformu, Devrimci Hareket, Emekçi Hareket Partisi, Ezilenlerin Sosyalist Platformu, HALKEVLERİ, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, KALDIRAÇ, KÖZ, ODAK, Özgürlükler İçin Mücadele Platformu, PARTİZAN, Proleter Devrimci Duruş, Sosyalist Barikat, Sosyalist Dayanışma Platformu, Yeni Dünya İçin Çağrı

Ulagay direnişi belirsizlikle sona erdi

KİP'ten Ulagay işçilerini ziyaret

Küçükçekmece İşçi Platformu, 4 Mart günü gerçekleştirilen 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitingi sonrası direnişte olan İbrahim Ethem Ulagay işçilerini ziyaret etti. Saat 17:30'da otobüsten inen yaklaşık 40 platform üyesi işçi ellerinde "Eşit işe eşit ücret!" dövizleriyle fabrikaya doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca "Ulagay işçisi yalnız değildir!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Direne direne kazanacağız!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganları atıldı.

Fabrika önüne gelindiğinde Küçükçekmece İşçi Platformu adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada işçilerin anayasal bir hakkı olan sendikalaşma hakkına yönelik saldırılar teşhir edildi. Küçükçekmece İşçi Platformu'nun Ulagay işçilerinin direnişinin yanında olduğu vurgulandı.

Ulagay işçileri sloganlarla Küçükçekmece İşçi Platformu üyelerini uğurladılar.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Tez-Koop-İş Sendikası'ndan "geçici işçi" eylemi

Uzun bir süreden beri kamuoyunu meşgul eden "Geçici İşçilerin Kadroya Geçirilmesi" ile ilgili hazırlanan yasa tasarısı Bakanlar Kurulu tarafından imzalandıktan sonra TBMM Genel Kurulu'na sevk edildi.

Bunun üzerine 215 bin geçici işçiyi ilgilendiren 4B Yasası ile ilgili Tez-Koop-İş Sendikası 7 Mart günü İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüsü önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Eyleme iş bırakarak gelen 4B mağduru geçici işçilere İstanbul Üniversitesi öğrencileri de destek verdi.

Basın açıklaması yapılmadan önce tüm kadın emekçilerin 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlandı ve basın açıklamasına katılan kadınlara karanfil dağıtıldı.

Basın açıklamasını okuyan Tez-Koop-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube Sekreteri Selahattin Karakurt, 215 bin geçici işçiye hakları korunarak kadro verileceğini açıklayan hükümetin, çıkaracağı yasa taslağıyla bazı kamu kuruluşlarında çalışan önemli sayıda geçici işçiyi örgütsüzleştirmeyi hedeflediğini ifade etti.

Yapılan açıklamada şunlar söylendi:

"İlk tasarıda işçilere ya 4-B'ye geçersiniz ya da tazminatınızı verip işten çıkarılır denilmekteydi. Sendikaların itirazları sonucunda hükümet taslağı yeniden hazırlamıştır. Bu kez taslakta 4-B'ye geçiş sözde işçinin tercihine bırakılmaktadır. Yani her halükarda sendikalı işçileri 4-B'ye geçirmenin fırsatı kollarılmaktadır. Bu ülkede hangi demokratik tercihe saygı duyuldu da işçilerin tercihine saygı duyulacak? Bu zihniyette ne kadar işçiyi sendikadan koparırsak kârdır mantığı vardır ve örgütlülükleri yok etmeyi hedeflemektedir."

Sadece hükümete değil sendika konfederasyonlarına da seslenmek istediklerini söyleyen Karakurt, sendika yöneticilerinin 4B Yasası'na karşı yeterli mücadeleyi örgütlemediklerini ifade etti ve açıklamada konfederasyon yöneticilerine işçilere sahip çıkma çağrısında bulundu. Bu sözler işçiler tarafından "Kahrolsun sendika ağaları!", "Türk-İş uyuma, işçine sahip çık!", "Ankara mitingi istiyoruz!" sloganları ile karşılandı.

Basın açıklaması her hafta bir işyeri önünde yapılacak eyleme tüm duyarlı kişileri destek vermeye çağırılması ile bitirildi.

Eylemde "4B değil kadro istiyoruz!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!" sloganları atıldı. Eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Sendikal örgütlenmeyi başaran Ulagay işçileri, 21-22 Şubat'ta, sendikanın işveren tarafından tanınması talebiyle fabrikayı terketmeme eylemi gerçekleştirmiş, direniş Lastik-İş Genel Başkanı'nın TİSK Başkanı ile yaptığı görüşme üzerine, hiçbir somut kazanım elde edilmeksizin sonlandırılmıştı. Böylece patrona yeni bir saldırı için zaman kazanma fırsatı verilmişti.

Nitekim, daha bir hafta dolmadan, 27 Şubat günü beş öncü işçi işten atıldı. İşçiler arkadaşlarını sahiplenerek üretimi durdurarak yeniden direnişe geçtiler. Direniş sürerken, patron öncü işçileri atma saldırısını sürdürdü. Toplam 17 öncü işçi işten atıldı.

6 Mart günü öğle saatlerinde, işten atılan 7 işçinin dışarıya çıkartılmasını emreden patron, fabrikayı terketmeyi reddeden işçilere kolluk güçleri ile müdahale ederek apar topar dışarıya attırdı. Yaşanan küçük çaplı arbedenin ardından çevik kuvvet içeri girerek işçiler üzerinde psikolojik baskı oluşturdu.

İlerleyen saatlerde direnen işçilerin kararlı tutumu polis ablukası karşısında zayıflamaya ve giderek karamsarlığa dönüşmeye başladı. Sendikalı işçilerin büyük bir bölümünün evlerinden geri dönmemesi, toplam 17 işçinin de işten atılmasının üzerine yeni bir açıklama yapılarak 110 işçinin daha işine son verilmesi, direnişin giderek kırılmasına yol açtı.

İlk olarak üç işçinin ve hemen arkasından iki işçinin işbaşı yapmak üzere fabrikanın içine girmesi, direnişçi işçilerin moral ve motivasyonunu olumsuz etkiledi. Direnişçi işçilerden birinin güvenlik camını kırmasının ardından dışarıda ve içeride tamamen kontrol dışı bir durum oluştu. Sınır krizi geçiren ve fenalaşan 6 işçi, ambulanslarla hastaneye kaldırıldı. İş başı yaparak direnişçi arkadaşlarına ihanet eden ve direnişi baltalayan işçilere karşı gösterilen tutumun giderek sertleşmesi ve yönetime yönelik küfür ve saldırılar boyutuna varması üzerine çevik kuvvet bir kez daha içeri girerek sermayenin uşaklığını yaptı.

"Burada yok" denilen ve bir türlü görüşülemeyen İtalyan müdür de birden ortaya çıkarak işçileri toplantı yapmaya davet etti. Bunun üzerine yemekhanede yapılan yaklaşık yarım saatlik toplantının ardından durum iyice kritik bir hal aldı. İyi niyet gösterileri yapan ve "benim elimden ne gelirse sizler için yapacağım" gibi zırvalarla zaten kırılmış olan motivasyonu iyice dağıtan İtalyan müdür, işçilere "yarın iş başı yapın biz de atılan arkadaşlarınızı geri almak için elimizden geleni yapalım" önerisinde bulundu. Bazı işçiler sendikanın tanınmadığı ve atılan işçilerin geri alınmasının kesinleşmemesi koşulunda iş başı yapmayacaklarını söyleyerek toplantıyı terkettiler. Fakat diğer işçilerin kararsız ve ne yapacaklarını bilmeyen tutumları, aynı zamanda sendikanın yetersiz yönlendirmesi ve kırılan motivasyon işçilerin çoğunun iş başı yapmayı kabul etmesine yolaçtı.

Fabrikadaki direniş yönlendiren yaklaşık 15 işçi, arkadaşlarının işe geri alınmasının garantisini istedi. Atılan arkadaşlarıyla konuşmak ve sendikayla beraber bir karar almak için dışarı çıktılar. Sendikanın kararı, "size bırakıyoruz, siz varsanız biz de varız" oldu. Sendikanın bu tutumu üzerine atılan işçilerin geri alınması için baskı oluşturma yönünde bir müdahale kararı alınarak toplantıya geri dönüldü.

Yine de atılan işçilerin geri alınması konusunda net bir tutum koymayan patron vekilleri aynı gün atılan işçilerle bir toplantı yapacaklarını ve kendi adlarına işçilerin geri alınması için söz verdiklerini söyleyerek toplantıya son verdiler.

Saat 21:00 civarında gelen servislerle işçiler direniş sonlandırarak fabrikadan ayrıldı. Atılan işçiler de ertesi gün yapılacak olan toplantı için hazırlanmak ve dinlenmek için evlerine döndüler.

Bu ayak oyunuyla Ulagay işçisi ilk kez karşılaşmıyor. Direnişin başladığı ilk haftada (28 Şubat) benzer sözlerle kandırılan işçiler yeniden iş başı yapmışlardı. Hemen ardından 5 işçinin atılmasıyla yeniden direniş başlamıştı. Son saldırı ile bir kez daha işçiler patronun aynı ayak oyunuyla karşılaştılar. Bu sefer de yine "bir adım atın, bakın biz de bir adım atacağız" diyerek işçileri kandırdılar. Patron, yasal sürecin bitmesinin ardından sendikayla masaya oturacağını söylüyor. Patron vekilleri de bunu öne çıkararak direniş kırılmaya ve içerideki ileri öncü işçileri budamaya çalışıyor.

1992'de Petrol-İş Sendikası sürecinde de benzer oyunlarla ve sendikanın işçileri satması üzerine sendikasızlaştırılan Ulagay İlaç Fabrikası işçileri bugün de aynı tuzağa düşmüş durumda. Ulagay işçilerini bekleyen yine belirsiz bir akıbet.

Kızıl Bayrak/Topkapı

Türkiye’de ve dünyada metal işçilerinin ücretlerinin satın alma gücü

Yüksel Akkaya

Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu’nun (IMF) her yıl düzenli olarak yaptığı “Metal İşçilerinin Ücretlerinin Satın Alma Gücü Paritesi” çalışması hem çeşitli ülkeler arasında hem de farklı yıllar açısından bir karşılaştırma yapmaya olanak vermektedir. Bu verilerden hareketle Türkiye’deki metal işçilerinin ücret düzeylerini karşılaştırmalı olarak ortaya koymak mümkündür. Birleşik Metal-İş’in web sitesinde yer alan veriler ile IMF’nin web sitesinde yer alan 2006 yılı raporunun 2005 yılı verileri karşılaştırıldığında ortaya oldukça farklı bir tablo çıkmaktadır.

Önce Birleşik Metal-İş’in seçtiği ülke ve doneler üzerinden bir değerlendirme yapıp, daha sonra başka ülkeler ile doneler üzerinden bir değerlendirme yaparak Türkiye’deki metal işçilerinin durumunu ortaya koymaya çalışacağız.

2001 yılı verilerine göre metal işçisinin Türkiye’deki saat ücreti 1.95 ABD doları iken 2005’te 3.10 dolara yükselmiştir. (*) AB’de ise 2001’de 12.7 dolar olan saat ücreti 2005’te 17.52 dolara yükselmiştir. Bu durumda 2001’den 2005’e Türkiye’de metal işçilerinin saat ücreti dolar bazında yüzde 58 artmış iken AB’de bu artış oranı yüzde 37’dir. 2005 yılında Türkiye’de metal işçisinin saat ücreti 3.10 dolar iken Avusturya’da 10.41, İsveç’te 11.13, Belçika’da 12.78, Fransa’da 14.08, İrlanda’da 15.24, İtalya’da 15.70, İspanya’da 16.91, İngiltere’de 18.89, Finlandiya’da 20.82, Almanya’da 25.10, Danimarka’da 31.71 dolardır.

Bu tablo AB açısından gerçeğin sadece bir yüzünü gösterir. Bu nedenle diğer yüze de bakmakta yarar vardır. Diğer yüz ise daha sonra AB’ye üye olan ve üyeliğe aday olan ülkelerdeki ücret düzeyleridir. 2005 yılı itibari ile bir metal işçisinin saat ücreti Romanya’da 1.38, Litvanya’da 2.17, Letonya’da 2.81, Macaristan’da 4.04, Yunanistan’da 5.78, Kıbrıs’ta 8.76, Çek Cumhuriyeti’nde 4.76, Slovenya’da 5.29 dolardır.

AB üyeliğine aday Türkiye’de metal işçisinin aldığı saat ücreti Romanya, Litvanya ve Letonya’dan sonra en düşük olan ücrettir. Bu durumda Türkiye’nin metal sektörü açısından ucuz emek gücü olmaya devam ettiğini, yatırımcıların iştahını kabartacak bir konumda bulunduğunu söylemek yanlış olmasa gerek. Son yıllarda Türkiye’nin metal sektöründeki kâr oranlarının yüksekliği ve ihracatta önemli bir paya sahip olmasının arkasında Avrupa’nın bu ucuz emek gücünün yattığı oldukça açıktır. Kuşkusuz bu durum işçiler açısından daha iyi bir mücadelenin gerekliliğini de ortaya koyuyor. Hem örgütlenme açısından hem de haklar açısından.

2005 yılı açısından bakıldığında metal işçisinin saat ücretinin Arjantin’de 3.29, Brezilya’da 2.70, Şili’de 2.69, Meksika’da 2.21, Çin’de 5.91, Hindistan’da 0.78, Endonezya’da 0.67, G. Afrika’da 2.07, Ukrayna’da 0.99, Kanada’da 16.56, Japonya’da 16.42, ABD’de 17.04 dolar olduğu görülmektedir.

Türkiye açısından bu verilerin içinde en anlamlı ve tehlikeli ücretin uygulandığı ülke yakın komşumuz Ukrayna olmaktadır. Bunun dışında emek gücünün maliyeti açısından Türkiye’nin ciddi bir baskı ve tehdit ile şimdilik karşı karşıya olduğunu söylemek zor gibi. Bu işçi sınıfının mücadele olanaklarını artıran olumlu bir durum olarak değerlendirilebilir.

Gıda ürünleri açısından baktığımızda Türkiye ve AB üyesi ve aday ülkeler açısından karşıımıza şöyle bir tablo çıkmaktadır. 2005 yılında 1 kilogram buğday unu için tarım ülkesi olan Türkiye’de 16 dakika çalışmak gerekirken (2001 yılında bu süre 18 dakika idi) bu süre Kıbrıs’ta 6, Çek Cumhuriyeti’nde 4, Danimarka’da 4, Finlandiya’da 2, Almanya’da 1, İngiltere’de 1, Yunanistan’da 12, Macaristan’da 7, İtalya’da 4, Letonya’da 11, Litvanya’da 25, Romanya’da 18, Slovak Cumhuriyeti’nde 6, İspanya’da 3, İsveç’te 3 dakikadır. Tarım ülkesi Türkiye’den 1 kg. buğday unu için daha fazla çalışan ülkeler Litvanya ve Romanya’dır! Bu durum reel ücretleri artırmaya odaklanmış olan işçilerimizin ekmeğin temel kaynağı olan unun fiyatının yüksekliğine neden itiraz etmediğini, reel ücretlerini kemiren ekmeğin fiyatlarının artışları karşısında neden sessiz kaldığının araştırılmasını gerektirmektedir. Kuşkusuz sendikal politikalar açısından da yeni yönelişlere işaret eden bir durum olarak algılanmalıdır bu veriler.

1 kg. buğday unu için metal işçileri Arjantin’de 6, Avustralya’da 2, Brezilya’da 13, Kanada’da 4, Şili’de 20, Çin’de 25, Hindistan’da 24, Japonya’da 7, Meksika’da 24, Singapur’da 14, G. Afrika’da 23, Tunus’ta 4, Ukrayna’da 22, ABD’de 3 dakika çalışmaktadır. Bu veriler de metal işçilerinin buğday ununa yüksek bir bedel ödediklerini göstermektedir.

2005 yılında 1 kg. et satın almak için Türkiye’de bir metal işçisi 2001 yılında 2 saat 58 dakika çalışmak zorunda iken 2005’te bu süre 2 saat 48 dakikaya düşmüştür. AB üyesi ve aday ülkelerde 2005 yılında 1 kg. et için çalışma süreleri Avusturya’da 1 saat 22 dakika, Belçika’da 1 saat 15 dakika, Kıbrıs’ta 43 dakika, Çek Cumhuriyeti’nde 4 saat 11 dakika, Danimarka’da 19 dakika, Finlandiya’da 47 dakika, Fransa’da 32 dakika, Almanya’da 27 dakika, İngiltere’de 1 saat 5 dakika, Yunanistan’da 2 saat 2 dakika, Macaristan’da, 1 saat 8 dakika, İrlanda’da 52 dakika, İtalya’da 58 dakika, Letonya’da 1 saat 46

dakika, Litvanya’da 1 saat 55 dakika Romanya’da 3 saat 22 dakika, İspanya’da 2 saat 5 dakika, İsveç’te 1 saat 27 dakikadır.

Buğday ununda olduğu gibi ette de Türkiye daha fazla çalışan ülkelere biridir. Arjantin, Brezilya, Çin, Hindistan, G. Afrika, Tunus açısından bakıldığında ne yazık ki durum değişmemektedir. Bir tarım ülkesi olan Türkiye hem tarım politikaları hem de tarım ürünlerinin fiyatlandırılması politikaları açısından işçilere temel gıda maddelerini edinmeleri için daha fazla çalışmayı gerektirecek “işler” yapmışlardır. Bu da işçilerin sadece kendi ücretleri ile değil, kendi ücretlerini etkileyen diğer ürünlerin fiyatları ile de ilgilenmesi gerektiğini, mücadelenin eksenine bunları da oturtması gerektiğini göstermektedir. İşçinin kendi emek gücünü yeniden üretmesinde en önemli yeri tutan gıda maddelerini edinmek için pek çok ülkeden daha fazla süre çalışmak çalışma yaşamının temel sorunlarından birini oluşturmaktadır. Reel ücret artışlarının mücadelesinin tıkandığı yerlerde yeni mücadele alanı bu tür ürünler üzerinden açmak mümkün ve anlamlıdır.

Yukarıdaki tablo giysi (kadın ve erkek pantolonu, ayakkabı, gömlek gibi), dayanıklı tüketim malları (buzdolabı, televizyon, otomobil, çamaşır makinası gibi) açısından da bakıldığında değişmemektedir. Metal işçileri bu ürünleri de alabilmek için pek çok AB üyesi ve aday ülke işçisinin yanısıra diğer ülke işçilerinden de fazla çalışmaktadır. Örneğin gıda ürünlerini edinmek için çalışılan süre ortalamasında Ukrayna, Tayland, Slovak Cumhuriyeti, Sırbistan, Nepal, Rusya, Romanya, Meksika, Litvanya, Letonya, Endonezya, Dominik Cumhuriyeti, Belarus ve Arjantin gibi ülkelerin işçilerinin Türkiye’den daha fazla çalıştığı görülmektedir. Üstelik bunlardan Tayland, Rusya, Romanya, Endonezya, Dominik Cumhuriyeti ve Arjantin’in Türkiye ile arasında çok büyük bir fark da yoktur! Ancak Türkiye’nin bu ülkelere farkı, önemli ihraç mallarından birinin tekstil ürünleri olmasıdır. Tekstil ülkesi Türkiye’de işçiler giyinmek için daha fazla çalışmaktadır, gıda ürünlerini edinmede olduğu gibi!

Dayanıklı tüketim ürünlerinde de önemli bir ihracatçı konumuna gelmiş olan Türkiye’de metal işçilerinin bu ürünleri elde etmek için de pek çok ülke işçisinden daha fazla çalışmak zorunda kalması düşündürücü olsa gerek. Gıda ve giysi ürünlerini edinmede Türkiye’deki metal işçilerinden daha fazla çalışan ülkelerin işçileri dayanıklı tüketim mallarını edinmede de aynı konumda bulunmaktadır. Anlaşılan odur ki sorun sadece ücretlerin düşüklüğünden değil, işçilerin tüketmekte olduğu ürünlerin fiyatları ile de ilgilidir. Bu nedenle işçiler, sendikalar ücretler kadar emek güçlerini üretmek, yaşamlarını kolaylaştırmak, refah düzeyini yükseltmek için tüketmek zorunda kaldıkları ürünlerin fiyatları ile de yakından ilgilenmek zorundadır. Bu ise daha da politikleşmiş bir işçi hareketini gerektirir ve kaçınılmazlaştırır.

(*) Birleşik Metal İş’in AB ortalaması için seçtiği ülkeler İsveç, İspanya, Portekiz, İtalya, İrlanda, İngiltere, Almanya, Fransa, Finlandiya, Danimarka, Belçika, Avusturya gibi ilk 12 üye ülkedir. Portekiz ile ilgili 2005 yılında veri olmadığı için biz Portekiz’i 2001 ve 2005 yılları için hesap dışı tutmak zorunda kaldık.

Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu'nun 4. toplantısı...

Gündemler: Gençlik örgütlenmesi sorunu ve mesleki dönüşümler

Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu'nun 4. toplantısı 10 Mart Cumartesi günü OLEYİS'te gerçekleşecek. Onlarca üniversiteden bir araya gelen öğrencilerin ortak tartışma kürsüsü olan Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu, olduğu ilk günden bu yana gençliğin gelecek sorunu ve geleceksizliğe karşı yürütülecek mücadelenin yol ve yöntemleri üzerine düşünce birliği sağlanmaya, ortak tutumlar geliştirilmeye çalışılan bir alan olmuştur. Bu alanın neo-liberal dönüşümler karşısında gençliğin yürütmek zorunda olduğu gelecek mücadelesinde daha etkin bir araca dönüştürülebilmesinin en temel yolu ise bu koordinasyonun daha geniş bir bileşen tarafından sahiplenilmesidir.

Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu'nun 4. toplantısının iki temel gündemi olacaktır. Birincisi, neo-liberal politikalar ekseninde mesleki alanlarda yaşanan dönüşümlerdir. Bugün tüm mesleklerde yaşanan piyasa koşullarına entegrasyon süreci ve bu çerçevedeki yasal düzenleme ve fiili uygulamaların sonuçlarının tartışılacağı bu başlıkta, hem genel olarak bu alanlardaki bütünlüklü dönüşümü tartışmak, hem de ayrı ayrı mesleklerde bu dönüşümün yaratacağı sonuçları tanımlamak temel önemde bir yerde durmaktadır. Elbette sorunları tanımlamanın yanı sıra, bu alanda yaşanan dönüşümler karşısında yürütülecek mücadelenin yöntemleri ve araçları tartışılacaktır.

İkinci başlık ise DİSK'in başlattığı tartışmalar ekseninde, bugün gençlik mücadelesi içerisinde yer alan bir takım öznelere halen tartışılmakta olan Genç-Sen olacaktır. Genç-Sen'in gençliğin gelecek mücadelesinde nasıl bir rol oynayabileceği, bu mücadeleye katkı sunabilmesinin yol ve yöntemlerinin tartışılacağı bu başlık içerisinde elbette gençlik hareketi ile örgütsel araçlar ilişkisi de ele alınacaktır.

Türkiye'nin birçok üniversitesinden katılımcıların olacağı Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu her iki başlık açısından da deneyimlerin paylaşıldığı bir kürsü işlevi de görecektir.

Tartışma başlıklarını ana hatlarıyla tanımlamaya çalıştığımız 4. Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu toplantısına gençliğin gelecek sorunu ve mücadelesini tartışan, duyarlı bütün kişi ve kurumların katılımını bekliyoruz.

Toplantıya katılım sağlayacak olan üniversiteler:

İstanbul Üniversitesi
Yıldız Teknik Üniversitesi
Mimar Sinan Üniversitesi
İstanbul Teknik Üniversitesi
Boğaziçi Üniversitesi
Ortaoğlu Teknik Üniversitesi
Hacettepe Üniversitesi
Ankara Üniversitesi

Ege Üniversitesi
9 Eylül Üniversitesi
Çukurova Üniversitesi
Karadeniz Teknik Üniversitesi
Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Karaelmas Üniversitesi
Kocaeli Üniversitesi
Osmangazi Üniversitesi
Anadolu Üniversitesi
Onsekiz Mart Üniversitesi
Cumhuriyet Üniversitesi
Erciyes Üniversitesi
Uludağ Üniversitesi

Tarih: 10 Mart 2007

Yer: OLEYİS-Türkiye Otel Lokanta Eğlence Yerleri
İşçileri Sendikası
(Adres: Cumhuriyet Cad. Cumhuriyet Apt. No:37/4
Beyoğlu/İstanbul)
Saat 10.00- 13.00
1.Oturum:
Neoliberal politikalar ekseninde mesleki alanlarda yaşanan dönüşümler
Saat 13.00-14.00 Ara
Saat 14.00-17.00
2. Oturum:
Gençlik hareketinde örgüt sorunu ve Genç-Sen tartışmaları

KTÜ: Gözaltılar bizi yıldırılmaz!

Bu yıl Türkiye'de üniversite genelinde ilerici öğrenci gençliğe sayısız nedenle soruşturma açıldı, birçok öğrenci okullarından atıldı. Bu yılki soruşturma teröründen KTÜ de nasibini aldı. 70 öğrenciye 200 soruşturma açıldı.

KTÜ'de bulunan devrimci öğrenciler olarak bu sürece "dur" diyebilmek ve her koşulda üniversitelerde var olduğumuzu ve olacağımızı haykırma için bir kampanya örgütleme kararı aldık.

Birkaç üniversitede çalışması yapılan "Arkadaşıma dokunma!" isimli kampanya 3 hafta sürecek. Rektörlüğün önünde taleplerimizin yazıldığı tişörtlerle alkışlı protesto eylemi gerçekleştirilecek. 3 hafta sonunda yerelde düzenlenecek paneller kampanyaya son vereceğiz.

Eylemlerin ilki 6 Mart günü yapıldı. Eylem İnşaat Fakültesi kantininde taleplerimizin yazılı olduğu tişörtlerin giyilmesiyle başladı. Kitle daha sonra rektörlüğün önüne alkışlarla bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yaklaşık 10 dakika süren alkışlı, ıslıklı ve zılgıtlı protesto eyleminin sonunda 9 Mart günü aynı saatte aynı yerde olunacağının duyurusu yapıldı. Açıklamanın ardından İnşaat Fakültesi'ne alkışlarla yüründü. Eylem burada son buldu. Yaklaşık 30 kişi katıldı. Eylemi Ekim Gençliği, Gençlik Derneği Federasyonu, DPG, YDG, Kaldıraç ve ÖDP örgütledi.

Bu eylemin yanısıra kantinin bahçesine ve çevreye "Arkadaşıma dokunma!" şiarlarının yer aldığı pulları yapıştırmaya başladık. Faaliyetimiz sırasında sivil kıyafetli, kendisinin dekan olduğunu iddia eden birisi bir arkadaşımızın öğrenci kimliğini istedi. Kimliği zor kullanarak alan şahıs izinsiz afiş asmaktan suç duyurusunda bulunacağını söyledi. Zorla odaya götürülen arkadaşımıza yapılan haksız müdahale üzerine kendisini dekan olarak tanıtan şahısla tartışmaya başladık. Olay yerine gelen jandarma ekipleri Ekim Gençliği'nden üç arkadaşımızı gözaltına almak istedi. Bu sırada alkışlı protestoya devam ettik ve kitleye ajitasyon konuşmalarıyla seslendik. Üniversitemizde yaşanan baskı ve saldırıları teşhir ettik. Jandarma tarafından gözaltına alınan arkadaşlarımız darba maruz kaldı. Ancak sözlü ve fiili olarak karşılığını verdik. Jandarma komutanlığında bir saat bekletildikten sonra serbest bırakılan arkadaşlarımızı alkışlarla karşıladık.

Bir kez daha haykırıyoruz; üniversiteleri kışlalara çeviren zihniyet yok oluncaya, bütün üniversitelerimizde eşit, parasız, bilimsel eğitim verilene, üniversiteler gerçek sahiplerinin olana kadar bizler üniversitelerde varolacağız.

Ekim Gençliği/KTÜ

Yetkin mühendislik saldırısına hayır!

Yetkin Mühendislik saldırısıyla mühendislik-mimarlık öğrencilerine dayatılan geleceksizliğe karşı safını emekten yana seçen öğrenciler olarak, "Toplumcu Mühendislik-Mimarlık Öğrencileri" imzasıyla İzmir'de de "Yetkin mühendislik saldırısına hayır!" şiarıyla bir çalışma başlattık.

Yetkin mühendislik saldırısından bihaber olan ya da bu saldırının içeriği konusunda yanlış bilgilendirme içinde olan mühendislik-mimarlık öğrencilerine, saldırının özünü ve dayandığı sömürü zeminini anlatan bildiri ve imza metinleriyle ulaşıyoruz.

Dokuz Eylül Üniversitesi ve Ege Üniversitesi'nde yetkin mühendislik saldırısına karşı imza masası, bildiri, imza föyü, merkezi gazete ve afiş vb. araçları kullanarak bir çalışma başlattık. Bu araçların yanısıra duvar gazetesi ve anket gibi araçları da kullanacağız.

28 Şubat günü, Dokuz Eylül Üniversitesi Tınaztepe Kampüsü'nde afiş çalışması yaptık. Ardından mühendislik-mimarlık öğrencilerinin yoğun olarak bulunduğu Merkez Cafe'de imza masası açtık ve merkezi gazetemizi öğrencilerle buluşturduk. Ayrıca İnşaat Mühendisliği Fakültesi'nin kantininde masaları dolaşarak imza topladık ve yasa hakkında öğrencilerle konuştuk.

1 Mart günü, Ege Üniversitesi'nde yaptığımız afiş çalışmasının ardından mühendislik öğrencilerinin bulunduğu Gıda Cafe'de imza masası açtık ve gerek masa başından gerekse masa masa dolaşarak öğrencilerle konuşup imza topladık. Özellikle yetkin mühendisliğin yasalaştığı inşaat mühendisliği öğrencilerinin yoğun ilgisiyle karşılaştık.

Ayrıca Bornova Öğrenci Yurdu'nda mühendislik bloğunda toplumcu mühendislik-mimarlık öğrencileri tarafından yetkin mühendislik saldırısıyla ilgili geniş katılımlı toplantılar yapılacak ve anket çalışması yurtda da başlatılacak.

İzmir'de "Yetkin mühendisliğe hayır!" şiarı yükseliyor. Biz toplumcu mühendislik-mimarlık öğrencileri olarak, bu saldırıya karşı daha güçlü bir mücadele yürüteceğiz.

Toplumcu Mühendislik ve Mimarlık Öğrencileri/İzmir

Ekim Gençliği'nin 100. sayı etkinliği...

Ekim Gençliği'nin 100. sayısı çerçevesinde yürüttüğümüz çalışmamızı güçlü bir etkinlikle taçlandırdık. 3 Mart günü Öteki Tiyatro salonunda gerçekleşen etkinliğimiz başarılı bir düzey yakaladı. İçerik olarak güçlü geçen etkinliğimiz, katılım bakımından da belli bir ilgiye konu oldu. Etkinlik sona erdiğinde katılımcılarda coşku ve memnuniyet gözleniyordu.

Program, kısa bir konuşmanın ardından, mücadelede yitirilenler anısına saygı duruşu ile başladı. Bu esnada sahnede, sinevizyon yöntemi ile Kızıl Bayrak'ımız dalgalandı.

Saygı duruşunun ardından bir yoldaşımız "Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!" şiarlı kampanyamızı anlatan güçlü bir açılış konuşması yaptı. "Ya barbarlık ya sosyalizm" isimli kısa sinevizyon gössteriminin ardından BDSP temsilcisi konuşma yaptı. Konuşmasında genel olarak siyasal sürece değindi, devrimci yayın faaliyetinin önemini vurguladı. Bir yoldaşımız Ümit yoldaşın kaleme aldığı ve Ekim Gençliği'nin 100 sayılık geçmişinin zenginlikleri arasında yeralan yazılarından "Tek Renk Kızıl"ı okudu. Başarılı biçimde okunan metin duygusal anlar yaşattı.

Mamak İşçi Kültür Evleri'nin hazırladığı "Kukla" isimli sokak tiyatrosu gösterildi. Öğrenci gençliğin sorunlarına ve genel siyasal sürece politik bir bütünsellik içinde eleştirel bir yaklaşım sunan oyun

izleyiciler tarafından başarılı bulundu. Tiyatronun ardından yine Ümit yoldaşın kaleminden "Başka Bir Ülke Bulamazsın" isimli yazı okundu. Güçlü bir alkış alan bu yazıdan sonra gençlik hareketinin tarihinden veriler sunan ve hareketin güncel sorunlarını işleyen "En Güzel Yüz Metreyi Koşanların Öyküsü" isimli sinevizyon gösterildi. Konuyla ilişkili olarak Ekim Gençliği'nin misyonu üzerine bir konuşma gerçekleştirildi.

Aranın ardından "Gençlik İçinde Devrimci Yayın Faaliyeti" başlıklı sunum gerçekleştirildi. Anlamli bir hazırlığa konu edilen akıcı sunum, konuyu somut güncel noktalara bağlayarak belli başlıklara değindi. Etkinlik programı dahilinde serbest kürsü bölümü gerçekleştirildi. Bu bölümde anlamli konuşmalar gerçekleştirildi.

İlk olarak konuşan bir annemiz, etkinliği çok anlamli bulduğunu, bu kadar beğeneceğini düşünmediğini ifade etti. Özellikle sinevizyonlarda gösterilen karelerin bir dönem yaşanan gerçekleri aktarması açısından son derece başarılı olduğunu ifade etti. Sonrasında konuşan bir yoldaşımız, Ekim Gençliği'nin faaliyetinin bugünkü kuşaklarca çok bilinmeyen ve hatırlanmayan süreçlerine dair deneyim aktarımında bulunduğunu, yakalanan başarının kökenlerine değinen güçlü bir konuşma yaptı. Bir okurumuzun 100. sayısında böylesi anlamli bir etkinlik gerçekleştiren Ekim Gençliği'nin 200. ya da

300. sayılarının beklenen güzel günleri somut olarak müjdeleyen sayılar olması temennisinde bulundu.

Bu bölümle birlikte salondaki tek yönlülük olumlu bir şekilde kırılmış, etkinliğin etki düzeyi artırılmış oldu.

Grup Günyüzü farklı coğrafya ve dillerden ezgileri ile bir müzik ziyafeti sundu. Balkanlardan Lübnan'a kadar bütün coğrafyaların mücadele ve dostluk duygularını yansıtan ezgiler ilgi ile dinlendi. Dinleti halaylarla sona erdi.

Dinletiden sonra kapanış konuşmasını yapmak üzere bir yoldaşımız kürsüye çıktı. Etkinliğe sağlanan anlamli katılım, bunun ötesinde etkinlikte ortaya konan zengin içerik, coşkulu ve devrimci atmosferin sağladığı birliktelik, dönemsel olarak öne çıkarılan şiar ve politika ekseninde sağlanan etkinin anlamına değindi. Komünistlerin genel ideolojik platformunun güçlülüğü somut tarihsel örnekleri ile gerekçelendirilip örneklendirildi. Güncel bir örnek olarak 8 Mart sürecine değinildi. 4 Mart eylemine çağrıda bulunuldu. İçine girdiğimiz siyasal sürecin önemine değinildi, baharı kazanmak için mücadele çağrısı yapıldı.

Etkinlik Enternasyonal'in ardından sona erdi.

Etkinliğe yaklaşık 80 kişi katıldı. Etkinliğimize Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği ve Eğitim Fakültesi Öğrenci Topluluğu Gazetesi tarafından destek mesajları sunuldu.

Ankara Ekim Gençliği

YTÜ'de yeni bir yolsuzluk!

Üniversitelerde yaşanan yolsuzluklara bir yenisi daha eklendi. YTÜ'de sahte reçeteler ve öğrencilerin sağlık karneleriyle, üniversitedeki yetkili kişilerin belirli eczanelerle anlaşarak yaptığı yolsuzluğun boyutlarının 5 milyon YTL'yi bulduğu belirtiliyor.

YTÜ'deki ilaç yolsuzluğunda üç ayrı yöntem kullanılmış. Yolsuzluk, öğrenciler adına sahte reçete düzenlenerek yapıldığı gibi üniversiteden sağlık karnesi almayan öğrencilerin adına karne çıkartılıp, bu karneler üzerinden ilaç alımı gerçekleştirilerek de yapılmış. Yolsuzlukta çalışanların reçeteleri de kullanılmış. Özellikle yüksek fiyatlı ilaçlar yazılmış. Çalışanların durumu farketmemesi için genellikle sağlık kurulu raporuyla ilaç alan kişiler seçilmiş. Sağlık kurulu raporu olmayan hastalar ilaç ücretinin yüzde 20'sini ödemek zorunda oldukları için bu yöntemin sadece raporlu çalışanlara uygulandığı belirtiliyor.

Yönetim kameralarla, özel güvenlik şirketiyle öğrenciler üzerinde kurmak istediği tahakküme öyle yoğunlaşmış ki, olup bitenleri görmekte aciz kalıyor. Belki de görmemeyi tercih ediyor. Ama aynı yönetim muhalif öğrencileri en ufak adımlarına kadar takip edip, isimlerini ezberliyor. Düşüncelerini ifade ettiklerinde de soruşturmalarda, cezalarla seslerini kesmeye çalışıyor.

Bu yolsuzluk YTÜ tarihinde ilk değil, son da olmayacaktır. İki sene önce yine bir memur zimmetine trilyonlar geçirerek yurtdışına kaçmıştı. Bunu dile getiren öğrencilere verilen yanıt soruşturmalar

YTÜ yönetimi soruşturmada sınır tanımıyor!

Geçtiğimiz dönem üniversitelerdeki muhalefeti sindirmek amacıyla ülke genelinde üniversitelerde yaşanan soruşturma sürecinden YTÜ de payına düşeni almıştı. Rektörlük-polis işbirliğiyle yürütülen soruşturmalar ile birlikte üniversiteler bizzat devlet eliyle birer soruşturma makinasına döndürülmüştü. Süreç karşısında örülen soruşturma karşıtı mücadelede diğer yerel ve genel gündemlerle örülen süreçler de tekrar soruşturmalara konu olmuştu.

Bu süreçte muhalif unsurları okul dışarısına çıkararak rahat bir nefes alabileceğini düşünen YTÜ yönetimi, karşısına dikilen soruşturma karşıtı "kapı dışı" mücadele ve yemekhane boykotu süreciyle birlikte muhalefeti bastırmanın o kadar da kolay olmadığını tekrar görmüş oldu.

Her daim elindeki soruşturma sopasını devreye sokan YTÜ yönetimi dönem dönem kantarın topuzunu kaçıracak "akıl" ve "mizah sınırları"ni iyiden iyiye aşabilmiştir. Yemekhane zammına karşı futbol maçı izleyen, akordiyon çalan, solcu olduğu tesbit edilen, NTV'ye basın açıklaması niteliğinde röportaj veren "potansiyel suçlu" öğrencileri "hak ettikleri"

soruşturmalar ile karşılayan YTÜ yönetimi bu zincire bir yeni halka daha ekledi.

Geçtiğimiz dönem "Yükseköğretim Kurumu'ndan çıkarılma cezası" olarak okuldan atılan bir arkadaşımız, mahkeme kararıyla okula geri döner dönmez, öğrenci olmadığı ayları içeren bir şekilde 16 adet "suç"u kapsayan soruşturma süreciyle karşılaştı. Belirtilen tarihler için isnat edilen fiilleri, oturma eylemine katılmak, yemekhane zammına karşı basın açıklamalarına katılmak, içeriye izinsiz yemek sokmak, cezalı olduğu halde okul içerisine girmek vb. "Resmen" öğrenci olmayan arkadaşımız için YTÜ yönetimi, kendi hukukunu da bir kenara iterek yönetmeliği geriye doğru işletmeye çalışmaktadır.

Döner çarka çomak sokan unsurların tekrardan okul içerisine girmesi YTÜ yönetimini oldukça rahatsız etmiş gözüküyor. Ancak mevcut statüko içerisinde YTÜ adı gündeme bol bol soruşturmalarda, anti-demokratik uygulamalarla (onlar olmazsa dolandırıcılık ve yolsuzluk haberleriyle) gelmeye devam edecektir.

YTÜ Ekim Gençliği

KTÜ'de Toplumcu Mühendislik çalışması

İkinci dönemde KTÜ'de toplumcu mühendislik ve mimarlık çalışmasına devam ediyoruz. Geçtiğimiz hafta "Rüya bitti" kampanyası çerçevesinde mühendislik ve mimarlık fakültelerinde yoğun bir faaliyet yürüttük. Kuşlamalar yaptık, panolar hazırladık. Hafta içi de hazırladığımız materyallerin "Rüya bitti!/Toplumcu Mühendislik ve Mimarlık Öğrencileri" yazarak öğrencilerde

soru işareti oluşturmaya çalıştık. Diğer taraftan gazetemizin yaygın satışını gerçekleştirdik. Şimdilik çalışmamız ajitasyon ve propaganda şeklinde sürüyor.

Çalışmayı şehir merkezine taşımakta bazı zorluklar yaşıyoruz. Şehrin gerici olmasından kaynaklı henüz yerleşemedik. Odalarla ilişki kurmaya çalıştık ancak anlamli bir sonuç alamadık.

Üniversitede oluşturacağımız komisyonla daha etkin bir şekilde toplumcu mühendislik ve mimarlık çalışmamıza kilitleneceğiz.

Trabzon Toplumcu Mühendislik ve Mimarlık Öğrencileri

İzmir'de Genç-Sen forumu

İzmir'de 3 Mart'ta Genç-Sen forumu gerçekleştirildi. Sendika gerekçelendirilmesi ile başlayan forum, gençlik hareketi tarihi ile ilgili yapılan sinevizyon gösterimi ile devam etti.

DİSK yöneticisinin ve Fransa'daki sendika denetimini aktaran bir öğrencinin sunumundan sonra serbest kürsüye

geçildi. Verilen müzik dinletisinin ardından serbest kürsüden konuşmalar devam etti.

Yaklaşık 40 kişinin kürsüyü kullandığı forumda bir öğrencinin "DİSK'in neden bir öğrenci sendikası kurmaya çalıştığı" sorusu dışında sendika fikrini olumlayan konuşmalar yapıldı.

Forumla yaklaşık 150 kişi katıldı.

Ekim Gençliği/İzmir

Öğrenci Komisyonları'ndan Basına ve Kamuoyuna...

“Geleceğimiz hakkında söz söylemek bizim için acil bir ihtiyaç!..”

Mesleki yeterlilik, yetkinlik, uzmanlık, stajyerlik... hepimizin özellikle son dönemde sıkça duyduğu kavramlar. Tartışmaları uzun dönemlere dayansa da, meslek alanlarının yeniden düzenlenmesi kapsamında hayatımıza giren bu kavramlar; mühendislik, mimarlık, hukuk, eğitim, tıp gibi pek çok alanda somut adımlar atılmasıyla, öğrencileri daha bugünden geleceklerini düşünmek zorunda bırakıyor.

Her meslek alanında değişik biçimlerde ortaya çıksa da, özü itibarıyla aynı olan uygulamalar karşımıza unvansız diplomalar, değişen sürelerde stajlar, mesleğe kabul kurulları, mesleğe kabul sınavları... olarak çıkıyor. Üniversite eğitiminin yetersizliği, meslek içinde karşılaşılan sorunlar sebep olarak gösterilse de, bu eş zamanlı dönüşümlerin gerisinde farklı bir amaç olduğu açık.

'95 yılında imzalanmış GATS anlaşmasının koşulları gereği ve AB uyum sürecinde, mesleklerin yeniden yapılandırılması çerçevesinde, bazı düzenlemelerin yapılması dayatılırken, dönüp meclisten çıkan kararlara, bu kararların altyapısını oluşturan yönetmeliklere baktığımızda, geleceğimiz pahasına, bu yolda hızlı adımların atıldığını

görüyoruz.

Pazarlık konusu edilen biz ve bizim geleceğimiz olduğundan, bu tartışmaların bir parçası olmak, kendi geleceğimiz hakkında söz söylemek bizim için acil bir ihtiyaç.

Bizler,

Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi Öğrenci Komisyonu,
Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Öğrenci Komisyonu,
Çevre Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Öğrenci Komisyonu,
Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Öğrenci Komisyonu,
Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Öğrenci Komisyonu,
Toplumcu Mühendislik Mimarlık Öğrencileri, Çağdaş Genç Avukatlar, Tıp Öğrencileri Kolu

olarak, sorunlarımızı kendi öznel durumlarımızı da ortaya koyarak tartışabilmek ve birlikte çözüm üretmek için bir araya geldik. Ortak sorunların birlikte mücadele etmeyi gerektirdiğini düşünüyoruz.

Çağrımız benzer dönüşümleri yaşayanlara; 4 yıllık lisans eğitimi ve bu dönem içinde yaptığı stajları hiçe sayılan, tüm bu uygulamaların sonucunda işsizlikle karşı karşıya kalacak olan herkesedir! Sorunlarımıza çözüm arayacağımız bir platformu birlikte oluşturmak için, alanlarında benzer dönüşümleri yaşayan herkesi birlikte hareket etmeye, bu yönde yapacağımız “GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye” konulu sempozyumu birlikte örgütlemeye çağırıyoruz!

Sempozyum 13-14 Nisan tarihlerinde Yıldız Teknik Üniversitesi'nde gerçekleşecektir. Program, öğrencilerin de sunum yapabilmelerine imkan verecek şekilde oluşturulacak, ancak sunum yapmak isteyen öğrencilerden programın düzenlenmesi için önceden haber vermesi istenecektir. Sunumlar sonrasında, mümkün olan en geniş katılımı bir forum düzenlenecek, tartışma ortamı yaratılacaktır.

Bizim açımızdan sempozyum, öncesiyle sonrasıyla kurgulanmış, hedefli bir çalışmaya konu edilmek ihtiyacı taşımaktadır. Ortak çalışmayı da besleyecek olan yerel çalışmalar, öncelikle yerel toplantılar ile her alanın kendi içinde tartışmalar yapabilmesinin, bunun sonucunda da 2. gün yapılacak foruma somut talepler sunabilmesinin önünü açacaktır.

Bu yüzden çıkarılacak ortak afiş, bildiri, broşür gibi araçların kullanımı kadar, her alanın yaşadığı dönüşümü anlatacak ayrı çalışmaların olması kurgulanmaktadır.

Özet olarak yapılması amaçlanan:

* Çalışmayı dönüşümlerin yaşandığı tüm alanlara yaymak,

* Hazırlanan ortak afiş, bildiri, broşür gibi araçlarla dönüşümlerin genel kapsamını anlatmak,

* Dönüşümlerin her alanda farklı yansımaları olduğundan, örgütlerin kendi somut sorunlarıyla ilgili yerel çalışmalarını yapması,

* Konuyu üniversitelerde geniş katılımlı toplantılara konu edebilmek,

* Sempozyumu, sonrasına bir şeyler bırakma hedefiyle örgütlemektir.

Üniversiteye girişte “sınıf”landırma!

YÖK, üniversiteye giriş sistemini tümünden değiştirecek yeni bir sınav sistemini öneren raporu Cumhurbaşkanı'na sundu. YÖK'ün iddiasına göre üniversite seçme sınavları daha “adil” olacak!

Tüm mekanizmaların ezen-ezilen, sömüren-sömürülen gerçeğine göre şekillendiği kapitalist sistemde “adalet” yalnızca kasası şişkin olanlara “hak”tır. Geride kalanların hiçbir değeri ve hükmü yoktur. Bir avuç asalağın sınıf çıkarı ve kâr için düzenlenmiştir herşey. Bu nedenle herhangi bir kurumun ya da YÖK'ün hangi gerekçeyle olursa olsun ileri sürdüğü “yeni”likler de bu mantığa hizmet etmektedir.

YÖK raporunda yeni sınav sisteminin dört aşamadan oluşacağını ifade ediyor. Öğrenciler dört aşamalı Ders Düzeyi Seçme Sınavı'nın tüm aşamalarına veya bir aşamasındaki tüm derslerin sınavına girmek durumunda kalmayacak, istediği bölümün ders ağırlığına göre istediği aşamasına girebilecek.

Yeni sınav sisteminin iki-üç haftalık sınavlar zincirinden oluşması ÖSYM'nin yükünü artıracığı için ilk aşamada tepkiye neden olabilir denilen raporda şunlar söyleniyor: “Ancak avantajları, bu yeni yüklerle degecektir. Öğrenci zamanla yarışmak zorunda kalmayacak. Sınav daha kapsamlı ve güvenilir olacak. Böyle bir sistem içinde üniversiteler ve bölümler, hangi nitelikte öğrenci alabileceğini kendileri kararlaştırabilecek. Öğrenci daha az alandan sorumlu olacağı için dersane gereksinimi artmayacak belki de azalacak.”

Bu ifadeler herkesin kulağına hoş gelen sözler. Ancak rapor için öneri sunan çevrelere bakıldığında “kazın ayağı”nın öyle olmadığı görülecektir. YÖK bu raporu hazırlarken öğretim üyelerinden (yani faşist YÖK'ün yasakçı, baskıcı hizmetkarlarından), idari personelden (yani sermayenin uşaklarından), bürokratlardan ve iş dünyasından (yani doğrudan sermaye temsilcilerinden) akıl almış.

256 sayfalık raporda giriş sınavlarının ‘test sistemi’ yerine öğrencinin yorum da yapmasını gerektiren ‘açık uçlu’ sorulardan oluşacağı söyleniyor. Anti demokratik, gerici, bilimsellikten uzak bir eğitim sisteminde öğrencilerden beklenen ve istenen yorumlar da “milli görüş”e paralel olacaktır. Bu durum kuşkusuz mevcut sınavlar için de geçerlidir. Ancak rapordan yansıyan ve daha önemli olan ortaöğretimimizin sonuna gelmiş

öğrencilerin “sınıf”landırılması.

Ortaöğretim sonunda tüm öğrenciler ‘bitirme sınavı’ndan geçecek. Sınavı geçenlere ise dört seçenek sunulacak:

Sınavsız geçişle iki yıllık meslek yüksekokuluna girmek; Özel yetenekle öğrenci alan bölümler için özel yetenek sınavına başvurmak; Üniversitelerin iki yıllık önlisans programları için Öğrenci Temel Düzey Seçme Sınavı'na (TDSS) girmek.

Bu sınav sıralama sınavı olacak, baraj puanı uygulanmayacak. Öğrenciler bu sınavın sonucuna göre iki yıllık meslek yüksekokullarıyla bazı dört yıllık lisans programlarına kayıt için başvurabilecek, ÖSYM yerleştirme yapacak;

Dört yıllık ve üstü lisans programları için Ders Düzeyi Seçme Sınavı'na (DDSS) girmek: Bu sınavla, üniversitelerin tıp, mühendislik, hukuk gibi iyi derecede temel donanım öğretilen bölümlerinde eğitim almak isteyen öğrenciler seçilecek. ‘Sıralama niteliğinde ve ileri düzeyde’ olacak bu sınav, haziranın ikinci yarısında, birbiri ardından gelen haftalarda dört aşamada yapılacak: Matematik, sosyal bilimler, fen bilimleri, Türkçe-yabancı dil.

Ders Düzeyi Seçme Sınavı (DDSS) sonrası yerleştirmelerde, puan türü başarısı yerine ilgili programın matematik, sosyal, fen ya da Türkçe-yabancı dil ağırlıklı olmasına bakılarak, belirlenecek derslerdeki başarı puanı esas alınacak. Örneğin tıp fakülteleri; matematik, biyoloji, kimya ve Türkçe, inşaat fakülteleri; matematik, fizik ve Türkçe, temel bilimler alanında fizik ve matematik ders başarıları esas olacak.

Böylesi bir sınıflandırma taşrada veya varoşlarda hiçbir ödenek ayrılmayan “devlet” okullarında eğitim görenlerin yani emekçi çocuklarının meslek liselerinden sonra meslek yüksekokullarına mahkum edilmesini, yani sermayeye kalifiye ve ucuz işgücü olarak yetiştirilmesini sağlamayı hedeflemektedir. Amerikalılar'da, Avrupalılar'da, kolej ve paralı okullarda eğitim gören paşa çocukları ise “seçkin” mesleklere doğuştan “hak” kazanmış oluyorlar.

Ancak işçi ve emekçi çocuklarının gerçek ve ikinci bir seçeneği daha var. O da yaşamın her alanında böylesi bir “sınıf”landırmayı kabul etmeden isyancı seçmek, sömürücü düzene karşı örgütlü mücadeleyi yükseltmek, devrimci mücadeleye katılmaktır.

13-14 Nisan “GATS, AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye? Sempozyumu...”

Neo-liberal dönüşümlere karşı gençliğin birleşik mücadelesi için ileri!

Tüm dünya ölçeğinde süren bir değişim dalgasının içinde birçok şeyin yeniden tanımlanmaya çalışıldığı bir dönemden geçiyoruz. Bu değişim elbette ki öyle kolayından olmuyor. Dünya bir yandan bölgesel savaşlar ve işgallerle sarsılırken öte yandan birçok ülke ekonomik krizlerle boğuşuyor. Üçüncü dünya diye adlandırılan dünyanın lanetli coğrafyalarında ise küreselleşme açlık ve hastalık üretmeye devam ediyor. Kapitalizm açısından hiç de yeni olmayan bu gerçekler hangi paket veya isim altında sunulursa sunulsun, biçimi şekli ne olursa olsun üreteceği şey kapitalist üretim biçiminin doğasının bir parçası olacaktır. Kapitalizmin yapısal krizleri *dönüşüm* adı verilen bu saldırı dalgası ile giderilmeye çalışılırken, kapalı kapılar ardında geleceğimiz bu dönüşümler eliyle kapitalizmin sahte tanrılarına kurban edilmek istenmektedir. “Mesleksizleştirme-geleceksizleştirme” başlığı altında toplayabileceğimiz saldırıların bu gün için karşımıza çıkan en net biçiminin yetkin mühendislik tartışmaları olduğunu birçok kez söylemiştik.

“Yetkinlik” ve “mesleki yeterlilik” tartışmaları ile mühendislik ve mimarlık öğrencileri bu günden geleceği düşünmek durumunda kalacaktır. Bireysel kurtuluş umutlarını dahi karartan bu yeni saldırı dalgası ile yeni mezun mühendis-mimarların ve şu an öğrenim görenlerin gelecek üzerine kurduğu güzel düşler temellerinden sarsılmaktadır.

Her dönemde toplumsal muhalefetin en ön saflarında yer alan üniversiteli gençlik güçlerini dizginlemek üzere kurulan YÖK, bu büyük resim içinde oldukça önemli bir görüntüye sahiptir. YÖK, sermayenin üniversiteler içine koyduğu bir katalizördür. Bu biçimiyle baskının kurumsallaştırılması ile yükümlü olan YÖK, öte yandan kapitalizmin üniversitelerdeki tüm yönelimlerinin dayanak noktasıdır. Bugün için bu dönüşümlere karşı çıkmak; eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim sloganında somutlaşan mücadeleyi daha güçlü ve daha fazla olanakla sürdürmek demektir. Elbette bu saldırının bütünlüklü bir saldırı olduğu gerçeği bu kapsamda göz ardı edilmemelidir. Özellikle İnşaat Mühendisleri Odası’nın hazırladığı “Yetkin İnşaat Mühendisliği Yönetmeliği”nin, tıp alanında başlayan aile hekimliği gibi uygulamaların ve avukatlık mesleğine dönük somut saldırıların AB ve GATS patentli emperyalist politikalar merkezli olması birleşiklik vurgusunu daha da önemli kılmaktadır.

Kapitalizm, bu şekliyle gençliğin gelecek özlemine yanıtız kalmakta ve bu özlemi karşılayacak sonuçlar oluşturamamaktadır. Yeni bir oyun sahneye konmaktadır. Bir yandan eğitim süreci kendi içinde sistem için yeniden tanımlanırken, buna paralel olarak meslek tanımlamaları da değiştirilmektedir. Saldırı bütünlüklü ve çok boyutlu bir kapsama sahip olmasına karşın, karşımıza somutta unvansız diplomalar, stajlar, kurullar, sınavlar, yeterlilik belgesi, zorunlu çıraklık olarak çıkmaktadır. Bunun ötesinde sonuç olarak karşılaşacağımız işsizlik ve kölelik koşullarında çalışma şartları da, gençliğin kafasında uzun yıllar boyunca oluşturulan rüyaları bölen gerçekler olacaktır.

Bugünün gençlik mücadelesinin en temel gündemlerinden birini oluşturan “gelecek(sizlik) sorunu” belki de en az tartışılan sorunların başında gelmektedir. Buna karşı ortaya konulan tepki de aynı

biçimde çok cılız kalmaktadır. Hatta bu sessizlik tersinden sermayeyi yüreklendirmekte ve deyim yerindeyse motive etmektedir. Bu, sermayeye geniş bir manevra imkânı tanırken süregelen kural tanımaz değişimler de baş döndürücü bir hızla ilerlemektedir. Başta sorunun bütünsel karakterine vurgu yapmıştık. Ancak bugün bir takım alanlarda ayrı ayrı yürütülen çalışmalar ise bu bütünselliğe uygun ele alınamadığı ölçüde bir mücadele kanalını, olanağını oluşturamamaktadır.

Tüm bunları uzun zamandır söylüyoruz. Ancak tüm bunların bizim tarafımızdan tartışılıyor olması elbette ki tek başına sonuç üreten bir şey değil. Yapılması gereken bu tartışmaları en geniş bileşenle beraber yapmak ve somut hedefler oluşturabilmektir. Bu yüzden Toplumcu Mimarlık-Mühendislik Öğrencileri 13-14 Nisan tarihleri arasında YTÜ’de gerçekleştirilecek olan “GATS, AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” başlıklı sempozyumun örgütleyicisi olmuştur. Sempozyum, öncesiz ve sonrasız bir etkinlik olarak kurgulanmamaktadır. Bu sempozyumda ilk kez olarak konunun muhatapları tartışacak, çözüm oluşturma iradesini ortaya çıkaracaktır. Örgütleyen bileşen de bu açıdan oldukça anlamlıdır ve bu örgütlenmeler ilk kez ortak bir tartışma platformunda bir araya gelmektedir. Hali hazırda beş meslek odasının öğrenci komisyonu, TÖK (Tıp Öğrencileri Komisyonu) ve Çağdaş Genç Avukatlar bu sempozyumun çağrıcısı konumundadır. Tüm bu örgütlenmeler sadece İstanbul çapında binlerce öğrenciyi bünyesinde barındırmaktadır. Bu açıdan sempozyumun böylesi bileşeni bu sorun etrafında yan yana getirmiş olması ile bile büyük bir iş başarmış olduğunu söyleyebiliriz.

Çalışma İstanbul’un tüm alanlarına yayılarak sürdürülecek; hedeflenen neo-liberal dönüşümlere karşı geniş gençlik kesimleri sempozyum aracılığı ile geleceklere sahip çıkmaya çağırılacaktır. Elbette sempozyum sadece bir adımdır. Bu adımı etkin kılmak, geleceğimizin gasp edildiği bir süreçte bu aracı bir mücadele aracına dönüştürmek bizlerin ellerindedir. Bu kapsamda sempozyumun ortak çağrı metninde aşağıdaki yönelimler çalışma biçimi olarak belirlenmiştir:

* Çalışmayı dönüşümlerin yaşandığı tüm alanlara yaymak,

* Hazırlanacak ortak afiş, bildiri, broşür gibi araçlarla dönüşümlerin genel kapsamını anlatmak,

* Dönüşümlerin her alanda farklı yansımaları olduğundan, komisyonların kendi somut sorunlarıyla ilgili yerel çalışmalarını yapmak,

* Konuyu üniversitelerde geniş katılımlı toplantılara konu edebilmek,

* Sempozyumu, sonrasına bir şeyler bırakma hedefiyle örgütlemektir.

Sempozyum bugün dönüşümlerin bu ölçüde yaygınlaştığı bir dönemde tek başına çağrıcısı olan örgütlenmelerin değil gençliğin tüm kesimlerinin ortak tartışma ve çözüm platformuna dönüştürülmelidir. Yaşanılan dönüşümlerin kapsamı sempozyumu aşarak gelecek sorununa sahip çıkan tüm kurumların ve kişilerin ortaklaştığı bir mücadele döneminin başlangıç adımı dönüştürülmelidir. Bu nedenle geleceğine sahip çıkan, mesleki dönüşümlere, işsizlik saldırısına hayır diyen herkes bu sempozyumun bir bileşeni olmalı ve sempozyumun ortaya çıkaracağı sonuçların yaygınlaşması için çaba harcamalıdır.

Toplumcu Mimarlık-Mühendislik Öğrencileri

1. Sempozyum Hazırlık Toplantısı gerçekleştirildi...

13-14 Nisan tarihinde Yıldız Teknik Üniversitesi’nde yapılacak olan “GATS ve AB uyum sürecinde meslekler nereye?” başlıklı sempozyumun ilk hazırlık toplantısı 3 Mart Cumartesi günü İstanbul Tabipler Odası’nda gerçekleştirildi.

Bir hafta boyunca üniversitelerde duyurusu yapılan toplantıya Mimarlar Odası Öğrenci Komisyonu, Çevre Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu, Makine Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu, Elektrik Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu, Tıp Öğrencileri Komisyonu, İvme Dergisi, Toplumcu Mühendislik ve Mimarlık Öğrencileri ve farklı bölümlerden öğrenciler katıldı.

Toplantının başlangıcında sempozyumun ilk çağrıcısı olan Mimarlar Odası Öğrenci Komisyonundan bir arkadaşımız sempozyum fikrinin nasıl oluştuğu ve bu zamana kadar neler yapıldığı üzerine bir bilgilendirme yaptı. Başka bir arkadaşımız son zamanlarda çıkarılan yasalar ve uluslararası anlaşmalar ışığında yapılan değişikliklerin tüm meslek alanlarında yansımaları bulduğu ve sorunun çok yönlü olduğu üzerine konuştu.

Toplantı boyunca yapılan tartışmalar sonucunda gençliğin büyük bir geleceksizlik sorunu ile karşı

karşıya olduğu ve daha geniş bir öğrenci kitlesine ulaşabilmek yönlü bir çalışma yapılması gerektiği vurgulandı. Meslek ve alanlardaki dönüşümlerin her alanda farklı yansımalarının olması sebebiyle, çalışmayı yürütenlerin kendi somut sorunlarıyla ilgili yerel çalışmalarını yapmasının doğru olacağı belirtildi. Sempozyum çalışmasının sadece iki gün ile sınırlı kalmaması, sonrasına da bir mücadele perspektifi bırakması gerektiğinin altı çizildi.

Toplantı sonucunda akademisyenlerin, kurumların sempozyumun destekleyicisi olmaları için bir deklarasyon metni hazırlanmasına karar verildi. Sempozyum hazırlık toplantılarının ikincisi 12 Mart tarihinde yapılacaktır.

Toplumcu Mühendislik - Mimarlık Öğrencileri

İşçi sınıfının kurtuluşunun kadınların da kurtuluşu olduğunu gören, bunun için carpan bir yürek...

Sylvia Pankhurst

Sylvia Pankhurst 5 Mayıs 1882 yılında İngiltere’de doğdu. Pankhurst ailesinin adı, kadınların oy hakkı kazanma mücadelesiyle eş anlamlıydı, ama Sylvia Pankhurst’un yaklaşımını, annesi Emmeline ve kız kardeşi Christabel’den ayıran şey, sınıfsal sorunlardı. Bu, yaklaşık yirmi yıllık bir mücadelenin ardından, 1920’lerde, Emmeline’in Muhafazakâr Parlamento üyesi olarak kalması, Sylvia’nın ise İngiltere Komünist Partisi’nin kurucu üyesi olmasıyla sonuçlandı.

İngiliz kadın hareketinin öncülerindendir. Yaşadığı zamanın en militan kadınlarından. Eylemlerde hep en öndedir, lüks mağazaların vitrinlerine taşlar atan, Lordlar kamarasını basan ilk kadınlardandır.

Sylvia Pankhurst annesinden aldığı kadın hakları mücadelesini aşarak sınıf eksenli bir mücadeleyi benimsedi. Eşitlikçi feministlerin kısıtlı oy hakkı talebiyle yetinmedi; tüm kadınlara ve erkeklere oy

hakkını savundu. Ona göre kadınların haklarını kazanmaları bir sınıf sorunu ve işçi hareketi içinde ele alınmalıydı. Yaşadığı dönemde sosyalist tabanla bağ kuran çok az feministten biriydi, ırkçılığa ve emperyalizme tavrını koyarak kısıtlı oy hakkı için mücadele eden başta annesi olmak üzere diğer kadınlardan yollarını ayırmıştı.

Sylvia’yı çağdaşlarından ayıran en önemli şey, sağduyusu ve öngörü yeteneğidir. Kadınların Sosyal ve Politik Birliği (WSPU) faaliyetlerine katılırken, örgütün işçi hareketine karşı tutumunu eleştirerek, sosyalist feminist dünya görüşünü oluşturmaya başlamıştır.

Onun sosyalist feminist dünya görüşü sadece feministlere yönelik bir eleştiri içermiyordu. Aynı zamanda işçi sınıfı içinde, dönemin sendika hareketinin ve işçi partilerinin cinsiyetçi bakışaçlarıyla da mücadele etti.

Pankhurst kritik dönemlerde kritik noktaları

görme yeteneğine de sahipti 1914’te birinci paylaşım savaşı başladığında, sosyal demokrat hareket ve orta sınıf feminist hareketi savaş savunuculuğu yaparken, o savaş karşıtı net tavrıyla öne çıktı.

Pankhurst aynı zamanda kararlı bir anti-emperyalistti. Hindistan başta olmak üzere anti-sömürge mücadeleler konusunda o dönemde solda bile görülmeyen bir uyanıklığa sahipti. 1920’lerin başında Britanya solunun faşizm tehlikesini gören az sayıda insandan biri olmuştur.

O kadın sorununda sosyalist bir bakışa sahip olarak işçi hareketiyle bağ kuran devrimci bir kadındır. 1917 Ekim Devrimi’ne ve Üçüncü Enternasyonale destek vermiştir. Ayrıca sosyalizm, kadın sorunu ve ırkçılığa karşı haftalık bir gazetenin editörlüğünü yapan ve yöneten ilk kadındır ve bir siyah gazeteciyi ilk işe alandır. 27 Eylül 1960 yılında ölene kadar mücadelesini sürdürdü.

Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu

Her alanda eşitlik için mücadele!

Biz kadınlar yaşamın her alanında eziliyor, horlanıyor, ikinci sınıf insan muamelesi görüyoruz. Evde, işyerlerimizde, sokakta, kısacası her yerde. Ben 17 yıllık bir işçiyim. Tekstil, deri, metal, birçok işkolunda çalıştım. Sizlerle tüm bu süre boyunca karşı karşıya kaldığım sömürüyü, ayrımcılığı paylaşmak istiyorum.

Çalıştığım bir yerde küçücük bir hatadan kaynaklı ağza alınmayacak küfürlerle işten kovulan kadın arkadaşlarımız oldu. Veya sırf kadın olduğumuz için aynı işi yaptığımız, aynı üretimi çıkarttığımız erkek arkadaşlarımızdan daha az ücret aldık.

Sözde doğum yapmak, anne olmak kutsal bir şeydir bizim toplumumuzda. Oysa işyerlerinde işten çıkartılma nedenidir bu. Düşünebiliyor musunuz, kimi işyerlerinde 2-3 yıl doğum yapmayacağınıza dair sözleşme bile imzalatıyorlar. Patronlar iki insan arasındaki bu özel meseleye bile el atıyorlar. Bu kadar pervasızlar. Kadın olduğumuz için bizi daha kolay ezebileceklerini sanıyorlar. Eziyorlar da!

İşyerlerinde tüm bu yaşananların yanında evde de köleliğimiz devam ediyor. Aile içindeki durumumuz da çok farklı değil. Ev işi yaparız, çocuk bakarız, evin tüm yükü omuzlarımızdadır. Ama bu hiç görülmez.

Kadın ve erkek eşitsizliği burada da vardır. Evli olan arkadaşlarımızdan görebiliriz bunu rahatlıkla. Aynı işyerinde çalışan evli bir çifti düşünelim. Eve gittiklerinde kadın yemek, bulaşık, mutfak didinip dururken, erkek yan gelip yatarak televizyon izlemekten başka bir şey yapmaz. Ama bunun sorumlusu erkekler de değil. Bunun sorumlusu sistem. Bizi geleneklerle, göreneklerle ev işlerinin kölesi yapan, fabrikalarda kanımızı emip, emeğimizi sömüren kapitalist sistemden başkası değil.

Ben tüm emekçi kadınları bu sömürüye, ayrımcılığa, eşitsizliğe karşı elele mücadeleye çağırıyorum.

Tuzla’dan bir kadın işçi

Yurtdışında 8 Mart etkinlikleri...

Basel BİR-KAR’dan 8 Mart etkinliği

Bu yıl nispeten erken bir tarihte gündemimize aldığımız 8 Mart çalışmasına hazırladığımız afiş, el ilanı ve bildirilerle başladık. Farklı olarak bu yıl fiyatını sembolik tuttuğumuz ve sadece çalışmanın aracı olarak düşündüğümüz 100 adet bilet de kullandık. Afiş çalışmasını sınırlı tutmakla birlikte bildiri ve el ilanlarını yaygın biçimde dağıttık. Etkinliğimize 70 civarında bir katılım gerçekleşti.

Etkinliğimizin programı sinevizyon, kadınlar korosu, şiir ve günün önemine ilişkin konuşmadan oluşuyordu. Duvara dia olarak Rosa ve Clara’nın yanı sıra mücadelede şehit düşen Türkiyeli kadın devrimcilerin resimlerini yansıttık.

Etkinliğimizi 4 Mart’ta kadın ve erkek devrimcilerin anısına yapılan saygı duruşuyla başlattık. Şiir programının ardından BDSP’nin hazırladığı sinevizyon beğeniyle izlendi. Bunu bir bayan arkadaşın konunun tarihsel ve güncel önemini anlatan konuşması izledi. Sorunu çeşitli yanlarıyla ele alan arkadaş konuşmasını örgütlenme ve mücadele etme çağrısıyla bitirdi. Kadın arkadaşların hazırladığı koro ilgiyle dinlendi.

Asgari bir başarıyla yapılan ve katılımcılarda beğeni toplayan etkinliğimiz bazı yanlarıyla bize çıkarmamız gereken dersler de bıraktı.

Bir-Kar/Basel

Lozan’da 8 Mart etkinliği

Bu yıl ikincisini düzenlediğimiz 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliğini 4 Mart günü gerçekleştirdik.

Coşkulu ve canlı geçen etkinliğin ön çalışması sınırlı oldu. İki haftaya dayalı nispeten sınırlı bir propoganda faaliyeti sonucunda etkinliğe 60 kişi katıldı.

Programımızı üç başlık altında sunduk. Konuşma, sinevizyon ve müzikten oluşan etkinliğimizin başarılı geçmesinde en büyük paylardan biri sunuculuğu yapan kadın yoldaşımızın gösterdiği enerji oldu.

Programımızın sunumunu kısa tutmaya ve dinamik olmasına özel bir önem gösterdik. Bu durum kitlenin etkinliği daha rahat izlemesine neden oldu. Gerek sinevizyon gösterimi gerekse de kitleye yönelik konuşmalar ve ana metin birbirini tamamladı. Yerel bir sanatçı dostumuzun sunduğu müzik dinletisi etkinliğe ayrı bir coşku kattı.

BİR-KAR/Lozan

Essen’de 8 Mart etkinliği

Essen BİR-KAR taraftarları olarak “Eşitlik ve özgürlük için yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü” şiarıyla 4 Mart günü bir etkinlik düzenledik.

Etkinliğe hazırlık çerçevesinde kadın sorununun emekçilere taşınması için bir ay boyunca çalışma yürüttük. Kitleye yönelik çalışmalarda, hazırladığımız afiş ve el ilanlarımızı kullandık.

Etkinliğimiz bir kadın yoldaşımızın hazırladığı yaklaşık 2 saat süren kapsamlı semineriyle başladı. Seminer olumlu bir etki yarattı.

Program Erdoğan Egemenoglu’nun okuduğu Nazım Hikmet’in şiirleriyle devam etti. Kadın yoldaşlarımızın hazırladığı bir skeç ve kadın sorununun evrimini anlatan bir sinevizyon gösterisi programın akışı içinde yer aldı. Gecemiz, bizleri desteklemek amacıyla etkinliğe katılan yakın dostlarımızın sunduğu marş ve halk türküleriyle son buldu.

Etkinliğe 60 kişi katıldı. Programın hem politik hem de sanatsal ve kültürel yanı katılımcılar tarafından ilgi gördü, beğeniyle izlendi.

BİR-KAR/Essen

8 Mart güncesinde HEY Tekstil'in patroniçesinden ev eksenli çalışan kadınlara "müjde"!!..

“Artık korkmayın, sizi resmen, doya doya sömüreceğiz!..”

Hey Tekstil'in patroniçesi ve Türkiye Giyim Sanayicileri Derneği (TGSD) Başkanı Aynur Bektaş'ı kamuoyu, özelde ise tekstil işçileri yakından tanıyor. Bu asalak, 2005'in sonlarına doğru “battık, batıyoruz” vb. yaygaraları eşliğinde hükümete veryansın edenlerden birisiydi. Hükümetten kopardıkları bazı avantajların ve vergi indirimlerinin ardından **“Herkes sektörün biteceğini söyledi, ama biz çılgın tekstilciler üretimde patlamalar yaratarak herkesi şaşırttık”** diyen de yine bu asalaktı.

Bu “çılgın” asalak, fabrikalarda iliklerine dek sömürdükleri işçiler yetmemiş, şimdi de ev eksenli çalışan kadınlara yeni “müjdelere” veriyor. TGSD Yönetim Kurulu Başkanı Aynur Bektaş'ın iki yıldan beri yasalaşması için yoğun çaba harcadığı ve hazır giyim firmaları için el işlerinin vergiden muaf bir şekilde ev kadınları tarafından yapılmasını mümkün kılan kanuni değişiklik, TBMM'de kabul edilerek düzenlendi. Günlük basında (*Milliyet*, 6 Mart) “Evinde iş yapan kadınlara müjde” başlığıyla yer alan habere göre bu yasa sadece hazır giyimi değil, gıda, tekstil, deri, turizm ve özellikle halıcılık sektörünü

yakından ilgilendiriyor.

1 Mart 2007 tarihinde kabul edilen 5588 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'a göre örgü, dantel, nakış, pul, boncuk payet gibi hazır giyim için önemli olan el işleri ev kadınları tarafından esnaf muafiyetinden faydalanılarak yapılabilecektir. TBMM'den geçerek yasalaşan ilgili madde sonucunda evde çalışan binlerce insanın el emeği (özellikle evde oturan kadınlar) yasal düzenleme altına alınacak. Peki bu yasal düzenleme ev eksenli çalışan kadınlar için ne ifade ediyor?

Patronların iştahını her geçen gün daha da kabartan ev eksenli çalışan kadınlar yıllardır zaten sömürülüyordu. İstanbul şahsında neredeyse bütün illere yayılan ve daha çok emekçi kadınların çaresizlikten kabul ettiği ev eksenli işlerde patronlar bir taşla kuş katliamı yapıyorlar. Son yıllarda daha da çok büyüyen ev eksenli işlerde böylece patronlar az bir para karşılığında hem sigortadan, hem de yemekten ve yol masrafından kurtulmuş oluyorlar. İşte bu keyfi kaçak olarak döndürülen sömürü çarkı yasal

hale getiriliyor.

Sermaye devleti bu sömürü çarkına yıllardır zaten göz yumuyordu. Şimdi ise yasal hale getirmekle kalmıyor, birçok sektörde de buna dahil ediyor. Patronların fabrikalardaki üretimlerini küçük sanayi sitelerinde bölüştürerek ucuz-kuralsız iş yapmasının ardından, ev eksenli çalışmalara daha da çok ağırlık vereceklerinden kimsenin kuşkusu olmasın

Böylece Aynur Bektaş gibi aşağılık patronların gayesi daha iyi anlaşılıyor. Patronları “gelin, yatırım çok ucuz” diyerek Anadolu'ya çağırarak, “Giyim Sanayicilerinden ‘Anadolu'ya yatırım göçü başlatalım’ seferberliği” ilan eden Bektaş gibilerinin uygulamaları altında işçi sınıfını azgın çarklar, keyfi, kuralsız bir sömürü bekliyor.

Kendisi de bir kadın olan Aynur Bektaş'ın ve diğer patronların bu saldırılarının ardı-arkası kesilmeyecektir. 8 Mart'ın güncesinde yasal hale getirilen bu azgın saldırılara karşı başta ev eksenli çalışan emekçi kadınlar olmak üzere, tekstil işçilerinin örgütlü, militan sınıf mücadelesini yükseltmek dışında başka bir yol yoktur.

Sermayenin uşakları atıp tutmakta sınır tanımıyor...

Tayyip şiddete karşıymış!

6 Mart gecesi haberlerini izlerken Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın meclis kürsüsünde yaptığı bir konuşma dikkatimi çekti. 8 Mart gündemi üzerinden kadına yönelik şiddetle ilgili konuşan Başbakan “dünyamızda şiddetin yeri yoktur” sözleriyle, kim uygularsa uygulansın şiddete “şiddetle karşı çıktı”.

Her zamanki gibi bir desteksiz atış daha. Patronlara uşaklık yapan başbakan sanki emekçi kadınların dizginsiz sömürü koşullarında her türlü sosyal güvenceden yoksun, düşük ücretlerle çalıştırıldığını bilmiyor! Daha geçen yıl 5 tekstil işçisi kadın Bursa'da bir fabrikada çıkan yangın sonucu sermaye tarafından katledilmişti. Bu yıl ise Urfa'nın Ceylanpınarı ilçesinde çoğu kadın 9 işçi devlet tarafından katledildi. Başbakan her yıl onlarca kadının töre cinayetlerine kurban gittiğini, devrimci kurum çalışanlarının polis tarafından kaçırılarak tecavüze ve işkenceye uğradığını bilmiyor! Kürt kadınlarının uğradığı baskı ve işkenceyi bilmiyor!

Örnekleri daha da çoğaltılabilecek bu aşağılık icraatların sahibi ve uygulayıcısı olan bir devletin Başbakanı olarak Tayyip şiddete karşıymış! Geçen yılın Mart ayında Diyarbakır'da gerilla cenazelerini sahiplenilenlerin üzerine “kadın çocuk demeden gidilecek” diyen Başbakan bugün şiddete karşı çıkıyor!

Ki bu saydıklarımız devde kulak kalmaktadır. Siz bu listeye bir de ABD'nin Ortadoğu planları çerçevesindeki Türkiye'deki işbirlikçilerin icraatlarını ekleyin. İncirlik başta olmak üzere ülkedeki üs ve limanlar Irak'a saldırı çerçevesinde ABD'nin hizmetine açıldı. Bugün Irak'ta ölen insanların sayısı 650 bin. Ama Tayyip utanmadan şiddete karşı olduğunu

söylüyor!

Bu hükümet gidip yerine yenisi gelse de, yeni gelen yönetimin hepsi de şiddete karşı olduğunu iddia etse mevcut tablo değişmeyecektir. Şiddet bu sistemin iliklerine kadar işlemiştir. Ki zaten zar zor ayakta tutabildikleri iktidarları tamamen baskı, zor, kan ve gözyaşı üzerine kuruludur. Azınlığın çoğunluğun üzerine tahakküm kurduğu hangi iktidar biçiminde baskı ve zulüm yoktur ki. 80 küsur yıllık TC tarihinde sayısız katliam vardır. Mustafa Suphiler'in, 1938 Dersim katliamının, Çorum, Maraş, Sivas, Gazi'nin, cezaevi katliamlarının, bin operasyonların faili, bugün Tayyip'in başbakanı olduğu sermaye devletidir.

Aslında başbakanın sözlerinin arkasındaki korkuyu görmek gerekir. Şiddete karşı çıkarken aslında toplumun bir bütün olarak, özelde ise işçi sınıfının devrimci şiddetinden duyulan derin kaygı göz önüne alınmalıdır. Ki bu açıklamayı 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle yapmış olması işçi sınıfının devrimci şahlanışından korktuklarının en açık örneğidir.

Lakin korkunun ecele faydası yoktur. Burjuvazinin korkusu boşuna değil. Sermayenin baskı ve zorla emekçi kitleleri ilelebet kontrol altında tutabilmesi imkansızdır. Fabrikalarda, okullarda, tarlalarda alınteri ile dünyayı değiştirenler gün gelecek bu devranı da değiştireceklerdir.

İşte o zaman o büyük günün görkeminde silah sesleri ile halaya durduğumuzda burjuvalar ve onların temsilcilerinin kellelerini silahlarımızın süngülerinde parçalayacağız. Kan denizinin ufkundan kızıl gün doğarken silah sesleri ile selamlayacağız güneşin ilk ışıklarını.

Ankara'dan bir Kızıl Bayrak okuru

“Şengül'ün katili ücretli kölelik düzeni!”

Bursa'da ücretli öğretmen olarak çalışan Şengül Özkan'ın intihar ederek yaşamına son vermesi, ücretli ve sözleşmeli öğretmenler tarafından protesto edildi. Sözleşmeli öğretmenler 3 Mart günü Osmangazi Metro İstasyonu'ndan İl Milli Eğitim Müdürlüğü önüne kadar yürüdüler. Burada yapılan açıklamada şunlar söylendi: “Biz işsiz ve güvencesiz çalışan ücretli sözleşmeli ve dersane öğretmenleri olarak Şengül arkadaşımızın yaşadıklarının ve intiharının kader olmadığını biliyoruz. Ücretli ve sözleşmeli öğretmenlerin her an işten atılmak ve işsiz kalmak korkusu kader değil olamaz. Bunlar devletin yıllardır eğitim, sağlık ve diğer çalışan tüm emekçilerin mevcut kazanılmış haklarını gaspetmeye yönelik yaptığı amaçlı saldırılardır.”

Saldırılara karşı ortak örgütlenmesi gerektiği vurgulandı. KPPS sınavının kaldırılması, iş güvencesi, sigortalarının tam yatırılması ve eşit işe eşit ücretin talep edildiği eylem ‘İşsiz ve Güvencesiz Eğitim İşçileri Örgütlenme Girişimi’ tarafından gerçekleştirildi.

Yaklaşık 60 kişinin katıldığı eylemde “Şengül'ün katili ücretli kölelik düzeni!”, “Eşit işe eşit ücret istiyoruz!” sloganları atıldı. “Şengül öğretmenin intiharı kader değil, işsizlik ve güvencesiz çalışma koşullarıdır!” pankartının açıldığı eyleme Eğitim-Sen de katılarak destek verdi.

Kızıl Bayrak/Bursa

Kadınlar emperyalizme, şovenizme, sömürüye ve ezilmeye karşı**Sınıfsal, cinsel ve ulusal baskıya****emekçi****birleşik devrim****İstanbul alan****İstanbul yürüyüş****Adana**

İstanbul'da hazırlığı günlerdir sürdürülen Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitingi 4 Mart günü Kadıköy'de gerçekleşti. Olumsuz hava koşullarına rağmen alanı dolduran binlerce kişi, emekçi kadınlar gününü gur ve coşkulu atılan sloganlarla, omuz omuza çekilen halaylarla karşıladı. 3 bine yakın kişinin katıldığı mitingte öne çıkan vurgu "birleşik mücadele" oldu.

Kitle sabah saat 10:00'dan itibaren Carefourre Natilius'ta toplanmaya başladı. Saat 10.30 civarı yolun kesilmesiyle beraber kortejler dizilmeye başladı. Kortejin en önünde "**Kadınlar emperyalist saldırganlığa, ezilmeye, sömürüye ve şovenizme karşı birleşik**

mücadele!" yazılı ortak pankart taşındı. Saat 12:00'yi geçte Kadıköy İskele Meydanı'na doğru yürüyüş başladı.

"Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye hayır!"

Ortak pankartın arkasında rengarenk harflerle yazılmış "Şiddete, yoksulluğa, yozlaşmaya karşı kadınlar mücadeleye!" yazılı Halk Kültür Merkezleri'nden Kadınlar imzalı pankartlarıyla Halk Kültür Merkezleri yer aldı.

"Emekçi kadınlar örgütlü mücadeleye!", "Kahrolsun emperyalizm, yaşasın mücadelemiz!", "Yaşasın halkların

kardeşliği!" yazılı dövizler taşıyan HKM'liler ayrıca Betül Altıntaş, Rosa Luxemburg ve daha birçok kadın devrimcinin fotoğraflarının olduğu dövizler taşıdılar.

HKM'nin ardından KESK'li Kadınlar "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" şiarlı pankartlarıyla yürüdüler. Mitinge kadın-erkek birarada katılan KESK korteji yaklaşık 50 kişiydi. Kortejde "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganı sıklıkla atıldı.

KESK'in ardından "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye hayır!" yazılı pankartıyla Odak yer aldı. Odak kortejinde ayrıca "İşte, sokakta, evde cinsel tacize son!", "Her gün

Ankara'da kitlesel ve coşkulu miting...**"Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!"**

Ankara'da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü tarihsel ve sınıfsal özüne uygun bir şekilde 4 Mart günü yapılan fiili-meşru mitingle kutlandı. BDSP, DHP, ESP, HÖC, Alınteri, Kaldıraç, AKA-DER, ODAK, SGD, ÇHD Ankara Şubesi ve Partizan'ın örgütlediği mitingde Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği ve Umut Kültür Derneği de pankartlarıyla katılarak destek sundular.

Kitle, toplanma yeri olan Sakarya Caddesi'nde saat 13:00'te biraraya geldi. Kortejlerin oluşturulmasının ardından Sakarya Caddesi'nden sloganlarla başlayan yürüyüş Tuna Sokak'tan devam etti. Mithatpaşa Caddesi'nin trafiğe kapatılmasının ardından Abdi İpekçi Parkı'nda sona erdi. Burada bir miting gerçekleştirildi. Kolluk güçlerinin eylemi sınırlandırma ve yürüyüşü engelleme çabaları sergilenen kararlılıkla boşa düşürüldü.

Yürüyüşün başladığı Sakarya Caddesi'nde "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!", "8 Mart kızıldır kızıl kalacak!", "Vardık, varız, varolacağız!", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!", "Şan olsun 8 Mart'ı yaratanlara!", "Kadına yönelik şiddete son!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!",

"Yaşasın halkların kardeşliği!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Kadın-erkek elele mücadeleye!" sloganları sıklıkla atıldı. En önde "Kadınlar, emperyalizme, şovenizme, sömürüye ve ezilmeye karşı birleşik mücadeleye!" şiarlı ortak pankart açıldı. Mithatpaşa güzergahı üzerinden yaklaşık yarım saat süren yürüyüşün ardından coşkulu bir şekilde miting alanına girdi.

Yürüyüş kolunda "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü! Emekçi kadınlar sömürüye, baskıya, eşitsizliğe karşı mücadeleye!/BDSP", "Kadınlar, emperyalizme, ırkçılığa, sömürüye karşı birleşelim!/HÖC'lü Kadınlar", "Tecrite karşı direnişte ölümsüzleştirelim!/HÖC'lü Kadınlar", "Kadınlar, şiddete, şovenizme, yoksulluğa karşı özgürlük istiyor!/ESP", "8 Mart kızıldır, kadındır!/DHP", "Evde, okulda, işte çifte sömürüye son!/HFÖD", "Kadınsın, işçisin dünyayı istemelisin!/AKA-DER", "Emeğin özgürlüğün için dövüş!/Alınteri", "Ulusal, cinsel, sınıfsal sömürüye son!/Umut Kültür Derneği", Kaldıraç ve ODAK pankartları açıldı.

Miting alanı olan Abdi İpekçi Parkı'nda oluşturulan kürsünün etrafında tüm kortejlerin yerleşmesiyle

program başladı.

Yapılan açılış konuşmasının ardından şair Zerrin Taşpınar şiirleri ve konuşması ile kürsüde yer aldı. Taşpınar, sorunun bir sistem sorunu olduğunu ve mücadelenin sistemi hedeflemesi gerektiğini vurguladı. Ardından Mamak İşçi Kültür Evleri Tiyatro Topluluğu direnişi anlatan sokak oyunu ile sahnede yerini aldı. Kitlenin ilgi ile izlediği oyunun sonrasında emekçi kadınlar kürsüye çıktılar. İlk olarak bir ana Kürtçe konuşma gerçekleştirdi. Ardından başka bir emekçi kadın Zazaca, kendi dillerinde kadınların yaşadığı sorunları anlattı. Devamında TAYAD'lı bir ana kitleyi selamlayarak hapisanelerde direnen kadının mücadeledeki yerini anlattı.

Emekçi kadınların gerçekleştirdiği konuşmaların ardından İdilcan Müzik Topluluğu sahnedeki yerini aldı. Kitlesel ve coşkulu halayların ardından miting sona erdi.

Tarihsel ve sınıfsal özüne uygun ve güçlü bir devrimci içeriğe sahip olarak gerçekleştirilen mitingde 400 kişi katıldı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü disiplini, coşkusu ve kararlılığıyla birlikte bir kez daha devrimciler tarafından güçlü bir şekilde sahiplenildi.

Kızıl Bayrak/Ankara

rsı alanlardaydı!

a ve sömürüye karşı kadın-erkek çilerinin ci mücadelesi!

Ankara alan

Ankara yürüyüşü

Bursa

8 Mart, her gün kavga!”, “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz” dövizleri taşıdı.

EHP’li kadınlar “Kurtuluşun yolu birleşik kadın örgütü!” yazılı pankartlarıyla mitinge katıldılar. “Erkek vuruyor, devlet koruyor!”, “Yaşasın sosyalist feminist mücadele!” yazılı dövizler açan EHP’li kadınlar, döviz şiarlarını ayrıca slogan olarak da attılar.

Hemen ardından “Anasın, işçisin dünyayı istemelisin!” şiarlı pankartıyla AKA-Der ve “Kadınların, işçisin dünyayı istemelisin!” şiarlı pankartıyla Kaldıraç yürüdü. Peşi sıra Devrimci Parti Mücadelesinde Devrimci Komünistler “Özgürlük savaşan işçilerle

gelecek!” pankartını açtılar.

“Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde!”

Emekçi Kadınlar Derneği mitinge birden çok pankartla katılan gruplardan biriydi. Önde “Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü” yazılı pankart taşıyan EKD, ayrıca iplerle çekilen şiddeti öne çıkartan bir pankart ve “Kadına yönelik şiddete, yoksulluğa, şovenizme, yozlaşmaya karşı mücadeleyi yükseltelim!” yazılı pankart daha açtı. ESP ise “Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde!” yazılı pankart açtı. “Rakel Dink

seninleyiz!”, “Hepimiz Lübnanlı, Filistinli, Iraklı kadınlarımız!”, “Hepimiz Çerkeziz, Kürdüz, Lazız, Ermeniyiz!”, “Kadınız, özgürlüğümüzü istiyoruz!” yazılı dövizlerin açıldığı EKD ve Üniversiteli-Liseli Genç Kadınlar kortejlerinde, “Gelsin baba, gelsin devlet, gelsin cop, inadına isyan, inadına özgürlük!”, “Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar günü!”, “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!” sloganları atıldı.

Partizan mitinge, “Kadın-erkek elele, demokratik devrime!” ve “Emperyalist saldırganlığa, cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye ve ezilmeye karşı kadınlar mücadeleye!” yazılı pankartlarıyla katıldılar. Kızıl

Adana’da coşkulu 8 Mart mitingi...

“Kadın erkek elele, mücadeleye!”

Adana’da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü tarihsel anlamına ve devrimci içeriğine uygun kutlamak için biraraya gelen devrimci, ilerici güçler 4 Mart günü saat 12:30’da İnönü Parkı’nda toplanarak Uğur Mumcu Meydanı’na yürüdü.

Kortejlerin oluşturulmasıyla başlayan yürüyüş coşkulu bir atmosferde, Atatürk Caddesi’nin bir kısmının trafiğe kapatılmasıyla devam etti. En önde “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı kadın dayanışması! Faşizme karşı halkların kardeşliği!” pankartı taşındı. Ortak pankartın arkasında sırasıyla Alınteri, DPG, BDSP, ÇHKM, DHP, EKD, ÜGK-LGK, ESP, HÖC’lü Kadınlar, Mücadele Birliği Platformu, Partizan ve ÇÜÖDER-G yerini aldı.

Yürüyüş boyunca “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!”, “Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Yaşasın 8 Mart mücadelemiz!”, “Şan olsun 8 Mart’ı yaratanlara!”, “Kadın erkek elele, mücadeleye!” sloganları coşkuyla haykırıldı.

Miting alanında yerini alan kortejler tek tek

selamlandı. Program devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Daha sonra mitingi örgütleyenler adına hazırlanan ortak metin okundu. Açıklamada 8 Mart’ın tarihesi anlatıldı. Emperyalist savaşlarda en çok yıkıma kadınların uğradığı ifade edildi. Filistin’de, Afganistan’da, Irak’ta, Lübnan’da işgal askerlerinin taciz ve tecavüzüne maruz kalan

kadınların mücadele ön saflarda yer alması gerektiği ifade edildi. Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar politikalarının en ağır bedelini Kürt kadınlarının ödediği söylendi. Emperyalist saldırganlığa ve kapitalist sömürüye karşı mücadele çağrısı yapıldı. Toplumsal yaşamın her alanında eşitsizliğe, baskıya, ezilmeye, ayrımcılığa, şiddete, tacize ve sömürüye maruz kalan emekçi kadınların açlığın, sefaletin, işsizliğin bedelini iki kat daha ağır ödedikleri vurgulandı.

Kürsüden TAYAD’lı Aileler adına da bir konuşma yapıldı.

Eğitim-Sen Sakarya Şubesi’ne yapılan saldırı yapılan konuşmalarda kınandı. Saldırı “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganıyla yanıtlandı. Programın devamında Nazım Hikmet’in Tanya şiiri okundu.

Denize Ezgi Müzik Grubu’nun seslendirdiği marşlarve türkülerle sona eren mitinge 400 kişi katıldı.

Komünistler eyleme, “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!/BDSP” imzalı pankartla katıldı.

Kızıl Bayrak/Adana

bayraklarla yürüyen Partizan kortejinde, eylem boyunca “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!”, “Kadın erkek elele, demokratik devrime” sloganları atıldı. Partizan alana Çav Bella’yı söyleyerek girdi.

“Kadınlar partiye, devrime, sosyalizme!”

Komünistler eyleme, “Kapitalizm, çifte sömürü ve baskı demektir! Özgürlük ve eşitlik için mücadeleyle!/BDSP” imzalı pankartla katıldılar. Kızıl bayrakları ve dövizleriyle oldukça coşkulu görünen kortejde ayrıca, “Her alanda kadın-erkek eşitliği için yürüyoruz!”, “Kreş hakkı için yürüyoruz!”, “Sigorta hakkı için yürüyoruz!”, “Gece çalışmasının yasaklanması için yürüyoruz!” yazılı pankartlar açıldı. “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!”, “Eşit işe eşit ücret!”, “Zorunlu mesailer yasaklansın!”, “Kadın işçilerin, kadın, ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasaklansın!”, “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!”, “Doğumdan önce ve sonra 3’er aylık ücretli izin, tıbbi bakın ve yardım!”, “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!”, “8 Mart ücretli izin ve resmi tatil günü ilan edilsin!” yazılı dövizler taşındı.

BDSP kortejinde ayrıca “Çifte sömürü, baskı, şiddet, ayrımcılık, töre cinayeti... Kadının kurtuluşu sosyalizmde!” yazılı pankartıyla Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu yer aldı. Yine Tersane İşçileri Birliği, “Kadın-erkek elele, örgütlü mücadeleyle!” yazılı pankartlarıyla ve baretleriyle kortejde yer aldılar.

BDSP kortejinde, “Her gün 8 Mart, her gün kavga!”, “Kadınlar partiye, devrime, sosyalizme!”, “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganları sıklıkla atıldı.

“Kadınlar emperyalizme, ırkçılığa, sömürüye karşı birleşelim!”

HÖC kortejinde, “Kadınlar emperyalizme, ırkçılığa, sömürüye karşı birleşelim!/HÖC’lü Kadınlar” imzalı pankart taşındı. Çok sayıda dövizin ve kızıl bayrağın bulunduğu kortejde ayrıca “Kadına yönelik şiddete, yoksulluğa, şovenizme, yozlaşmaya karşı mücadeleyi yükseltelim!” yazılı pankart açıldı. Tutsak anaları ise “Sabo’nun yolundayız!” ve “Tecride karşı direnişte ölümsüzleştiler!” yazılı pankartların arkasında yürüdüler. Başlarını beyaz baş örtüleri ile kızıl bantlarla örten analar, ellerinde ölüm orucunda şehit düşenlerin fotoğrafının bulunduğu dövizler taşıdılar. HÖC kortejinde “Örgütlü kadın, güçlü kadındır!”, “Ulusal, cinsel, sınıfsal sömürüye son!”, “Eşit işe eşit ücret!”, “1857’de Newyork’da 127 kadını, 19 Aralık’ta Bayrampaşa’da 6 kadını diri diri yakanlar aynıdır!”, “Çocuklarımızın uyuşturucu bataklığına saplanmasına izin vermeyeceğiz!”, “Kapitalizm namussuzdur!” yazılı dövizler taşındı.

Divriği Kültür Derneği “Yaşasın 8 Mart” yazılı pankart taşıırken, peşi sıra yürüyen Yağbasan Köylüleri Derneği Kadın Komisyonu “8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günümüz kutlu olsun!” yazılı pankartla yürüdüler. Ardından çeşitli bileşenler “Kadınlar özgürleşmeden, ezilenler özgürleşemez!” yazılı ortak pankart arkasında yürüdüler. Köz “Bütün dünya işçileri-emekçileri birleşin!” şiarlı pankartlarıyla mitinge katılırken Alinteri “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!”, Devrimci Proleter Kadınlar “Herkese iş, çocuğuma ekmek, ruhumuz için gül istiyoruz!” pankartıyla yürüdüler.

Demokratik Kadın Hareketi, “Yeni kadını ve özgür dünyayı yaratma cüretiyle örgütlü mücadeleye!” pankartıyla mitinge katıldı. DHP ise “Yaşasın kadınların devrimci demokratik mücadelesi!” pankart

açtı. Çok sayıda döviz taşıyan, yöresel giysileriyle mitinge katılmış kadınların da olduğu DKH kortejinde ayrıca davul ve tef çalındı. Dövizlerin bazılarında “Küresel ısınma kapitalizmin eseridir!”, “8 Mart kızıldır, kadındır!”, “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!” yazılıydı.

PDD ve Devrimci Hareket yalnızca imzalarının yazılı olduğu pankartlarla, Pir Sultan Abdal Marmara Şubeleri çeşitli dövizlerle katıldılar. Kortejin en sonunda ise “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!” şiarıyla TİYA yer aldı.

“8 Mart’ı tarihsel anlamına, sınıfsal özüne, devrimci içeriğine uygun kutlamak için alanlardayız!”

Bütün kurumlar alana saat 13.30’da girdi. Ayşe Çetintaş ve Hümeysra Doğan’ın sunduğu program devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından mitingi örgütleyen kurumlar adına hazırlanan ortak metni okumak üzere Melek Altıntaş ve Alev Akgün kürsüye çıktı.

Ortak metinde şunlar söylendi:

“... Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de devlet on yıllardır 8 Mart’ın içeriğini boşaltmaya, sıradan bir ‘kadınlar günü’ne indirgemeye çalışıyor. Ancak bizler 8 Mart’ta yaratılan mücadele geleneğine ve değerlerine sahip çıkıyoruz. Çünkü 8 Mart işçi ve emekçilerin mücadelesinin ürünüdür ve emekçi kadına ait bir gündür.

Bugün yine alanlardayız. Ancak sadece ABD’de vahşice katledilen 129 işçi kadını anmak için değil. Aynı zamanda emekçi kadınların özgürlük ve eşitlik istemi ile tüm emekçilerin sosyal, ekonomik ve demokratik haklarını haykırarak için alanlardayız.

8 Mart işçi sınıfının ve emekçi kadınların mücadelesinin tarihsel bir kazanımı olduğu için alanlardayız.

8 Mart’ı tarihsel anlamına, sınıfsal özüne, devrimci içeriğine uygun kutlamak için alanlardayız!

Kadının çifte ezilmişliğine, baskı ve sömürüsüne hayır demek için alanlardayız.

Emekçi kadınları emperyalizme, şovenizme, sömürüye, ezilmeye karşı bir kez daha mücadeleye çağırarak için alanlardayız!...”

8 Mart’ı iki yıldır tarihsel ve sınıfsal özüne uygun kutlayan devrimci, ilerici kurumların mitingine katılan şair Ruhan Mavruk bu yıl yine kürsüden kitleye seslendi. Filistin’de, Irak’ta, Lübnan’da, zindanlarda, yaşamın her alanında mücadele eden kadınları “Yaşasın kadının kurtuluşu! Yaşasın insanlığın kurtuluşu! Yaşasın dünyanın kurtuluşu! Yaşasın gelecek!” sözleriyle selamlayan Mavruk bir şiirini

okudu.

Kürsüden devrimci marşlarını seslendiren Grup Yorum yaptığı konuşma ile kadın-erkek elele mücadele etmenin önemini vurguladı. Tecride karşı mücadelenin bu noktada örnek oluşturduğunu ifade etti.

“Reformistlerin ve feministlerin 8 Mart’ın içeriğini boşaltmasına izin vermeyeceğiz!”

Mitingi örgütleyen bileşenler arasında yer alan Belediye-İş 2 No’lu Şube, BES 1 ve 2 No’lu şubeler, Tüm Bel-Sen 4 No’lu Şube, Tekstil-Sen adına hazırlanan ortak metni BES 2 No’lu Şube Başkanı Şükran Duman okudu. Duman reformistlerin ve feministlerin 8 Mart’ın içeriğini boşaltan tutumunu eleştirdi. Emek örgütlerinin 8 Mart’ın tarihsel ve sınıfsal özüne sahip çıkması gerektiğini vurgulayarak şunları söyledi:

“... Biz işçilere, emekçilere ait günlerin içeriğini boşaltmak için 1977’de BM Genel Kurulu’nda 8 Mart’ı sıradan bir ‘Kadınlar Günü’ne indirgeme çabaları sürmektedir. Bu çabaları sonuçsuz kalacaktır, çünkü buna izin vermeyeceğiz. 8 Mart, emekçilerin bir mücadele günüdür, talepleri herkesçe bilinmektedir. Bedelini 129 kadın işçi yakılarak ödemiştir ve yüzyıllardır emekçi kadınlar bugün için bedeller ödemeye devam etmektedirler. Bugün iki ayrı 8 Mart kutlaması yapılmaktadır. Neden iki ayrı kutlama? Öncelikli nedenlerden birisi iki ayrı 8 Mart tanımlamasından kaynaklanmaktadır. Kadıköy’de ‘Emekçi Kadınlar Günü’, Çağlayan’da ‘Kadınlar Günü’ 8 Mart, emekçi kimliğinden uzaklaştırıldığında ortaya çıkan tablo, kadınların sorunlarının sistemden, emperyalizmden değil, karşı cinsten yani erkeklerden kaynaklandığı, kadının sorununu, salt cinsel özgürlük ve gece dışarı çıkmaya dayandıran sivil toplumcu bir anlayışa mahkum olunur ki, gelinen nokta; Çağlayan mitingi ortaya çıkmıştır!” KESK’in son zamanlarda 8 Mart’ın içeriğini boşaltılması eğiliminin bir parçası olmaya başladığını vurgulayan Duman, emekçi kadınların son dönemde karşı karşıya kaldığı sorun ve saldırıları sıraladı.

Irak’ta idam edilmelerine karar verilen 3 direnişçi kadının da kürsüden selamlandığı program Grup Vardiya ile devam etti. Avusturya İşçi Marşı’nın hep bir ağızdan söylenmesinin ardından, cezaevinden yeni çıkmış olan Nevin Berkaş tutsak kadınların sorunlarını ifade etti. Daha sonra, TAYAD adına Naime Kara ve TUYAB adına Seza Mis Soroz birer konuşma yaptılar. Alinteri İşçi Korosu’nun ardından Grup Munzur’un halayları ile miting programı sona erdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Bursa: “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!”

Bursa’da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü devrimci, ilerici güçler tarafından sınıfsal ve tarihsel anlamına uygun olarak 4 Mart günü kutlandı. BDSP, ESP, HÖC, Partizan, BATİS, DPG, EKD, SGD ve Mudanya Deniz Kültür Sanat Evi tarafından örgütlenen eyleme Halkevleri ve İHD destek verdi.

Yürüyüş saat 14.00’te Fomara’dan başladı. Kolluk güçleri eylem boyunca kitleyi taciz etmeye çalıştı. Olumsuz hava koşullarına rağmen eylem oldukça coşkulu geçti.

En önde “İrkçılığa, şovenizme, yoksulluğa, emperyalist saldırganlığa karşı emekçi kadınlar mücadeleye!” ortak pankartı taşındı. Arkasından örgütleyen kurumların imzalarının yer aldığı “Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü” pankartı açıldı.

Osmangazi Metro İstasyonu önüne kadar yapılan yürüyüşün ardından burada bir açıklama yapıldı. Açıklamada şunlar söylendi: “Evdde, işyerinde, sokakta her gün baskıya, şiddete uğrayan, bedeni ve duyguları yağmalanan, aşağılanan kadınları isyan çığlığını yükseltmeye, sömürüye ve zulme karşı ellerini erkek sınıf kardeşleriyle birleştirmeye, her gün 8 Mart her gün mücadele bilinciyle tüm emekçi kadınları kendi kurtuluşları için mücadeleye çağırıyoruz.”

Eylemde “Kadın erkek elele, mücadeleye!”, “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Jin, jıyan, azadi!”, “Her gün 8 Mart, her gün mücadele!” sloganları atıldı. Eylem halayların ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak/Bursa

8 Mart etkinliklerinden...

Menemen PSAKD'de 8 Mart etkinliği

Menemen Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, yapılan bir etkinlikle kutlandı.

Etkinlik 3 Mart günü saat 19:00'da saygı duruşuyla başladı. Ardından 8 Mart'ın tarihçesinin anlatıldığı açılış konuşması yapıldı.

Geçeleştirilen tiyatro gösteriminde kadının evde ve işyerinde yaşadığı sorunları anlatan bir oyun sergilendi ve şiirler okundu. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu ve Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi kadın komisyonunun gönderdiği mesajların okunduğu etkinlikte PSAKD Genel Başkanı Kazım Genç de kısa bir konuşma yaptı.

Yalaşık 100 kişinin katıldığı etkinlik, müzik dinleti ve halaylarla son buldu.

Uzun bir aradan sonra, iki ay gibi bir sürede tekrar dernek bünyesinde oluşturulan gençlik kollarının yapmış olduğu bu etkinlik Menemen'de de 8 Mart'ın özüne uygun bir şekilde kutlanmasını sağladı.

Menemen/Kızıl Bayrak

Çiğli'de 8 Mart etkinliği

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü vesilesiyle hazırladığımız etkinlik 4 Mart Pazar günü gerçekleştirildi. Etkinlik saygı duruşu ve Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu'ndan bir arkadaşın yaptığı açılış konuşmasıyla başladı.

Açılış konuşmasından sonra etkinlik Yürek İşçileri Şiir Topluluğu'nun kendi üretimleri olan şiirleriyle devam etti. Büyük bir beğeniyle dinlenen şiirlerden sonra "Ekmek ve Gül" adlı belgesel izlendi.

Sinevizyon gösteriminin ardından yine kadın komisyonundan bir arkadaşımız, komisyonun yüklendiği misyon ve bundan sonraki sürece dair planları hakkında bir sunum yaptı.

Etkinliğimizin ikinci bölümü İzmir Cezaevi İnsiyatifi'nden bir konuşmacının cezaevlerinde yaşanan sürece, hak gasplarına değinen konuşmasıyla başladı. Kadın komisyonumuzun hazırlamış olduğu tiyatro gösterimi de beğeniyle izlendi. Ardından sahneye Kavel Müzik Grubu çıktı. Grup, çeşitli dillerden söylediği ezgi ve marşlarla coşkumuzu daha da artırdı. Çekilen halaylarla ve 11 Mart'ta yapılacak olan mitinge davetle etkinlik bitirildi. Etkinliğimize ailelerin çoğunlukta olduğu 100'e yakın emekçi katıldı.

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu

ÇAM-DER'den 8 Mart etkinliği

Çamlıkule Kültür Sanat ve Dayanışma Derneği olarak yaklaşık bir yıldır mahallemizde yozlaşmaya karşı mücadele ediyor ve emekçilerin sorunlarına sahip çıkarak onları biraraya getirmeyi amaçlıyoruz. Bu faaliyetlerimizi 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü çerçevesinde hazırladığımız bir dizi etkinlik ile sürdürdük.

8 Mart etkinliklerini planlamak için öncelikle mahallede oturan emekçi kadınlarla toplanarak, 8 Mart'ın tarihsel anlamı ve etkinliğin nasıl olması gerektiği üzerine bir tartışma gerçekleştirdik. Kadınların bugün yaşadığı sorunların ve bu sorunları kaynağının sorgulandığı tartışma sonucunda 4 Mart günü yapılacak etkinliğe dair bir dizi somut planlama yapıldı. Etkinliğe çağrı amacıyla 200 adet afiş ve birçok el ilanı bastırdık, Pazar yerinde açtığımız imza masalarıyla birçok emekçi ile birebir görüşme imkanı yakaladık.

Nazım Hikmet'in "Kadınlarımız" şiiriyle başlayan etkinliğimiz tüm devrim şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla sürdü. 8 Mart'ın anlamı hakkında yapılan açılış konuşmasının ardından bir üniversiteli arkadaşımız, Irak'ta savaşta ölen çocuklar adına yazdığı şiirini okudu. Daha sonra bir kadın işçi dostumuz fabrikada yaşadığı sorunları anlatmak için söz aldı.

Aralarda emekçi kadınlarla ilgili şiirlerin okunduğu etkinliğimiz, 11 Mart'ta yapılacak olan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitingine yapılan çağrı ve müzik grubunun ezgileri eşliğinde çekilen coşkulu halaylarla son buldu.

Etkinliğin hemen sonrasında hep birlikte bir sohbet gerçekleştirildi. Mahallede oturan emekçi kadınların

ağırlıkta olduğu sohbetimizde; derneğimizin yaptığı çalışmalar ve kuruluş amaçları konuşuldu, ne gibi faaliyetler gerçekleştirilebileceği üzerine tartışmalar yapıldı. Yaklaşık 70 kişinin katıldığı etkinliğimiz saz eşliğinde söylenen türkülerle son buldu.

Çamlıkule Kültür Sanat ve Dayanışma Derneği

Samsun'da 8 Mart etkinlikleri

Samsun'da 8 Mart tartışmaları oldukça erken başladı. İlk toplantılarda 8 Mart'ın "Dünya Kadınlar Günü" olarak kutlanmasını savunan gruplar ile yaşanan ayrışmanın ardından BDSP, DSÖB, ESP, Halkevleri, HÖC, Kaldıraç, Öğrenci Kolektifleri olarak 8 Mart'ı "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak kutlamak için hazırlıklara başladık.

Dünya Emekçi Kadınlar Günü eylemleri 3 Mart günü Anneler Parkı'nda gerçekleştirilen etkinlik ile başladı. Burada çekilen halayların ve söylenen türkülerin ardından Pazar yerine bildiri dağıtılarak öğleden sonra yapılacak olan etkinliğin çağrısı yapıldı. Saat 15:00'te Anneler Parkı'nda toplanılması ile başlayan etkinlik konuşma ile açıldı. Halaylar, şiirler ve sloganlarla süren etkinliğin ardından Anneler Parkı'ndan Gazi Caddesi'ne bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüş boyunca "Cinsel, sınıfsal, ulusal sömürüye son!", "Kadınlar eyleme, sokağa, özgürleşmeye!", "Kadın erkek elele, mücadeleye!" sloganları atıldı.

Etkinlikler 4 Mart günü Adalet Mahallesi ve Adalet Parkı'nda gerçekleştirilen bildiri dağıtımını ve basın açıklaması ile sürdü.

BDSP/Samsun

Çağlayan'da kadın mitingi

4 Mart'ta Perpa'da saat 12:00 civarında toplanan gruplar kortejler oluşturarak Çağlayan Meydanı'na slogan ve pankartlarla yürüdüler.

Kadın yürüyüşüne feminist gruplar, Demokratik Özgür Kadın Hareketi, Özgür Kadın, Barış Anneleri İnsiyatifi, Halkevi Kadınlar, İşçi Mücadelesi, TÜM-İGD'li Kadınlar, Çağrı, DİSK Kadın Komisyonu, Novamed İşçileri, KESK'li Kadınlar, Petrol-İş kadın dergisi, Dandy İşçileri, İşçi Kardeşliği Partisi, ÖDP'li kadınlar, SDP'li kadınlar ve SHP pankart ve dövizleriyle katıldı.

Yürüyüş sırasında "Jin, jıyan, azadi!", "Yaşasın kadın dayanışması!", "Kimsenin namusu olmayacağız!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Sıgımsız bir dünya istiyoruz!", "Görünmeyen emek sesini yükselt!", "İşyerinde kreş istiyoruz!" sloganları sıklıkla atıldı.

Tüm grupların miting alanına girmesi ile birlikte kadın mücadelesinde yaşamını yitiren kadınlar anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu.

8 Mart Kadın Platformu adına ortak metni Nur Sürer okudu. Sürer kadınların evde, işyerlerinde ve toplumsal yaşamda yaşadıkları sorunlardan bahsetti. 1857'de eşit işe eşit ücret için yakılan kadınların 150 yıl sonra da ekonomik şiddet altında yanmaya devam ettiğini, 2005 Aralık ayında Bursa'da 5 tekstil işçisi kadının işverenin daha fazla kâr hırsı nedeniyle üstlerine kapılar kilitleyerek yakıldığını, Urfa Ceylanpınar'da kamyonetlerle tarlalara taşınan, günlük 3 YTL ücretle çalışan tarım işçisi kadınların katilinin siyasal iktidar ve işverenler olduğunu vurgulayan Sürer; "İşçi, emekçi kadınlar tüm baskılara karşı direniyor sendikalaşmak hak almak için mücadele ediyorlar. Antalya Serbest Bölgedeki Novamed işçileri sendikalaştılar. 82'si kadın 84 işçi 5 aydır grevdeler. Onları ve mücadelelerini selamlıyoruz" dedi.

Kadınların özgürlüğünü kazanması için; militarist şoven politikalara son verilmesi; silahlanmaya değil toplumsal hizmetlere bütçe ayrılması; cezaevlerinde F tipi tecrite son verilmesi; korucu-polis-koca tüm tecavüz suçlularının yargılanması; gözaltında taciz, tecavüzün son bulması, faillerinin yargılanması; emperyalist işgallerin son bulması, ABD'nin Ortadoğu'dan çekilmesi; ifade ve örgütlenme özgürlüğü önündeki tüm engellerin kaldırılması; Kürt halkının demokratik taleplerinin kabul edilmesi; toplumsal barışın sağlanması; travesti ve transseksüellere alternatif iş olanakları yaratılması; devletin elini kadın bedeninden çekmesi; devlet tarafından finanse edilen, kadınların denetiminde sığınaklar, barınma evleri açılması; kadın bedeni üzerindeki şiddet ve sömürüye son verilmesi; ders kitaplarından cinsiyetçi öğelerin çıkarılması; toplumsal cinsiyet eşitsizliğine son verilmesi; her alanda pozitif ayrımcılığın uygulanması; seçimde ve siyasi alanda kadına kota uygulanması" talepleriyle mücadele etmesi gerektiğini ifade etti.

Şair Gülsüm Cengiz kadınlar için yazılmış şiirlerini okudu. Novamet'de grevde olan kadın işçiler adına Aysel Gözül bir konuşma yaptı. İşyerinde kadın işçilerin yaşadıkları sorunlar ve örgütlenme sürecini anlattı. Ardından Barış Anneleri İnsiyatifi adına Lutfiye Gürbüz konuştu. Ulusal kimliği nedeniyle Kürt kadınlarının sorunları daha katmerli yaşadıklarını anlattı.

Rakel Dink ile dayanışmak amacıyla, onun cenaze merasiminde yaptığı konuşma dinletildi. Ardından "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Biji bıratıye gelan!" sloganları atıldı. Miting Nilüfer Akbal ve Coma Elenya'nın söylediği türküler ve çekilen halaylarla son buldu.

Kızıl Bayrak/İstanbul

8 Mart faaliyetlerinden...

8 Mart çalışmamız engellenemez!

Bir süredir bildiri ve imza metinleriyle emekçi kadınlara sesleniyoruz. Ayrıca ev toplantıları gerçekleştiriyoruz. Bu hafta da Gülsuyu ve Gülenü'dan emekçi kadınlarla buluştuk.

28 Şubat günü semt pazarında imza standımızı açtık. Bildirilerimiz ve mitinge dönük çağrılarımız olduğu el ilanlarıyla onlarca kadına ulaştık. 1 Mart gün Heykel Meydanı'nda sabah erken saatte işçi servislerine çağrı bildirilerimizi ve el ilanlarımızı dağıttık.

Esenyol Köprüsü'nde işçi güzergahına 500 civarında bildiriye işçi ve emekçilere ulaştırdık. Dağıtım sonunda kolluk güçleri "trafiği engellemek" gibi komik bir gerekçeyle bizi gözaltına almaya çalıştılar, sorun çıkartmadan karakola gelmemizi istediler. "Hiçbir yere gitmeyeceğimizi" yaptıkları muamelenin keyfi olduğunu söyledik. Uzun tartışmaların ardından kararlılığımız karşısında geri adım attılar.

Maltepe/BDSP

Forbes'te 8 Mart çalışması

8 Mart çalışmalarımız devam ediyor. 8 Mart afişleri ile ve "Faşizm ve şovenizme karşı halkların kardeşliği!/BDSP" imzalı afişlerimizi Yıldız, Kuruçeşme, Üçkuyular, Kozağaç ve Çamlıkule semtlerinde yaygın olarak kullandık.

Afiş çalışmalarının ardından emekçi kadınların ücretsiz ve nitelikli kreş hakkı, zorunlu mesailerin ve gece çalışmasının kaldırılması, ev kadınlarının sigortalanması ve sigorta primlerinin devlet tarafından ödenmesi ve 8 Mart'ın resmi tatil ilan edilmesi talepleri doğrultusunda Buca Forbes'te imza standı açtık.

Bir yandan BDSP bildirimlerini dağıtıp diğer yandan ise imza topladık. *Kızıl Bayrak* 8 Mart özel sayısını da emekçi kadınlara ulaştırdık. İmza toplarken emekçi kadınlara yönelik okuduğumuz şiirler çalışmamıza ilgiyi yoğunlaştırdı. İki saat içinde 250 imza topladık. Emekçi kadınlarla 8 Mart üzerinde konuşmalar yaptık.

Buca'da 8 Mart'ın mücadele çağrısını kadın-erkek tüm emekçilere duyurduk ve kadın-erkek emekçileri bu mücadeleyi büyütme davet ettik.

Buca BDSP çalışanları

Ümraniye'de emekçi kadınlara 8 Mart çağrısı

1 Mayıs, Yeni Çamlıca, Samandıra, Sultanbeyli gibi emekçi semtlerinin yanısıra İMES ve OSB çevresi "Kapitalizm çifte sömürü, baskı ve eşitsizlik demektir! Eşitlik ve özgürlük için 8 Mart'ta alanlara!/BDSP" imzalı afişlerle donatıldı.

Sabah iş girişlerinde ve öğlen saatlerinde emekçi semtlerinde bildiri dağıtımları, imza kampanyası ve ev toplantıları gerçekleştirildi. İki hafta boyunca Dudullu OSB'de kadınların yoğun olarak çalıştığı fabrikalarda 8 Mart çağrı bildirimleri dağıtıldı, İMES'in A ve E kapıları ile İstanbul Çarşısı önünde açılan imza standlarıyla emekçi kadınların talepleri dile getirildi.

2 Mart günü Samandıra'da semt pazarında bir kez daha bildiri dağıtan ve imza toplayan BDSP, 4 Mart günü gerçekleştirilecek mitinge de çağrı yaptı.

1 Mayıs, Yeni Çamlıca ve Samandıra'da gerçekleştirilen ev toplantıları ile de miting hazırlıklarını sürdüren Ümraniye BDSP, emekçi kadınları erkek sınıf kardeşleri ile birlikte

mücadeledeye ve kendi talepleri ile 8 Mart alanında yer almaya çağırıldı.

Kızıl Bayrak/Ümraniye

Başaran Gençlik Birliği'nden karanfilli bildiri

Başaran Gençlik Birliği, 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili mahallenin emekçi kadınlarına farklı araçlarla sesleniyor. 2 Mart sabah erken saatlerinde işçi servislerine, 3 Mart günü ise evlere yapılan ziyaretlerle emekçi kadınlar mitinge çağırıldı.

Gençlik Birliği bileşenleri 2 Mart sabah servis bekleyen işçi kadınları kızıl karanfillerle karşıladılar. 8 Mart'ın tarihçesinin de karanfillere eklendiği dağıtımda, aynı zamanda miting alanına çağrı bildirimleri de ulaştırıldı.

Başaran Gençlik Birliği, dağıtım yaptıkları sırasında kadın işçilerden kiminin tedirgin bir gülümseme ile karşıladığını, kimisinin ise beklenmeyen bir olayın şaşkınlığıyla anlam vermeye çalıştıklarını dile getirdiler. Ancak tartışmasız olarak tüm kadın işçilerin dağıtımı hoşnutlukla karşıladığını belirttiler.

Aynı zamanda birlik adına yapılan afişler ve dağıtılan bildirimlerle de emekçileri 4 Mart'ta Kadıköy'de gerçekleştirecek olan 8 Mart mitingine katılmaya çağırıldılar.

Kızıl Bayrak/Ümraniye

8 Mart'ı, ardından tüm baharı kazanacağız!

Erken bir tarihte başladığımız 8 Mart çalışmamızda imza kampanyasını tamamlamamızın ardından faaliyetimizi diğer araçlarla sürdürmeye devam ediyoruz.

Afiş çalışmamız 4 Mart mitingi öncesi iyice hızlandı. Çarşı merkez, E-5 üzeri, TEKEL Sigara Fabrikası çevresi, Güney Sanayi Yolu, Denizli Mahallesi ve Şakırpaşa Mahallesi'ni afişlerimizle donattık. Çalışma yürüttüğümüz alanlarda bildirimlerimizi de etkin olarak kullandık. Şakırpaşa, Uçak, Onur, Ova ve Meydan mahallelerinde binlerce bildiriye ev ev dolaşarak emekçilere ulaştırdık.

Ayrıca Şakırpaşa sanayide çalışan işçilere de bildirimlerimizle seslendik. Bildiri dağıtımı sırasında yürüttüğümüz çalışmaların sürekliliği sonucu artık bizi tanıyan işçileri 4 Mart günü yapılacak mitinge çağırдық.

Bu arada ev ziyaretlerine devam ediyoruz. Yanısıra

insanlarla tek tek görüşerek mitinge katılmaya çağırıyoruz. 8 Mart çalışmasıyla yakaladığımız tempoyu arttırarak tüm baharı kazanacağız.

Adana BDSP

Çam-Der çalışanlarına 8 Mart gözaltısı

Çamlıkule Kültür Sanat ve Dayanışma Derneği, 1. yıl etkinliğinin hemen ardından mahallede oturan kadınlarla yapılan anlamlı bir tartışmanın ardından, 8 Mart'ın mücadele çağrısını mahalle halkına duyurmak için 4 Mart günü dernek binasında bir etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinlik programı çerçevesinde biraraya gelen arkadaşlarımız müzik ve şiir dinletileri için yoğun bir çalışma temposuna girdi. Etkinliğin mahalleye duyurusu için afişler, el ilanları ve davetiyeler çıkarıldı. Etkinlik tanıtımı için 1 Mart günü afiş yapan derneğimizin "Gençlik Komisyonu"ndan iki arkadaşımız, kimlik göstermeyen sivil polisler tarafından durdurulup zorla alıkonulmak istendi. Arkadaşlarımızın direnmesi üzerine ve arkadaşlarımızın mahalle halkına yaptıkları ajitasyon konuşmalarıyla toplanan mahalleliler polis terörüne karşı tepki gösterdiler. Sivil polisler ancak takviye ekip çağırarak arkadaşlarımızı gözaltına aldılar. Akşam saat 18.30 civarında gözaltına alınan arkadaşlarımız ertesi gün savcılığa çıkarıldı ve serbest bırakıldı.

Çam-Der çalışanları

İzmir'de 8 Mart çalışmaları

"Eşitlik ve özgürlük için 8 Mart'ta alanlara/BDSP" şiarlı afişler Buca'nın ve Çiğli'nin emekçi mahalleleri ile merkezi yerlerinin yanı sıra, Konak merkezinde de yaygın olarak yapıldı. Buralarda aynı zamanda bildiri dağıtımları gerçekleştirildi. Yanısıra açılan imza masalarıyla da işçi ve emekçi kadınlara ulaşıldı.

Son olarak 6 Mart günü Kemeraltı girişinde açılan imza masasından emekçi kadınlara seslenme fırsatı bulduk. BDSP bildirimlerinin yaygın olarak dağıtımının yapıldığı bu faaliyetin devamında, 8 Mart günü yapacağımız bir basın açıklamasıyla topladığımız imzaları TBMM'ye göndereceğiz. 11 Mart günü devrimci güçlerle birlikte ortaklaşa gerçekleştireceğimiz mitinge de 8 Mart öncesi yürüttüğümüz çalışmanın sonuçlarını toplayacak bir şekilde katılmayı hedefliyoruz.

BDSP/İzmir

5 bin Airbus çalışanı Varel, Nordenham ve Laupheim’de başlangıcı yaptı...

Grev tüm Airbus işletmelerinde!

Avrupa Hava Savunma ve Uzay Şirketi EADS geçtiğimiz hafta çarşamba günü yeniden yapılanma planı çerçevesinde 10 bin çalışanını işten çıkaracağını resmen açıkladı. Yayınlanan açıklamada, Almanya’daki Laupheim ve Varel ile Fransa’daki Saint-Nazaire üretim tesislerinin devredileceğini, Almanya’daki Nordenham, Fransa’daki Meaulte ve İngiltere’deki Filton fabrikalarıyla da endüstriyel ortaklık kurulacağını bildirdi. Buna bağlı olarak Fransa’da 4.300, Almanya’da 3.700, İngiltere’de 1.600 ve İspanya’da da 400 kişinin işine son verileceği belirtildi.

Airbus tekelinin kararı işletmelerde grev dalgasıyla karşılandı. Almanya **Varel, Nordenham ve Laupheim**’deki Airbus işletmelerinde 5 bin kişi greve gittiler. İşçiler kapıları tutarak, işi bırakarak, işyeri önünde toplanarak protesto eylemleri gerçekleştirdiler.

Nordenham’da sabah ve normal vardiyada çalışan 600 kişi ana kapıları tutarak protesto ettiler. Yapılan konuşmalarda tekel yönetimine ve devletlerin politikalarına karşı haftalara, aylara yayılabilecek mücadelelerinde Fransa’daki sınıf kardeşleri ile omuz omuza olduklarını açıkladılar.

Bu işletmede çarşamba öğlen ve gece vardiyalarında çalışanlar saat 16.00’da işi bırakmışlardı.

Fransa’nın **Toulouse** kentinde 11.500 kişinin çalıştığı Airbus işletmelerinde de gerçekleşen bir yürüyüşün ardından greve gidildi. Fransa’nın kuzeyindeki **Meaulte**’deki işletmede de çalışanlar geçtiğimiz Salı günü işi bırakarak tekelin kararını protesto etmiş, Çarşamba günü ise greve gittiklerini açıklamışlardı. Yine Fransa’nın batısında 2300 kişinin çalıştığı **Saint-Nazaire** işletmelerinde de Perşembe sabahı greve gidildi. Bazı sendikalar tüm çalışanların her an ayaklanmaya hazır olduklarını vurgularken, FO Sendikası da grevin sertleşerek sürmesi gerektiğini tartışıyor. CGT Sendikası Çarşamba günü yaptığı açıklamada protestoların beklenmedik bir anda ve örgütlü iş bırakmalar şeklinde sürdürülmesi gerektiğini savundu.

Uçak üreticisi Airbus firması, süper jumbo jet A-380 ve A-350 tipi yeni yolcu uçakları üreterek Amerikan Boeing şirketine üstünlük sağlamayı umuyordu. Ama süper jumbo jet, Airbus’u hem mali hem de teknik güçlüklerle karşı karşıya bırakmıştı.

Zamanında teslim edilmemesi nedeniyle milyarlarca Euro’luk maddi zarara girdiği söyleniyor.

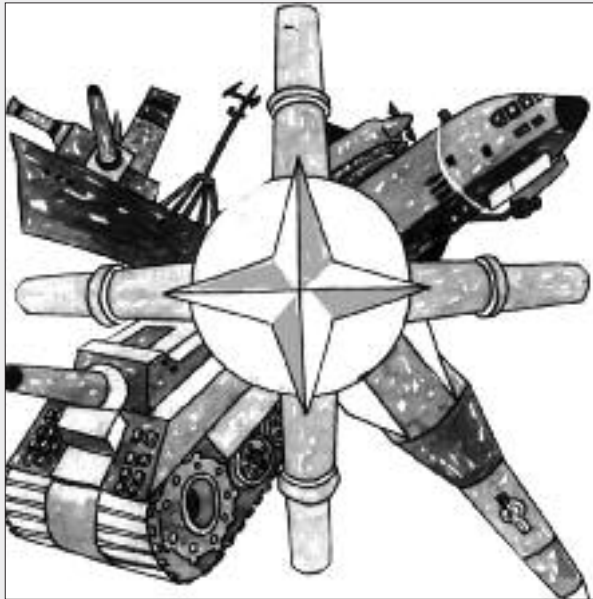
Avrupa Hava Savunma ve Uzay Şirketi EADS’nin yan kolu olan Airbus firması, A380 modelinin neden olduğu zararı karşılayabilmek için şirketin verimliliği artırmasını ve 2010 yılına kadar maliyetlerin 5 milyar Euro civarında azaltılmasını, ardından da yılda 2 milyar Euro tasarruf edilmesini öngören “Power 8” başlıklı bir program geliştirdi. Bu program çerçevesinde 10 bin çalışanını işten atarak yeniden yapılanmaya gitmeyi planlıyor.

57 bini aşkın çalışanı bulunan EADS-Avrupa Hava Savunma ve Uzay Şirketi’ne bağlı Airbus’un Fransa, Almanya, İngiltere ve İspanya’da fabrikaları bulunuyor. Hava Savunma ve Uzay Şirketi’nin yüzde 15 hissesi Fransa’ya ait. Alman tekeleli DaimlerChrysler’in firmada sahip olduğu hisse miktarı yüzde 22.5. Siparişlerinin yüzde 70’lik kısmı Fransa ve Almanya arasında eşit şekilde bölüşülürken yüzde 20’lik kısmı İngiliz, yüzde 10’luk kısım ise İspanyol ortaklığa veriliyor.

Dayanışma adresi: stefan.hammer@airbus.com, Ulm@igmetall.de **Laupheim deki işyeri temsilcisi**

NATO’nun sivil katliamlarına kitlese tepki

Türkiye dahil birçok ülkeden asker devşiren savaş aygıtı NATO, Afganistan’da sivil halkı katletmeyi sürdürüyor. İşgale rağmen başkent Kabil’i bile denetleyemeyen NATO güçleri, ne zaman bir saldırıya uğrarsa, sivil halkı yayılım ateşi veya bombardımana tabi tutuyor. Bu tür saldırılarda

katledilen sivil Afganlılar’ın sayısı bilinmiyor.

Son olarak Nangarhar eyaletinin Celalabad kentinde bir intihar eylemcisinin bombalı araçla Amerikan askeri konvoyunu vurması, ardından bölgede mevzilenen militanların bazı noktalardan ateş açması üzerine işgalciler yeni bir katliam yaptı.

Saldırıya uğrayan NATO’ya bağlı işgal güçlerinin halkın üzerine ateş açması sonucu 16 kişi katledilirken, 25 kişinin de yaralandığı bildirildi. Katliamın duyulması üzerine toplanan binlerce Afganlı, işgal güçleriyle işbirlikçilerini protesto etti. Yolları kapatıp devşirme polisi taşıyan halkın “Amerika’ya ölüm!”, “Karzai’ye ölüm!” şeklinde sloganlar attığı belirtildi.

Afganistan işgalinin sorumluluğunu ABD ordusundan devralan NATO güçlerinin acz içinde bulunduğu, sürekli takviye güç istemlerinden de belli oluyor. Bu ülkeye ek birlik göndermeye karar veren Ankara’daki işbirlikçi takımı, geçtiğimiz günlerde haydutbaşı Bush’un övgülerine mazhar olmuştu.

“Bağdat’a gitmektense hapse girmeyi tercih ederim”

Irak’ta süren savaşa katılmayı reddettiği için Würzburg’daki askeri mahkemede yargılanan Meksika doğumlu Agustin Aguayo’nun 7 yıl hapsi isteniyor. Amerikan ordusunun Almanya’daki üssünde görevli olan 2004’den beri vicdani red hakkını kullanmak için yasal mücadele veren Agustin Aguoya için kararın en geç bugün veya yarın açıklanacağı bildirildi.

Agustin Aguayo 35 yaşında ve iki çocuk babası. 11 Eylül saldırılarından sonra birçok genç gibi gönüllü olarak Amerikan ordusuna katıldı. Ancak 2004 yılının Şubat ayında ordudan ayrılmak için başvuruda bulundu. Bunun üzerine sağlıkçı ve gözcü olarak geri göreve alındı. Gözcülük yaptığı anlarda silahı boş olmak kaydıyla silah taşımaya izin veriliyordu. Geçen yıl, ordudan ayrılma başvurusu reddedildi ve Irak’a gönderilme kararı alındı. Bu kararı reddeden iki çocuk babası Agustin Aguoya, Los Angeles’da yaptığı basın açıklamasında şunları söylemişti: “Ben bir asker kaçağı veya korkak değilim. Ancak bu savaşın haklılığı konusunda ikna olmuş da değilim.” Bu açıklamadan üç hafta sonra Almanya’ya geri getirilen Agustin Aguoya Mannheim’da askeri hapisanede tutuluyor.

Agustin Aguoya’nın avukatı David Court, beraat kararı beklemediklerini, kararın büyük ihtimalle hapis cezası olacağını açıkladı. Çeşitli barış inisiyatifleri Aguoya ile dayanışma eylemleri yapıyor ve davayı protesto çağrılarında bulunuyor.

ABD emperyalizmi nükleer silah üretimini yeniden başlatıyor

Saddam rejiminin kitle imha silahları ürettiği yalanlarıyla savaş makinesini Irak'ın üstüne süren Beyaz Saray'daki neo-faşist çete, şimdi de "birkaç yıl sonra nükleer silah üretebileceği" gerekçesiyle İran'a saldırmak için fırsat kolluyor. Halklara karşı yürüttüğü saldırganlık ve savaş politikasını "barışı savunmak" demagojisiyle yürüten ABD emperyalizmi, özel korumaya aldığı nükleer silah deposu İsrail'le bölge halklarının geleceğini alenen tehdit ediyor. ABD ordusunun bölgedeki askeri üslerinde stoklanan kitle imha silahlarının miktarı bilinmezken (Sadece İncirlik Üssü'nde 90 atom bombası bulunduğu tahmin ediliyor), savaş filolarında taşınan nükleer başlıklı füze ve bombaların sayısını da bilen yok. Bunların yanı sıra İsrail'de 400-500 civarında nükleer başlıklı füze/bomba olduğu tahmin ediliyor.

Siyonist İsrail, 40 yılı aşkın süreden beridir ürettiği kitle imha silahlarını gasp ettiği Filistin topraklarına yerleştirirken, stoklarında dünyayı birkaç defa yok edecek miktarda nükleer silah bulunduğu halde, ABD emperyalizminin de yeni nesil nükleer silahlar üretme kararını onayladığı bildirildi.

Kimliğinin açıklanmasını istemeyen Amerikan hükümet kaynaklarının verdiği bilgiye göre, Bush yönetimi varolan nükleer savaş başlıklarının yerine geçecek yeni nükleer savaş başlıklarının tasarımıyla ilgili seçimi yaptı. İki laboratuvara ihale edilen tasarım hazırlama işinin bir yıl önce tamamlandığını bildiren kaynaklar, ordu ile ABD Enerji Bakanlığı'nın, üretilen yeni nükleer savaş başlıklarında,

Kaliforniya'daki Livermore Ulusal Laboratuvarı tarafından geliştirilen tasarımın kullanılmasına karar verdi.

Emperyalist işgale karşı direnen Irak halkına kimyasal silahlarla saldıran ABD ordusunun, yeni nesil nükleer silahları önce denizaltılardaki Trident tipi füzelerde, daha sonra da hava kuvvetlerinin envanterindeki füzelerde kullanmayı planladığı bildirildi. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra ilk defa böyle bir kararın alındığına dikkat çeken uzmanlar, Amerikan rejiminin çifte standarda dayalı saldırgan bir politika izlediğinin bir kez daha gözler önüne serildiğini vurguluyor

ABD ile diğer emperyalist güç odakları arasında süregelen rekabetin günden güne keskinleştiği, Rusya'nın tutumunda görüldüğü gibi, bu tek yanlı küstahça saldırganlığa açıktan rest çekildiği günlerin ardından açıklanan bu karar, nükleer silahlanma yarışının yeniden hız kazanmasına yol açacaktır. Bu ise kapitalist/emperyalist düzenin yerküre üzerindeki yaşam alanlarını yok edebilecek tehditlerinin daha da vahim bir hal alması demektir. O halde geline yerde insan türünün yaşam alanlarını savunabilmesi için acilen kapitalizm belasında kurtulmak zorunda olduğunu söylemek hiç de abartı olmayacaktır.

Venezüella'da kamulaştırma kararı

Venezüella parlamentosu, geçen ayın başlarında onayladığı bir yasa ile devlet başkanı Hugo Chavez'in yetkilerini genişletmişti. Meclis kararını değerlendiren Chavez, yasayla birlikte ülkenin devrimci dönüşüm sürecinin hızlanacağını kaydetmişti. Yasaya göre Chavez, ülkedeki elektrik, doğalgaz, petrol, iletişim gibi temel sektörlerde kamulaştırma adımlarını hızlandırabilecek.

Chavez'e geniş yetki verilmesi ABD ile Venezüella'daki işbirlikçilerinin rahatsızlığını arttırmış, Chavez'in giderek diktatörlüğe kaydığını öne sürmüşlerdi. Bu iddiaları ortaya atanlar, Chavez'e karşı CIA patentli darbe yapanlardan başkası değildir. Bu çevrelerin, emekçilerin yaygın desteği ile üçüncü kez devlet başkanlığına seçilen Chavez'e diktatör demesi kuşkusuz gülünçtür. Ancak savaş kundakçılarıyla Venezüella'daki burjuva yardakçılarının rahatsız olmaları da boşuna değil. Zira yönetimin kamulaştırma yönünde attığı adımlar bu asalak sınıfların çıkarlarına ters düşüyor.

Verdiği sözü tutmakta geç kalmayan Hugo Chavez, yeni bir yasa çıkararak ülkedeki yabancı tekellerin kontrolünde olan son petrol üretim tesislerinin de kamulaştırılacağını açıkladı. İmzalanan yeni kararlar, dünyanın en büyük 5. petrol üreticisi Venezüella'nın petrol endüstrisi büyük ölçüde kamulaştırılmış oldu. Karar, devlet denetimindeki petrol şirketi PDVSA'nın, 1 Mayıs itibarıyla ülkenin doğu Orinoco Nehri havzasında, günde 600 bin varil petrol üreten 4 projede toplam üretimin yüzde 60'ını almasını öngörüyor.

Yabancı tekeller için çalışan 4 bin işçinin, kısa vadede PDVSA'nın çalışanı olacağı garantisini veren Chavez, "Venezüella'da petrol özelleştirilmesi dönemi sona erdi. Bu karar, petrolün tam kamulaştırılmasıdır. Petrol ve geliri tüm Venezüellalılara aittir" diye konuştu.

Chavez yönetiminin kararı, yıllardır Venezüella'nın doğal kaynaklarını yağmalayan tekelleri fazlasıyla rahatsız etti. Yönetimin aldığı karardan etkilenen ABD'li Exxon Mobil, Chevron, Conoco Philips, Fransız Total SA, British Petroleum, Norveç Statoil ASA gibi tekeller, beklendiği üzere Chavez'in kamulaştırma programına ateş püskürdüler.

Chavez başkanlığındaki yönetimin emekçiler lehine izlediği politikalar hem Venezüella ekonomisinin hızla büyümesine, hem de yaratılan istihdam alanları sayesinde işsizliğin azalmasına imkan yaratıyor.

Kaddafi hizmetlerinin karşılığını alamıyor!

Geçmişte özelde ABD'ye genelde emperyalizme kafa tutan Libya lideri Muammer Kaddafi, Irak işgalinden hemen sonra tavır değiştirerek savaş kundakçıların hizmetine girmişti. Eski düşmanlarının hizmetine girecek kadar soysuzlaşan Kaddafi, üstlendiği yeni rol karşılığında Irak'ı yakıp yıkan emperyalist güçlerden belli vaatler koparmıştı. Washington-Londra kaynaklı vaatler yerine getirilmeyince sızlanmaya başlayan Kaddafi, buna rağmen ABD'ye yaranma çizgisini değiştirmeyi düşünmüyor.

Aldatıldığı için sızlanan Kaddafi, ABD ve İngiltere'nin, nükleer silah programından vazgeçmeleri karşılığında Libya'ya sivil nükleer program gelişiminde yardımcı olacakları sözünü verdiklerini, ancak bu sözün tutulmadığını söyledi.

BBC'nin internet sitesinde yayınlanan söyleşisinde, Libya'nın bu karara uygun bir karşılık elde etmediğini belirten Kaddafi, bu durumun İran ve Kuzey Kore gibi diğer ülkelerin Libya örneğini izlememesine neden olacağını savundu. Bu kararlarının örnek teşkil etmesi gerektiğini, ancak Libya'nın hayal kırıklığına uğradığını, çünkü ABD ile İngiltere'nin verdiği sözleri tutmadığını belirtti.

Nükleer silah programından vazgeçmesi karşılığında, emperyalist ülkeler Kaddafi yönetimi ile diplomatik ilişki kurmuş, ABD de Libya'yı "terörü destekleyen ülkeler" listesinden çıkarmıştı. Ancak bu kadarı Kaddafi'nin beklentilerini karşılamaktan uzaktı. Buna karşın ABD önünde diz çöken Kaddafi ile başında bulunduğu Libya yönetimi, artık emperyalist güçlere kafa tutacak güç ve iradede yoksundur.

Dünyadan kısa kısa...

Almanya'da Telekom çalışanlarından eylem

Bonn'da 28 Şubat günü Telekom'un önünde biraraya gelen 12 bin kişi, burada Telekom'da yapılması planlanan değişiklikleri protesto etti. Sözü edilen değişiklik planları 60 bin Telekom çalışanının başka bir kuruma devredilmesini içeriyor.

Buna göre Telekom T-Servisi altında üç alt şirket kuracak. Telekom böylece çalışma masraflarının düşeceğini umuyor. T-Servisi'ne devredilen işçi ve emekçilerin çalışma saatleri 34'ten 38'e çıkarılacak ve saat ücretleri düşürülecek. Hizmet sendikası ver.di Telekom'u planlarından geri dönmedikleri takdirde greve gitmekle tehdit ediyor.

gününden beri grevdeler. İşçiler %40 ücret artışı talep ediyorlar. İşveren ise %16 artış önermişti. Madencilik fabrika önlerinde barikat kurarak giriş-çıkışları

kapattılar, üretimi durdurdular.

Sarı sendikacıların ocaklarına dönmeleri ve ancak bu şekilde taleplerini kabul ettirebilecekleri yalanlarına kanmayan işçiler grevlerini sürdürüyorlar.

Çin askeri bütçesini artırıyor

Çin bu yılki askeri bütçesini artırıyor. Panzerlerin, raketlerin, askeriye ait binaların ve diğer gereçlerin modernize edilmesi gerekçesiyle 34 milyar euro bütçenin artırılması planlanıyor. Bu rakam 2006'ya göre %17,8 oranında bir artış ifade ediyor. Çin bir önceki yıl da askeri bütçesini yüzde 15 civarında arttırmıştı.

Emperyalist devletler arasındaki silahlanma yarışı son hızda devam ediyor. Dünya ekonomisinde etkin bir yeri olan Çin askeri bir güç olarak da önplana çıkmaya çalışıyor. Çin'in silahlanmaya ayırdığı bütçeyi arttırması başta ABD olmak üzere, diğer emperyalistleri rahatsız ediyor.

Alman tekeli Bayer'de işçi kıyımı

Alman Kimya ve İlaç tekeli Bayer 950 işçinin işine son veriyor.

Bayer, 28 Şubat günü yaptığı açıklamaya göre, 350 işçinin erken emekliliğe ayrıldığını, kimilerinin tazminat karşılığı çıkmayı kabul ettiğini ve 250 işçinin de tekel bünyesinde başka işlerde çalışmasının önerildiğini açıkladı.

Bayer tekeli geçen yılın Mart ayında doğum kontrol hapı üreticisi Schering'i 17 milyar Euro'ya satın almasının ardından 6 bin işçinin işine son verileceğini açıklamıştı.

Almanya'da neo-Nazi karşıtı gösteriler

Berlin'de her yıl yapılan Nazi yürüyüşü geçen yıla oranla bu yıl çok zayıf geçti. Geçen yılki yürüyüşe 500 Nazi katılırken, bu seneki yürüyüşe 150 Nazi katıldı. 100 kişilik Nazi karşıtı göstericiler ise, müziklerle ve sloganlarla Nazileri protesto ettiler. Gonzerath'da ise 2 bin kişi NPD'yi protesto etmek için sokaklara çıktı.

Alcatel-Lucent tekeli dünya çapında 12.500 işçi çıkaracak

Uluslararası tekelde işçi kıyımları devam ediyor. Şimdi de Alcatel-Lucent tekeli dünya çapında 80 bin işçisinden 12.500'inin işine son vereceğini açıkladı. Almanya'da da Stuttgart ve Nürnberg'deki fabrikalardan 870 işçi çıkarılacak.

2006 yılında ABD tekeli Lucent tarafından üstlenilen Fransız Alcatel tekeli, sabit telefon hattında dünya birincisi, cep telefonu ve internet tekniği konusunda da dünya ikincisi bir tekel haline gelmişti. İşçilere büyük sözler verilerek yapılan bu birleşme sonunda dünya çapında siparişlerin azaldığı iddia edilerek tekelin yeniden yapılandırılması ve işçi çıkarma gündeme getirildi.

Zambia'da maden işçileri grevde

Bakır madenlerinde çalışan işçiler, 28 Şubat

Daha fazla 1 Mart, daha fazla direniş!

1 Mart 2003 tarihinde; emperyalist savaşa ve saldırganlığa karşı 50 bini aşkın işçi ve emekçi Ankara Sıhhiye Meydanı'nı doldurarak Irak'a asker gönderme tezkeresinin geri çekilmesinde önemli bir rol oynamış, bu kanlı işgali onaylamadığını göstermişti.

1 Mart'ın 4. yıldönümünde ÇHD, Kaldıraç, SDP, HÖC, İşçi Mücadelesi, Anti-Kapitalist, EHP, SODAP, ESP, ILPS, Odak, PDD, HKM, TÖP ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Taksim Atatürk Kültür Merkezi önünde saat 19.00'da toplanan eylemciler "Emperyalizme, işgale, işbirlikçiliğe, ırkçılığa ve şovenizme karşı birleşik mücadeleyi yükseltelim!" yazılı pankartı açarak Dolmabahçe Meydanı'na kadar sloganlarla yürüdüler. Yürüyüş boyunca sıklıkla "Daha fazla 1 Mart, daha fazla direniş!", "Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filo'yu unutmayın!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Emperyalistler yenilecek, direnen halklar kazanacak!", "Irak/Filistin halkı yalnız değildir!" sloganları atıldı.

Ses aracı polis keyfi bir biçimde engellemesi nedeniyle kullanılmadı. Dolmabahçe'de yaklaşık 20 dakika ses aracını bekleyen eylemciler polisin tutumunu protesto etmek için 5 dakikalık oturma eylemi yaptılar. Oturma eylemi sırasında 'Çav bella' ve 'Gün doğdu' marşları söylendi.

Kurumlar adına yapılan ortak açıklamayı okuyan Eyüp Baş, aradan dört yıl geçmiş olmasına rağmen emperyalizmin ve işbirlikçilerinin halklara yönelik saldırılarının daha da pervasızlaşması dışında bir değişiklik olmadığını vurguladı. Halkların bu kadar pervasızca kanlarının döküldüğü bu günde ırkçılığa, şovenizme karşı çıkmanın, "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganını haykırmanın, yeni saldırı planlarının hazırlandığı bu günde emperyalizmin işgallerine, katliamlarına, saldırılarına ortak olan, eli halkların kanına bulaşan iktidarın işbirlikçiliğini teşhir etmenin, acil bir görev olduğunu söyledi.

Basın açıklamasının ardından Vardiya Müzik Grubu Avusturya İşçi Marşı'nı söyledi. Açıklamaya yaklaşık 600 kişi katıldı.

[Kızıl Bayrak/İstanbul](#)

Ortadoğu halklarıyla dayanışma eylemi

İzmir'de BDSP, HÖC, Kaldıraç, Alinteri, ESP ve Partizan tarafından 1 Mart tezkeresinin yıldönümü vesilesiyle basın açıklaması gerçekleştirildi.

1 Mart günü saat 13.00'te Konak Kemeraltı girişinde yapılan eylemde "Emperyalistlerle, siyonistlerle işbirliğine son!" ve "Emperyalizm ve siyonizm yenilecek, direnen halklar kazanacak" pankartları açıldı.

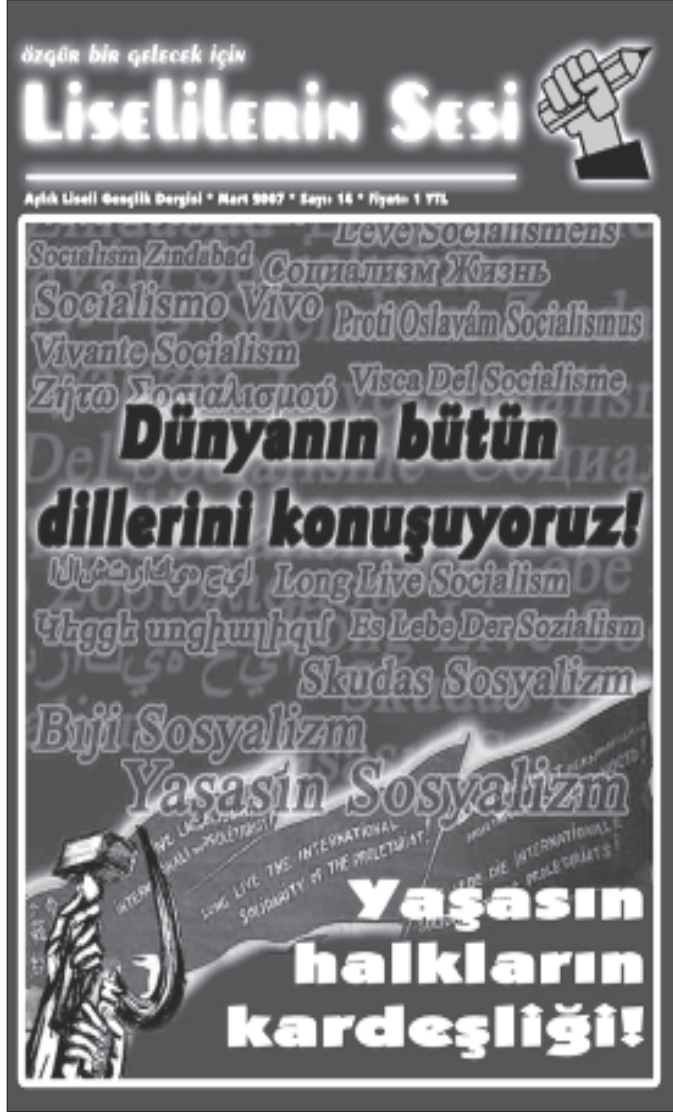
Yapılan açıklamada Irak'da idam edilecek 3 kadın direnişçiye dikkat çekildi ve emperyalist-siyonist ittifakın Ortadoğu'ya yönelik gerçekleştireceği yeni saldırılara karşı mücadele edileceği vurgulandı.

Eylemde, "Kahrolsun AB-ABD emperyalizmi!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol!", "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!" sloganları atıldı.

[Kızıl Bayrak/İzmir](#)

ÖSS'ye karşı mücadeleye!

Liseli gençlik ÖSS'yi sokakta parçalayacak!

İkinci dönem başladı ve kavganın kızıl Mart ayına girmektedir. Okulların açılmasıyla liseli gençlik çalışmamız yeni bir dönemin ilk hareketlerini başlatmıştı. Liselilerin Sesi'nin bir yaşına bastığı dönem çalışmamızın daha çok yerelde kurumsallaştığı, örgütlerimizin genişlediği ve daha çok liseliye sesimizi ulaştırdığımız bir dönem oldu. İlk dönem boyunca "Savaşa değil eğitime bütçe!" şiarını yükselttik. Okulların tatile girmesiyle birlikte birçok alanda politik eğitim ve seminer grupları oluşturuldu. Liseli gençlik mücadelesinde bir dizi önemli tartışma bu tatil aracılığıyla tüketilmiş oldu. İstanbul'daki Devrim Okulları ve İzmir'deki eğitim seminerleri ile mücadelemizin geleceğine yön verecek tartışmalar yürüttük. İkinci dönem mücadelesinin önceleyen evrelerini bu çalışmalarla besledik.

Şimdi ise baharın başlangıcı olan ikinci dönem başlamış oldu. İçinden geçtiğimiz dönem neredeyse her hafta liseli gençliğin geleceğine ilişkin açıklamaların yapıldığı, bu konuda tartışmaların yürütüldüğü bir dönem. Peki, bu dönemi bu kadar özel kılan ne? Neden televizyonlardan düzen partilerine, burjuva derneklerinden YÖK başkanlarına kadar birçok kişi ve kurum liseli gençliği gündeme taşıyorlar? Bu sorunun yanıtı açık; bu ülkede iki milyonu aşkın öğrencinin "geleceği" olduğu iddia edilen sınav sistemi ve esasta bu iki milyon üzerinden kimin nasıl bir çıkar elde edebileceği!

Burjuvazinin farklı farklı klikleri tarafından ÖSS'yi gündemine alan tartışmaların yarattığı keşmekeş içerisinde, her zamanki gibi konuya

ilişkin söz hakkı tanınmayan tek kesim sorunun esas muhatapları olan liseli gençliktir. Ancak ÖSS'nin ardına gizlenmiş geleceksizlik gerçeği düşünüldüğü yerde, bu tartışmalarda konuşması gereken, belirleyici olması zorunlu olan tek kesim de yine liseli gençliktir!

İkinci dönem ile birlikte bizler de Liselilerin Sesi militanları ve okurları olarak kendi geleceğimiz adına konuşma hakkımızı kullanacağız! Önümüze çıkartılacak engellere, fikrimizin sorulmamasına takılmadan, tutumumuzu açıklayacağız. Onların bizlere sunduğu ve hepsi aynı kapıya çıkan seçeneklerin karşısına tek bir seçenek, tek bir tutumla çıkacağız: ÖSS'ye karşı, geleceğimiz için mücadele!

ÖSS'ye neden karşıyız?

Uzun yıllardır uygulanan ve uygulandığı her dönemde çok yönlü sorunlara neden olan Öğrenci Seçme Sınavı her yıl 2 milyonu aşkın gencin yaşamında belirleyici bir yere sahip. Bütünüyle bir eleme mantığı üzerine kurulmuş bu sınav, yine her yıl yüz binlerce öğrenciyi eğitim sürecinin dışına iten bir yapıya sahip. Ancak en başından ifade edelim, ÖSS'ye karşı mücadelemizin temel yanını bu elemekten öte, elemenin kendisinde belirleyici olan kriterler oluşturuyor.

"Oysa ÖSS tek başına bir eleme sınavı olduğu için mücadele yürütülecek bir başlık değildir. Yani esasta sorun liseli gençliğin elenerek üniversiteye girmesi sorunu değil, ötesinde bu elemelerde belirleyici olan kriterlerin ne olduğudur. Sonuç itibarıyla liseli gençliğin geleceksizliğinde belirleyici olan bugün somutta üç saatlik bir sınav gibi görünse de, ötesinde bu sınavın sonuçlarında baştan belirleyici olan sınıflı toplum yapısı, sömürü düzeni, doğal olarak bunun eğitim sistemi üzerindeki yansımalarıdır. Dolayısıyla bizler kaç öğrencinin üniversiteyi kazanamadığı ile ilgilenmiyoruz. Kazananı ve kaybedeni neyin belirlediğiyle, başarı-başarısız saptamalarının endeksli olduğu gerçeğe ilgilenmiyoruz. Doğal olarak biz ÖSS'nin kaldırılmasını talep ediyoruz, ama bunu sınavsız üniversiteyi bir hak olarak tanımlamak yerine, üniversite hakkında belirleyici olan eşitsizliğe işaret ederek formüle etmeyi tercih ediyoruz." (Liselilerin Sesi, Sayı:6)

Burada da zamanında belirttiğimiz gibi, bugün eğitim alanında ortaya çıkan toplumsal yaşamdaki eşitsizliğin bir yansımasıdır. Yani eleme esasta 3 saat 15 dakikalık sınavın sonucunda, yahut bu sınavdan önceki bir yılda ne kadar çalışılıp, çalışılmadığıyla tümüyle ilgisiz, bu toplumda hangi sınıfa mensup olunduğu ile ilgilidir.

Bu gerçeğin kendisi ÖSS'ye karşı olmamızdaki temel nedeni oluşturmakta, ayrıca ÖSS'ye karşı oluşumuzun esasında sınıfsal eşitsizliğin bir yansıması olan eğitimdeki fırsat eşitsizliğine karşı duruşumuzla bütünlüğünü ifade etmektedir.

ÖSS'nin arka planında yatan bu eşitsizlik gerçeğinin dışında nedenleri sıralamaya girdiğimizde hiç zorlanmadan onlarca neden sıralayabiliriz. Bu noktada geleceksizlikle eş anlamlı hale gelmiş olan ÖSS'nin öncelikle eğitim alanında yarattığı sonuçlar tartışılmalıdır. Eğitim sürecinin kişiliğin

İLGP'den "ÖSS'ye hayır!" kampanyası:

ÖSS'nin 5 seçeneğine karşı tek seçenek mücadele!

Herkesin ÖSS hakkında konuştuğu bir dönemden geçiyoruz. Birileri ÖSS'nin mali külfetini, başka bazıları ise ÖSS'nin yapısını tartışıyor; ÖSS kaldırılсын deniyor. Hatta tüm düzen partileri seçimin yaklaşmasıyla birlikte bu fikri ortak olarak dillendiriyor. AKP, bugün ÖSS yerine geçecek yeni sınav projeleri sunuyor. Ama hepsi ÖSS yerine farklı bir eleme sınavı koyuyor. Yani adı değişen ancak işlevi aynı olan bir sistem öneriyorlar.

Biz İLGP'ler ise, herkesin ÖSS'yi konuştuğu bugünlerde işçi-emekçi çocuklarının saflarını belirlemesi için bir çalışma başlatıyoruz. Liseli gençliğin kendi geleceği hakkında sözünü daha tok ve daha net söylemesini istiyoruz. ÖSS'ye ve eleme sınavına muhalif güçleri bir araya getiren ve bu güçleri birleştirmeyi hedefleyen yoğun bir çalışma planlamasıyla 2. döneme başlıyoruz. ÖSS 2 milyondan fazla öğrencinin hayatını değiştiriyor, geleceğini belirliyor. Daha doğrusu

geleceğini karartıyor. Ancak bu tabloya rağmen ÖSS öğrenciler için halen bir umut kapısı olmaya devam ediyor. Liseli gençliğin bu temelsiz umutlarını değiştirmek zorundayız.

ÖSS'ye dair çözümümüzü söylediğimiz kampanyamızın ilk çalışmasını bir referandumla başlatıyoruz. Referandum çalışmasıyla liseli gençliğe sunulan ÖSS dayatmasını ve neden ÖSS'ye karşı olduğumuzu tartışacağız. Aynı zamanda yeni çıkarılacak özgün araçlarla (bülten, bildiri, broşür vb.) liseli gençliğin sorunlarını tartışacağız ve sistemin geleceksizlik saldırısını teşhir edeceğiz. Meslek liselerine ve dersane öğrencilerine seslenen iki ayrı bültenin hazırlıklarını başlattık.

ÖSS karşıtı kampanyamızı bu ilk çalışmalarla başlatmış bulunuyoruz. İlerleyen günlerde daha etkili ve tempolu bir çalışmayla kampanyamızı sürdüreceğiz.

İstanbul Liseli Gençlik Platformu

biçimlenmesi açısından taşıdığı önem gözetildiğinde, bu başlığın özel önemi daha iyi görülecektir:

“... (ÖSS'ye) Bir geleceksizlik saldırısı olmasının yanısıra eğitim alanında doğurduğu sonuçlar üzerinden de karşı çıkmak bir zorunluluktur. Eğitim sisteminin bütününe hakim olan anti-bilimsellik ve ezbercilik, ÖSS'de çok daha yalın bir biçimde görünür. Beraberinde kişinin üniversite eğitimi almak adına dahi olsa böylesi bir sınava tabi tutulmasının doğal sonucu, bilgiye ve öğrenmeye yabancılaşması, öğrenmede temel kriter olarak bilginin işlevselliğini (daha somut ifadeyle sınav müfredatında olup olmadığını) almasıdır. Bu tek başına ÖSS'ye hazırlık süreci ile sınırlı kalan bir yabancılaşma da değildir. Üniversiteye bu sistemle giren bir öğrencinin bütün bir eğitim yaşamı içerisinde işlevsel olanı, yani sınavda çıkacak olanı ayırtmakla geçecektir.

“Yine ÖSS sorunu gündeme geldiğinde özel olarak işlenmesi gereken diğer bir nokta da bu sınava hazırlanan öğrenciler üzerinde yarattığı sosyal ve kültürel sonuçlar olabilmelidir. Burada kaba olarak sınava hazırlık sürecinin yoğunluğundan kaynaklı sosyal hayattan kopuştan söz etmek yeterli olmayacaktır. Zira bu sorunun salt bir yanısırdır. Gerçekten de kişi sosyal hayattan, üretimden kopar, derin bir yalnızlık ve bunalım içerisinde girme riskiyle karşı karşıyadır.

“Bu bunalımı tetikleyen diğer bir nokta ise, öğrencinin yoğun bir biçimde duyduğu sınavı kazanma baskısıdır. Bu baskı özellikle işçi ve emekçi çocukları arasında yoğunlaşır. Zira sosyal-ekonomik sıkıntı çekmeyen liseli gençlik kesimlerinde görülen baskı, bir aile baskısı, çevreye kendini ispat duygusunun yarattığı baskı olarak açıklanabileceken, işçi ve emekçi kesimlere mensup liselilerde esasta bir gelecek sorunu, varlık-yokluk baskısıdır söz konusu olan.

“Aynı zamanda sınava hazırlık sürecinde tetiklenen rekabet duygusu, öğrencilerde ciddi bir

yalnızlaşma ve güvensizlik sorununu doğurur. Sıra arkadaşı ile rakip hale getirilen ve sürekli olarak bir puanın geleceğinde nasıl bir belirleyiciliğe sahip olacağını dinleyerek yetişen liseli gençler, bir süre sonra bilgiyi paylaşmaktan kaçınır hale gelirler, paylaşımlarda çıkar, hırs ve rekabet belirleyici duygular haline gelir. Bu yüzden ÖSS'ye karşı mücadele aynı zamanda yalnızlaşmaya ve yabancılaşmaya karşı örülen bir mücadele olmalıdır.

“Bütün bu sorunların yanı sıra ÖSS sermaye iktidarı açısından ciddi bir rant alanını ifade etmektedir. Dershaneler bunun en önemli ayağını oluşturmaktadır. Milyarlar saçılarak kaybolunan dershaneler, liselerdeki eğitimin niteliği ile sınavın uyumsuzluğundan kaynaklı bir zorunluluk olarak dayatılmaktadır. Bunun sonucunda ÖSS'ye ilişkin beklentileri olan bütün kesimler dershanelere para saçmak zorunda kalmaktadır.” (Liselilerin Sesi, Sayı:6)

ÖSS çürümüş eğitim sisteminin bir parçası olarak artık elenmiştir!

Bugün ÖSS her yönüyle çürümüş sisteminin bir eklentisidir. Nereden tutulursa tutulsun ÖSS'yi savunmak imkansız hale gelmiştir. Sermaye düzeni için amaca hizmet eden her araç ancak kitlelerin gözünde bir yere sahip olduğu sürece kullanılır. ÖSS yıllardır değişen yapısıyla, işçi-emekçi çocuklarına üniversite kapılarını kapatmasıyla gerçek yüzü açığa çıkmış bir sitemdir. “Eşit” bir sınav olmadığını, ezberle dayandığını bugün bir çocuk bile söyleyebilir. Son dönemde halen ÖSS'nin değişikliğe uğraması ise ayrı bir komedidir. Her yıl “reform”larla sorunları sözde çözülen ÖSS için son 3 ay kalmış olmasına rağmen köklü değişiklikler yapılmaktadır. Ve son günlerde ise ÖSS'nin kaldırılması tartışılıyor! Son iki yıldır ÖSS'nin kaldırılması geniş bir çevre tarafından

konusulmaktadır. Aslında bu tartışma devrimciler tarafından çok daha öncesinde zaten yapılmaktaydı ama şimdi farklı olan düzen cephesi de bu tartışmayı yapmaktadır.

Burada bir gerçeğe dikkat etmek gerekiyor, iki taraf aynı şeyi istiyor gözükse de tartışmaların amacı ve çözümler farklıdır.

ÖSS'nin kaldırılmasını tartışanların başını TED ve bir dönem boyunca CHP çekmişti. Fakat bu burjuva sözcüsü kurumlar ÖSS'nin yerine alternatif ya sunmuyor ya da sermaye düzeninin çizdiği hattan ileri gitmiyorlardı. Onlardan zaten böyle bir beklenti taşımamak da sınırlarını belirtmek için söylüyoruz. Ve artık sermaye düzeninin günümüzdeki sözcüsü Hükümet partisi bile ÖSS'nin “alternatiflerini” tartışıyor.

Sınav isimleri değişir, eşitsizlik baki kalır!

ÖSS'nin kaldırılmasını tartışanlar yerine Avrupa'da yıllardır uygulanan Bakalorya sistemini getirmeyi düşünüyorlar. Olgunluk sınavı projesi ile Lise 2'de alan seçimi öncesi, Lise son sınıfta bitirme sınavı ve sonrasında üniversite giriş sınavı planlanıyor. Peki, bu ÖSS'yi değiştirmek yani sınavı kaldırmak mıdır? Tabii ki hayır. ÖYS, LGS, OKS, ÜGS, ÖSS, olgunluk sınavı isim değişse de aynı amacın araçları sabit olarak durur. Farklı ihtiyaçlar doğrultusunda hepsi yeniden şekillendirilir. Şimdi karnelerin not hesaplanması değişti. Artık 100'lük sistem üzerinden puan hesaplanıyor. Şimdi bazı bölümlere sınavsız kayıt yapılıyor. Şimdi ÖSS için sınav puan hesaplaması değişiyor. Ama amaç hala liseli gençliğin umutlarının bir sınav sonuç belgesine bağlanmasıdır.

Yukarıda tanımlanan bütün değişiklikler yapılsa dahi, ortada koca bir eşitsizlik gerçeği durmaktadır. Ve bunun anlamı, bu sene de sıralamada sonunculuğu Hakkari ve Şırnak'ın paylaşacağı, hiçbir düz liseden ve meslek lisesinden sınav birincisi çıkmayacağıdır!

Liseli gençlik için gün gerçekleri görme ve mücadele günüdür!

Geleceksizlik saldırılarının bu ölçüde yoğunlaştığı son yıllarda ÖSS bu saldırılardan sadece biridir, ancak simgesel bir örneğidir. Bugün bize düşen de liseli gençlik içerisinde ÖSS'ye karşı bilinci geliştirmek, mücadeleyi yükseltmektir. “ÖSS kaldırılamaz” diyenlere, “sınav eşitlik sağlıyor” diyenlere yanıt mücadele alanlarından verilir. Liseli gençliğin gelecek hayallerini yok eden bu sistemi ancak sokaklarda parçalayabiliriz. Ve bu imkansız değil! Bugün ÖSS'yi değiştirmeye çalışmalarının, yerine yeni bir sınav sistemi koyma girişimlerinin arkasında daha çok insanın “ÖSS'ye hayır!” demesi yatıyor. Bugün ÖSS'yi kabullenmeyen, bu sistemin yanlış olduğunu bilen binlerce, onbinlerce, yüzbinlerce genç bulunuyor. Onlar bu tepkinin etkiye dönüşmesinden korkuyor. Bize düşen bu korkuyu gerçek kılmaktır.

Liselilerin Sesi olarak baharı ÖSS karşıtı mücadelenin yükseltileceği bir dönem olarak ele alıyor ve planlıyoruz. Bu kapsamda başlattığımız kampanyamız bugün bütün yerellerimizde uygun materyallerle etkinleştirildi. İlk adımlarını attığımız bu kampanyamızı büyütme temel hedefimizdir. Bu çerçevede anketler, referandumlar, imza kampanyaları örgütleyecek, liseli gençliğin ÖSS'ye karşı öfkesini haykıracağı sokak eylemleri ve etkinlikler örgütleyeceğiz. Biz sözümüzü son kez ve inançla söylüyoruz:

Onlar değil biz değiştireceğiz, geleceğimizi sokakta kazanacağız!

ÖSS'nin beş seçeneğine karşı, tek seçenek mücadele!

Liselilerin Sesi

(Liselilerin Sesi, Sayı: 14, Mart 07)

İLGP: ÖSS'ye karşı mücadeleye!

İLGP olarak başlattığımız kampanyamızda birinci haftayı geride bıraktık. Kampanyamızın ilk haftası iddiamıza uygun bir şekilde yoğun bir çalışma temposuyla tamamlandı. ÖSS karşıtı referandum çalışmamız ilk haftasında 300'ü aşan rakamlara ulaştı. Meslek liselilere yönelik çıkardığımız Meslek Liseliler Bülteni'ni birçok meslek liseli gence ulaştırdık. Bu yılın ilk sayısı olan bültenimiz yoğun bir ilgiyle karşılandı. Kampanya çalışmalarımız içinde yer alan Dershane Öğrencileri Bülteni'ni teknik bir nedenden dolayı şimdilik çıkaramadık. Liselilerin Sesi'nin 14. sayısının ilk dağıtımları başladı. Kampanya faaliyetimiz Liselilerin Sesi'nin yeni sayısı ile birlikte ivme kazanacak.

Kampanyamızın yerel araçları olan Parantez ve Güneşin Mevsimsiz Doğuşu dergilerinin yeni sayıları çıkarıldı. Parantez'in 2., Güneşin Mevsimsiz Doğuşu'nun ise 4. sayısı çıktı. Bu yerel araçların dışında yeni bir yerel yayın daha bu hafta sonu çıkarılacak.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitingi 4 Mart günü gerçekleştirildi. İLGP olarak mitinge yaklaşık 30 kişiyle katıldık. Katılan dostlarımızın bazıları ilk defa böyle bir mitinge katılıyorlardı.

Bu nedenle bu katılım anlamlıydı. Mitingte, “Eğitimde, cinsel, ulusal, sınıfsal eşitsizliğe son!/İLGP” şiarlı pankartımızı açarak alana liseli gençliğin sesini taşıdık.

Yoğun bir çalışma yürütüyoruz. Bu çalışmamızın temposunu ve kapsamını güçlendirerek somut kazanımlarla taçlandırmayı hedefliyoruz. Önümüzdeki günlerde bir yandan Irak işgalinin 4. yıldönümünde gerçekleştirilecek eylemlere hazırlanırken, diğer yandan sürmekte olan kampanya çalışmalarımızı güçlendirecek adımlarla süreci başarılı bir tarzda geride bırakmayı umuyoruz.

İLGP

Özgürlük ve gelecek mücadeleye kazanılır!

Liselerde ikinci dönem başladı. Ara tatilde yoğun ve sistematik bir biçimde sürdürülen eğitim çalışmalarımızla hazırlandığımız bu mücadele döneminin çetin geçeceği bugünden görülüyor. Emperyalist saldırganlığın arttığı, Türkiye'nin işbirlikçi burjuvazisinin emperyalizmle kurduğu uşaklık ilişkisinin derinleştiği, bu bağlamda halklar arasına düşmanlık tohumlarının ekildiği bir dönemden geçiyoruz. Dönemin bütün bu koşullarının yanısıra sermaye düzeninin işçi-emekçi kesimleri hedef alan ve arkası kesilmeksizin süren saldırıları da derinleşmektedir. Mücadele döneminin çetinliği de buradan gelmektedir. Söz konusu toplam tablo, her dönem olunandan daha canlı, daha yoğun ve daha çok yönlü bir faaliyeti kaçınılmaz kılmaktadır. Zira süreç her yaştan devrimcilerin, her düzeyde örgütlülüğün var gücüyle püskürtmeye çalışması gereken saldırılarla doludur.

Liseli gençlik bu toplam tablodan çok yönlü olarak etkilenebilir. Öncelikli olan elbette eğitim alanında yaşadığı sorunlardır. Sermaye politikaları eksenli yaşanan dönüşümler eğitim alanında hızlı bir özelleştirme ve ticarileştirme sürecini doğurmuş, bunun doğal sonucu da eğitim sisteminin işçi ve emekçi kesimlerden gelen liseli gençliği bir bütün olarak bünyesinin dışına itmesi yahut oyalamasıdır.

Keza eğitimin anti-bilimsel ve gerici niteliği de son yıllarda görülmedik bir hızla derinleşmektedir. Ders kitaplarının içeriği, yalan yanlış bilgiler, ezberci yöntem dayatması koca bir neslin çürütülmesini, etkisizleştirilmesini hedef alır niteliktedir.

Ancak ülke ve dünya genelinde yaşanan süreçten liseli gençliğin salt eğitim alanındaki dönüşümler merkezli etkilendiklerini düşünmek saflık olacaktır. Toplumun genelinde yaşanan gericileşme bugün en fazla karşılığını liseli gençlik içerisinde bulmaktadır. Vatan-millet-Sakarya edebiyatı ile yetiştirilen liseli gençler bugün gelecekte halklar arasında yaratılmak istenen düşmanlığın sahiplenicisi kılınmak istenmektedir.

Ancak bütün bu tanımladığımız tablo doğal olarak düzen açısından ciddi bir çelişkiyi de barındırmaktadır. Düzen, yoğun ve sistemli saldırılarla geleceksizleştirdiği kesimlerden, sonsuza kadar sessiz kalmaları gibi bir beklenti içerisinde. Elbette sermaye düzeni bu sessizliği, tepkisizliği salt güçlü bir beklenti duyarak bir kenara atmamakta, bu yönlü önlemler de almaktadır. Son dönemde değişen disiplin yönetmeliği, okullarda artan baskı, kameralar, özel güvenlikler, okul önlerine istihdam edilen polisler, hepsi düzenin beklediğinin karşılığını alabilmek için harcadığı çabalarıdır.

Liseli gençliğin dört koldan saldırılara maruz kaldığı böylesi bir dönemde biz liseli genç komünistlere düşense düzenin bu beklentisini boşa çıkartmanın çabasını harcamaktır. Açık ki bu çabanın yönü liseli gençliği kendi talepleri ve ülke-dünya sorunları karşısında taraflaştırmak ve örgütlü mücadeleye sevk etmekten geçmektedir. İşte, Liselilerin Sesi olarak ikinci dönemin başından sonuna kadar harcaacağımız çabanın yönünü de burası oluşturmaktadır.

Liseli gençlik eğitim sorunlarına karşı mücadele etmek zorundadır!

Liseli gençlik bugün hangi gündeme ilişkin

mücadele ederse etsin, esasında uğruna mücadele ettiği kendi geleceğidir. Bu noktada eğitim sorunları özel olarak önem taşımaktadır. Çünkü bugün liseli gençliği bir bütün olarak geleceksizliğe iten şeyin kendisi, eğitim sisteminde neo-liberal politikalar merkezli yaşanan saldırılar ve dönüşümlerdir.

Bu çerçevede ÖSS özel olarak önem taşımaktadır. Zira ÖSS; açığa çıkarttığı eşitsiz tablo ile, oluşturduğu rant alanı ile, yarattığı rekabet, hırs duyguları ile, öğrencileri içine ittiği ağır psikolojik sorunlarla bir bütün olarak kokuşmuş sistemin, çürümüş bir uygulamasıdır. Yanısıra ÖSS'ye dair burada kısaca sıraladıklarımız bugün liseli gençlik tarafından iyi-kötü bilinen, kavranan sorunlardır.

Liselilerin Sesi militanları, buldukları bütün alanlarda, ÖSS'ye karşı zaten var olan tepkiyi ve bilinç açıklığını eylemli bir hareketliliğe dönüştürmek sorumluluğu ile karşı karşıyadır. ÖSS'ye karşı olmak açık ki tek başına bir sınava karşı çıkmanın çok ötesinde bir anlam taşımaktadır. Bugün liseli gençlik kesimleri hangi saiklerle bu sınava karşı olurlarsa olsunlar bu bir olumluluktur. Ancak liseli devrimciler bu karşıtlıktan güçlü bir mücadele süreci örme kaygısı taşıyorlarsa, bilinçli-bilinçsiz tepkilerin kendisini ÖSS'nin ardına gizlenmiş gerçeklere yönlendirmenin çabasını harcamak zorundadırlar. Çünkü bugün liseli gençliğe geleceksizliği dayatan ÖSS değil, ÖSS gibi bir uygulamayı yaratan sömürü düzeninin kendisidir.

Liseli gençlik halkların kardeşliği için mücadele etmek zorundadır!

Liseli gençliğin bir geleceksizlik sorunu ile karşı karşıya olduğunu ısrarla söylüyoruz. Ancak bu söylemimiz tek yönlü olarak iş bulabilmek-bulamamak sınırında algılanmamalıdır. Aksine bizim yapmaya çalıştığımız bir bütün olarak liseli gençliği gelecekte bekleyen karanlıktır. Bu karanlığın bir

parçasını da çok açık ki toplumun bütününde hüküm süren şovenist atmosfer oluşturmaktadır.

Coğrafyamızda yaşanan katliamlar, linç girişimleri, son günlerde pıtrak çiçeği gibi açan faşist örgütlenmeler, bordo berelilerin yerine geçen beyaz bereliler... Kısaca toplumsal yaşamda devlet eliyle kudurgan bir şovenizm aşılınmaya çalışılıyor. Bunda sermaye düzeninin azımsanamayacak bir başarıya sahip olduğunu da söylemek gerekiyor.

Yaratılan bu atmosfer karşısında liseli gençliğin saf tutmak zorunda olduğu, yaratılan suni düşmanlığın karşısına devrimci kardeşleşme çağrısını büyüterek, kardeşleşmenin çabasını harcamakla çıkması da olmazsa olmaz bir sorumluluktur. Bu açıdan Liselilerin Sesi militanları ve okurları **Ekim Gençliği**'nin 100. sayısını vesilesiyle başlattığı **"Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!"** kampanyasının bir parçası haline gelmeli, bu kampanya kapsamında liseli gençliği halkların kardeşliği mücadelesinin aktif bir bileşeni haline getirme çabası içinde olmalıdırlar.

Bu çağrının liseli gençlik içerisinde bir karşılık bulacağı da açıktır. Zira bugün sermaye düzeninin bütün gericileştirme çabalarına, düşmanlaştırma politikalarına karşı liseli gençlik halen toplumun en az önyargıya sahip kesimlerinden birini oluşturmaktadır. Aslında eğitim alanında etnik ayrım gözetmeksizin karşı karşıya kalınan saldırılar, halkların kardeşliği mücadelesinde birleşebilme zorunluluğunun temelini de işaret etmektedir.

Bugün "Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz" şiarı, Filistin'i, Irak'ı, Afganistan'ı, Lübnan'ı, Somali'yi, Latin Amerika'yı kendi coğrafyamız saymak, bu sayılan topraklarda yaşayan halkla bütünleşmek demektir. Bugün "Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz" şiarı, bu coğrafyada yüzyıllardır bir arada yaşayan halkların, Kürtlerin, Türklerin, Ermenilerin, Rumların, Lazların, Çerkezlerin, Arapların kardeşliğine vurgu yapmak demektir. Bugün "Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz" demek, bizlere geleceksizliği reva gören bu çürümüş düzenin karşısına yek vücut çıkma mücadelesi vermek demektir.

Liselilerin Sesi olarak ikinci dönem çalışmamızın temel bir ayağı bütün bu nedenlerle bizleri birbirimize kırdırmaya çalışan, "bir bebekten" henüz 17 yaşındayken "katil yaratan" bu kapitalizm karanlığına karşı mücadele etmek olacaktır.

Liseli gençlik toplumsal muhalefetin bir parçasıdır!

Bizler, liseliler; toplumsal muhalefetin bir parçasıyız! Toplumsal yaşamın bir parçasıyız.

Sömürü ve talanın egemen olduğu bir toplumda yaşamın "insan" olana yüklediği sorumluluk, insanca yaşam koşulları için mücadele etmektir.

Bu bilinçle **Liselilerin Sesi**'nden liseli devrimciler olarak ikinci dönemde mücadelemizi dün olduğundan daha güçlü kılmak zorundayız. Çünkü sermaye düzeninin bütün saldırıları bugünümüzle sınırlı kalmayıp, geleceğimize yöneliyor.

Ve bizler geleceğimize sahip çıkmak dışında bir seçeneğe sahip değiliz!

Devrimci yurtsever gençlik, durumu görev ve sorumlulukları

“Günümüz Kürdistan’ında giderek etkinlik kazanan modern bir tabaka da aydınlar ve gençliktir. Son yıllarda hızla gelişen Türk egemenliğinin amaçları doğrultusunda eğitime çalışılan bu tabakanın ulusal ve sınıfsal bağları, kararsız ve iyice oturmamış bir yapı görünümündedir. Türk burjuvazisi bunları, kendi ulusal bütünlüğü içinde eritmek ve sınıf çıkarları doğrultusunda kullanmak için, yoğun bir asimilasyondan geçirmektedir. Türk ulusunun damgasını taşıyan ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal kurumlarda çalışmak, Türk dili ve kültürünün özümsemesini gerektirdiğinden, böyle bir yapıyı kişiliklerinde somutlaştıramayanlar, ekonomik ve sosyal alanda başarılı olamamaktadırlar. Türk burjuvazisinin bu politikasının kurbanı olan bir yığın okumuş genç ve aydın Kürt, çağdaşlaşmayı Türkleşmekten ayrı görememekte, böylece kendi ulusal kişiliklerini kazanamadıklarından, hâkim ulusa uşak olmaktan kurtulamamaktadırlar. İki ulus arasında tampon durumunda bulunan bu aydınlar ve gençliğin sınıfsal bağları da karmaşık bir yapıdadır. Genelde Türk hâkim sınıflarıyla sıkı ilişkiler içinde bulunan ve onlardan ancak uşaklık sıfatlarıyla ayırt edilen Kürt hâkim sınıflarının yapısı, onlardan kaynaklanan gençlik ve aydın kesim üzerine de yansımaktadır. Hangi ulusa ait olduğunu göremeyenler, hangi ulusun hâkim sınıfından olduğunu da kararlaştıramazlar. Aydın ve gençlik içinde uşaklığın en çok geliştiği kesim bunlardır.

“Orta ve yoksul sınıflardan gelen gençlik ve aydın kesimi, durumunu biraz daha objektif olarak görebilmektedir. Ülke ve halk üzerindeki sömürgeci ve feodal-komprador egemenliğin, kendi gelişmesi önünde de en büyük engel olduğunu bilmektedir. Hâkim ulus içinde “kurtuluş” yolunun giderek daraldığını, ülkesine ve halkına dönüş yapma zamanının gelip geçtiğini görüp, buna göre davranışlarını değiştirmektedir. Bu davranış değişikliği, bu kesimde yurtseverliği geliştirmektedir.

“Tarihin her döneminde, halklara ve sınıflara bilinç dışarıdan götürülür. Üretimden kopuk bir “azınlık”, teori oluşturup, dışarıdan bunu halka ve sınıfa mal etmekle uğraşır. İster ilerici, ister gerici sınıflar için olsun, bu gerçeklik her sınıf için geçerlidir. Bilinçli ve örgütlü bir “azınlık” oluşturamayan halklar veya sınıflar, ekonomik ve politik amaçlarını geliştiremezler. Yüzyıllarca tam bir toplumsal durgunluk içinde bulunan sömürge halklarının, bilinçli ve örgütlü “azınlık” oluşmadan, emperyalizme ve sömürgecilğe karşı mücadeleleri gelişip başarıya ulaşamaz. Sömürge halklar için, bilinçli ve örgütlü bir “azınlık”ın önderliğinde yurtsever gençlik ve aydın hareketi geliştirilmeden, ulusal bağımsızlık hareketi de gelişemez.

“Yabancı egemenlik altında sürekli ayakta tutulan aşiretçi-feodal toplum yapısı nedeniyle, bilinçli bir yurtsever aydın- gençlik hareketinden yoksun bulunmak, bağımsızlık için yapılan direnme hareketlerimizin büyük bir eksikliğidir. Ancak son yıllarda toplumsal yapımızda modern bir aydın- gençlik kesiminin şekillenmesi bu eksikliği gidermiş; sömürgecilğe karşı mücadelenin özellikle başlangıç aşamasında belirleyici bir rol oynaması gereken bilinçli “azınlık” faaliyeti ve bu “azınlık”ın önderliğinde yurtsever aydın- gençlik hareketi

İddiada samimiyet, ciddiyet ve tutarlılık, salt birer ahlaki özellik olarak değil, politikada başarının anahtarı politik nitelikler olarak karşımıza çıkmaktadır. Kendi iddiasında samimi olanlar için, okul, meslek, aile, gelecek kaygısı, yaşam endişesi birer engel olmaktan çıkmaktadır. Burada kendini tam anlamıyla davaya verme, katma ve akıtma söz konusudur. Bunu yapanların, genel ve esas olarak, sınıfsal olarak “zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyleri” olmayanların olması anlaşılırdır. Genel olarak emekçi ve yoksul olan Kürdistan halkının “Kölelik zincirlerinden başka” kaybedecek neyi vardı? Ama devletle bireysel ve ailesel ilişkiler geliştirmiş, kendilerini bu düzene binbir bağla bağlamış Kürt egemen sınıflarının “kaybedecekleri çok şeyleri vardı”. O nedenle onların bir Kürt ulusal sorunu yoktu. Bu, salt teorik bir tespit değil, günlük yaşamın her gün doğruladığı bir gerçeklikti.

başlatılmıştır. Bunda, çağını çoktan kapamış bulunan burjuva milliyetçiliği yerine bilimsel sosyalizm öğretisinin aydın- gençlik kesiminde büyük ilgi ve taraftar bulması, ülkenin bağımsızlığa ve demokrasiye kavuşmasının ancak bilimsel sosyalizmin rehberliği altında mümkün olacağı kesin inancı rol oynamıştır.”

(Kürdistan Devriminin Yolu, 1978)

‘70’li yıllarda devrimci yurtsever düşüncelerin oluşturulmasında ve ülkeye, gençliğe ve halka taşınmasında, pratik ve örgütsel mücadelede, direnişlerde, gerilla ve giderek serhildanlarda mücadelenin esas yükünü devrimci yurtsever gençlik çekmiştir. Bugün de çok önemli, hatta tarihsel bir rolü var. Elbette bugünkü gençlik, ‘70’li yılların gençliği değil, o günden bu güne çok şey değişti. Her açıdan bu böyledir. Dünyamızda meydana gelen değişimler, en çok gençliği etkiledi. Kürdistan gençliği de hem dünyadaki bu baş döndürücü değişimlerden etkilendi, hem de Kürdistan’da meydana gelen değişim ve gelişmelerden etkilendi. Bu değişimleri ve bunların gençlik yapısına etkilerini kavramadan bugün gençliğin devrimci yurtsever görevlerini de kavramamız olanaklı değildir.

Bugün Kürdistan gençliğini ekonomik, toplumsal, politik, ideolojik ve kültürel açıdan değerlendirmemiz, içinde bulunduğu koşulları ve bir toplumsal kategori olarak durumunu ve bu durumun nasıl oluştuğunu belli bir tarihsel perspektif içinde değerlendirmemiz gerekir. O nedenle son birkaç on yılın gelişmelerini gençlik açısından değerlendirmek, toplumsal, politik ve ideolojik olarak içinde bulunduğu durumu ana çizgileriyle özetlemek gerekiyor. Bu, bugünkü gençliği daha doğru kavramak, görev ve sorumluluklarını anlamak açısından önemli ve kaçınılmazdır. Önce kendi tarihimize kısa bir gezinti... Bu kısa gezintide gençliğin o süreç içinde oynadığı rolü, başarı ve başarısızlıklarını anlamamız da mümkün hale gelir.

I. KUKM ve gençlik

a) ‘70’li yıllar ve gençlik

1970’li yılların başında gelişen Devrimci Hareket, Türkiye ve Kürdistan tarihine, gençliğin ideolojik ve politik duruşuna çok önemli etkilerde bulundu. Yine Vietnam Devrimi, Latin Amerika ve Afrika’daki sömürge ve bağımlı ülkelerde gelişen ulusal kurtuluş hareketleri, gençliğin ideolojik ve politik ufkuna

önemli etkilerde bulunmuştur. Gençlik, özellikle okuyan gençlik, üniversite gençliği kendisini devrimci ve sosyalist olarak tanımlamakta, ülke ve sınıfsal sorunlara doğrudan ilgi duymakta ve devrimci politikanın etkin bir öznesi olmak için yoğun bir çaba sarf etmektedir. Toplumsal olaylara, politik gelişmelere son derece duyarlı, dinamik, özverili, samimi bir kişilik profili sergilemektedir.

1970’li yılların ortalarından Türkiye devrimci hareketi yenilmesine, önderleri tarihe iz bırakan direnişlerde yitirilmesine, örgütsel yapılar dağılma boyutunda yenilgiye uğratılmasına rağmen, gençlikte, düşünsel ve ruhsal yapısında yenilginin izleri değil, direnişin, ayağa kalkışın, daha etkin ve bilinçli politik sorunlara müdahale etme düşüncesi ve ruhu egemendir. Böyle bir düşünsel ve ruhsal ortam, çok önemli ve devrimci hareketlerin yeniden toparlanıp ayağa kalkmalarında belirleyici bir etkidir. Örgütsel yenilgiye rağmen ruhsal ve moral direniş, coşku ve heyecan hâkimdir ve bu, her şeyden önce devrimci hareketlerin ve önderlerinin etkileyici direnişlerinin, boyun eğmez duruşlarının bir sonucudur!

Bu hareketin içinde Kürdistanlı gençler de vardır. Bunlar toplumsal olarak emekçi sınıflardan gelmektedirler. Bunun yanında bir de Irak-KDP’den etkilenen belli bir gençlik kesimi vardır. Bunlar da kendilerini T-KDP ve DDKO içinde ifade etmeye çalışmışlardır. Bunlar ideolojik olarak sosyalizmden, ulusal kurutuluş hareketlerinden etkilenen ve genel olarak Kürt egemen kesiminden gelen gençlerdir. 12 Mart askeri darbesi Türkiye devrimci hareketine yöneldiği gibi Kürdistan’daki devrimci yurtsever eğilimlere, örgütlenmelere yönelir, hem de çok yoğun olarak... Kürt halkı üzerinde de korkunç boyutlarda işkenceler, tam anlamıyla teslim alma ve sindirme operasyonları uygulanır. Bunun sonucu 1970’li yılların başında beliren eğilim ve hareketler büyük ölçüde dağıtılır ve ezilir...

1970’li yılların ortalarından itibaren Türkiye ve Kürdistan’da politik hareketlenmeler, genel olarak bir gençlik hareketi biçiminde yeniden şekillenir ve gelişmeye başlar. Bu yıllar diğer gruplar için olduğu kadar PKK için de bir çekirdek olarak şekillenme yıllarıdır. Bu çekirdeğin kadrolarının tümü gençtir, hemen hemen tümü üniversitelerde okumaktadır. Bu yıllarda emekçi, yoksul, işçi ve köylü çocukları sayıca daha fazla üniversitelerde okumaya başlamışlardır.

Anılan çekirdeğin içinde yer alanların hemen hemen hepsi “Baldırı çıplakların” çocuklarıdır. Türkiye devrimci hareketinden etkilenmiş, büyük bir bölümü onların içinden gelmiş, dünyayı ve toplumsal gelişmeleri araştırma, tartışma, inceleme ve öğrenme olanağı bulmuş, belli bir politik bilinç düzeyini kazanmış gençlerdir. Bu gençler, genel olarak kendinin ve Kürdistan gerçekliğinin bilincine varmış, sınıfsal kökenlerinin bilincinde, ideolojik olarak kendisini devrimci sosyalist ve yurtsever olarak tanımlamışlardır. Bu ideolojik bakışları kendilerine tarihsel roller biçmelerini, bu rollerine uygun bir yaşam tarzı çizmelerini, davalarında samimi, ciddi ve tutarlı olmalarını koşullamıştır. Teorik olarak, söz düzeyinde 1970’li yılların hemen hemen bütün grupları kendilerini böyle tanımlamışlardır. Elbette ideolojik ve teorik yaklaşımlarında biraz derinlere gidildiğinde farklılıklar da belirginleşiyordu. Yine sınıfsal konumların koşulladığı yaşam tarzlarındaki farklılıklar da göze çarpıyordu. Anılan bu iki kategorideki farklılıkların da etkilediği ve koşulladığı temel farklılık, davalarında, yani söz ve iddialarındaki samimiyet ve ciddiyet farklılığıydı.

Kürdistan açısından devrim bir ihtiyaçtı. Bu ihtiyacın bilincine de varılmış ve bu, belli bir ideolojik ve politik çizgi olarak tanımlanmıştır. Bunun arka planında dünya çapında Vietnam şahsında gelişen devrim, ulusal kurtuluşçuluk dalgası var. Türkiye devrimci hareketinin yenilgisine rağmen devrimcilik ve sosyalist kimlik dönemin en gözde değerleri niteliğindedir. Bu etkenler ve koşullar, devrimin nesnel ve öznel koşullarının belli bir olgunlukta, elverişlilikte olduğunu anlatmaktadır. Bu noktada artık belirleyici olan bu bilinç ve duruşun kendini bir politik program ve devrim iddiası olarak ortaya koyması ve pratik yaşama geçirmesidir. Pratik yaşama geçirme, politik hareket olarak örgütlenme ve bunun her alandaki mücadelesini vermede bazı temel özellikler öne çıkmaktadır:

İddiada samimiyet, ciddiyet ve tutarlılık, salt birer ahlaki özellik olarak değil, politikada başarının anahtarı politik nitelikler olarak karşımıza çıkmaktadır. Kendi iddiasında samimi olanlar için, okul, meslek, aile, gelecek kaygısı, yaşam endişesi birer engel olmaktan çıkmaktadır. Burada kendini tam anlamıyla davaya verme, katma ve akıtma söz konusudur. Bunu yapanların, genel ve esas olarak, sınıfsal olarak “zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyleri” olmayanların olması anlaşılırdır. Genel olarak emekçi ve yoksul olan Kürdistan halkının “Kölelik zincirlerinden başka” kaybedecek neyi vardı? Ama devletle bireysel ve ailesel ilişkiler geliştirmiş, kendilerini bu düzene binbir bağla bağlamış Kürt egemen sınıflarının “kaybedecekleri çok şeyleri vardı”. O nedenle onların bir Kürt ulusal sorunu yoktu. Bu, salt teorik bir tespit değil, günlük yaşamın her gün doğruladığı bir gerçeklikti. Dolayısıyla yukarıda vurguladığımız kendi iddiasında samimi, tutarlı ve ciddi olma özelliklerinin böyle bir toplumsal-sınıfsal arka planının olduğunu hiçbir zaman aklımızdan çıkarmamız gerekiyor. Sonraki yıllarda devrimin, savaşın esas yükünün bu “Zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayanların” çekmiş olması kesinlikle rastlantı değildir. Bugün tarih konusunda ahkâm kesenler, o gün ayrıntı gibi algılanan, ama gerçekte başarı ve başarısızlığın mihenk taşlarından olan bu özellikleri ve bunların nasıl hayata geçirildiğini es geçmektedirler. Şu örnekler çarpıcı değil mi?

Kürdistan devrimi, ulusal kurtuluş, emekçiler, sosyalizm sözlerini bolca kullanan, bunu sayfalar dolusu dergilerde yayınlayanlar, yeri geldiğinde ve gerektiğinde, politik ihtiyaç kendisini dayattığında ne yaptılar? Başka bir deyişle bu iddialarını politik bir yaşam tarzına dönüştürmesi gerekenler, okullarının sıralarına yapışmaya, Ankara’daki koltuklarını terk

etmemeye devam ettilerse, bir elini sıcak sudan çıkarıp soğuk suya koymaktan çekindilerse, “tatlı aile yaşamının” rahatından ödün vermedilerse, bunların, başarı kazanması, toplumda güvenilir, inandırıcı ve saygın olması mümkün müydü? Yine bu gibileri, genel baskı ve sindirme dalgasının sonucu tutuklandıklarında direniş göstermeleri mümkün müydü? Bu gibilerinin rahat dönemlerde çıkardıkları dergilerini mahkeme kürsülerinde sahiplenme ve savunma gücünü göstermeyip “Ticari amaçlarla çıkardıklarını” söylemeleri, daha ilk zor karşısında teslim olmaları, dahası teslimiyeti teorileştirmeleri anlaşılır değil mi?

Kısacası 1970’li yıllardaki gençlik ve gençlik hareketi, devrimci yurtsever nitelikteydi; onların öncülleri daha sonraki yılları ve tarihi, etkileyen politik programlara ve eylemlere imzasını atmışlardır. Elbette bunu, gençlik adına değil, bir halk, bir sınıf adına, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi adına yapmışlardır. Bu politik hareketin etkisindeki gençlik ve gençlik hareketi de okumaya, incelemeye, tartışmaya açık, dinamik, duyarlı ve atak bir yapıda dönemin görev ve sorumluluklarını yerine getirmeye çalışmışlardır. Okullarında akademik-demokratik talepler için ve faşist yapılara karşı, işyerlerinde işçi grevleri ve eylemlerinde, köylülerin çeşitli konulardaki mücadelelerinin yanında ve içinde olmuşlardır. O dönemde gençlik ve politika kavramları neredeyse özdeş kavramlar haline gelmiştir. Kürdistan’da halkın devrimcileri “Talebeler” sözcüğü ile anmaları, bir yönüyle bu gerçekliğin halkın dilinde ifade edilmesinden başka bir şey değildir.

Gençlik ve devrimci politika, gençlik ve toplumsal olaylara duyarlılık, gençlik ve özverili mücadele kavramları, bu dönemin zihinsel ve ruhsal terminolojisine damgasını vurmuştur. Böyle olduğu içindir ki 12 Eylül Faşizminin intikamı büyük olmuştur.

b) 12 Eylül ve gençlik

12 Eylül Faşizmi, bir karşı-devrim hareketidir. En önemli hedeflerinden biri, gençliği depolitize etmektir. Ama bu hedefini gerçekleştirmek için ‘70’li yılların genç kuşaklarını bir bütün olarak cezalandırmak, politikaya, toplumsal olaylara ilginin faturasının ne denli ağır olduğunu göstermek istedi. Bunu baskı ve şiddet, işkence, tutuklama, hapis, idam gibi yöntemlerle gerçekleştirmiştir. Baskıyla bastırma, susturma, cezalandırma ve teslim alma hedeflerini polisiye yöntemlerle gerçekleştirmek, belki kısa vadede sonuç verirdi. Ancak uzun vadeli bir depolitizasyon programının kurumlaştırılması sonuç alıcı olabilir, gençliğin devrimci politikaya ilgisi en alt düzeye inebilir, hatta tümünden ortadan kalkabilirdi. Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK), bu depolitizasyon

programının en önemli kurumlarından biridir. Bundan önce baskı, cezalandırma ve sindirme, yıldınlığı içselleştirme hareketlerine ideolojik ve psikolojik saldırı kampanyaları eşlik etmiştir. Basın ve yayın kuruluşları, okullar, hatta sokak, bu kampanyanın etkin araçları ve alanları haline getirilmiştir. Bunlar da depolitizasyon programının etkin unsurları olarak ele alınmış ve kurumlaştırılmıştır. Giderek bu ideolojik ve psikolojik saldırı hareketi sonuç vermeye, öğrenci gençlik içinde politikaya, özellikle devrimci politikaya karşı ilgisizlik, bireysellik, bireyci yaşam ilişkileri gelişmeye ve egemen olmaya başlamıştır.

İdeolojik ve psikolojik saldırı hareketinin çok önemli bir boyutu da kültürel alanda izlenen politiklardır. Amerikan yaşam tarzının arabesk versiyonu, bunun tipleri ve yaşam tarzı gençliğin önüne örnek alınması gereken modeller olarak konulmuştur. Sanat, sinema ve diğer etkinlikler bunun etkin araçları haline getirilmiştir.

Kabul etmek gerekir ki, 12 Eylül faşizmi bu alanda önemli bir başarı sağlamıştır. ‘70’li yılların gençliği şahsında devrimci politika, devrimciliğin en önemli politik ve ahlaki özellikleri ve kavramları mahkûm edilmiş, cezalandırılmış, bu, önemli bir toplumsal-kitlesele korkuya dönüştürülmüş, bunun üzerine bireyci yaşamın en geri, en çürümüş biçimleri monte edilmiştir. Bu sindirme ve teslim alma, depolitizasyon programının, aynı zamanda dünya çapında geliştirilen neo-liberal saldırı politikası ve onun ideolojik, kültürel ve ahlaki çizgileri gibi uluslararası bir arka plana oturduğunu da unutmamak gerekir. 12 Eylül faşizmi devleti, onun kurumlarını, toplumu yeniden örgütler ve kurumlaştırırken, bir yandan böyle bir uluslararası arka plana dayanırken, bir yandan da o güne dek yaşanan deneyimleri derinlemesine özümsemiştir. Bu dersler ışığında gençliği tam anlamıyla ve her yönüyle cendere içine almıştır. YÖK, basın yayın, sinema, günlük yaşamın etkin bir parçası haline getirilen polisiye baskılar gençliği teslim almada ve depolitizasyonda en belirleyici roller oynamışlardır. Bunların yanı sıra bu saldırı ve onun sonucunda oluşan korkuyu içselleştiren aileler de bu süreçte olumsuz bir rol oynamış, depolitizasyon programının bilerek veya bilmeyerek etkin bir unsuru olmuşlardır.

Kısacası 12 Eylül, başta gençlik olmak üzere toplum üzerinde bir depolitizasyon programını uyguladı, her şeyi buna göre kurumlaştırdı. Kabul etmeliyiz ki bu konuda belli bir başarı da kazandı. Ancak bu programını Kürdistan’da tümünden ve uzun vadeli olarak başaramadı, bunun da temel nedenleri var. Bunların neler olduğuna geleceğiz.

SOSYALİS-ŞOREŞGER
(Kürdistan Devrimci Sosyalistleri)

DANDY direnişi kazanımla sona erdi

Sendikalaştıkları için işten atılan Dandy işçileri 77 gün direndi. Tek Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle atılan ve eyleme geçen işçilerin direnişi sona erdi.

2 Mart günü fabrika önünde basın açıklaması yapan Tek Gıda-İş Marmara ve Trakya Bölge Şube Sekreteri Göksel Şengül eylem hakkında bilgi verdi. Şengül, Dandy işçilerinin sıkıntılı günler geçirdiğini, ancak sabır ve kararlılık göstererek mücadele ettiklerini dile getirdi. Direniş sürerken patronla görüşmek için kapıları kapamadıklarını belirten Şengül, yapılan görüşmeler ardından işten atılmış olan 8 işçinin işe geri alınması, sendikal örgütlenmenin önündeki engellerin kaldırılması konusunda anlaşmaya vardıklarını ifade etti. Şengül, işten atılan Dandy işçilerinin 15 gün içinde geri alınacağını söyledi.

Sendika tarafından yapılan açıklamada ise uzlaşmacılık, patronun çıkarlarını savunucu söylemler öne çıktı. Sendikal bürokrasi bir kez daha sermaye yanlısı söylemler kullandı. Sendika adına yapılan açıklamada şunlar söylendi:

“Hiç kuşku yok ki, sendikal mücadele zemini zaman zaman yıpratıcı bir hal almış ve bir kısım üyemizin işten çıkarılmaları gibi olumsuzluklar da yaşanmıştır.

Ancak, işyeri istikrarı, güvenliği ve çalışma barışını ilkesel olarak daima önde tutan sendikamız, işverenle barışçıl uzlaşma kanallarını sürekli açık tutmuş ve görüşmeler yoluyla sorunu çözme çabası içinde olmuştur.

Mutlulukla ifade etmeliyiz ki, DANDY işvereni bu çağrılarımıza daha fazla kulak tıkamamış, uzatılan dost eli geri çevirmemiştir. Bu nedenle kendilerine de gerçekten müteşekkirimiz.

Sendikamız ve işveren yetkililerinin yapmış olduğu görüşmeler neticesinde, halihazırda işten çıkarılmış bulunan 8 üyemizin en kısa zaman içerisinde yeniden işbaşı yaptırılacağını sözünü almış bulunmak ve bunu da üyelerimize ilan etmekten dolayı mutluyuz.

Bundan böyle DANDY işyerlerinde sendikalaşmanın önüne engel koyulmayacağı, çalışanlarının anayasal haklarına saygılı yaklaşılacağı ve sendikamız işçi çalıştırılmayacağı hususunda işveren tarafınca verilen taahhütlerin yerine getirileceğine de büyük bir samimiyetle inanıyoruz. (...)

DANDY işçisi ve Tek Gıda-İş Sendikası, bundan sonra barış ve huzur içerisinde üretmeye, işyeri ve yaşamı için her türlü özveriyle çalışmaya devam edecektir. Bunu da haklarına saygı gösteren, iyiniyetli ve barışçı tavır sergileyen işverene karşı bir sorumluluk olarak kabul etmektedir...”

Saraybahçe Belediyesi işçileri alacaklarını istiyor

Kocaeli Saraybahçe Belediyesi'nde bir süredir devam eden işçi kıyımının sonucu 100 işçi işten atılmış ve işten atılan işçilere, “at imzayı al parayı” denmişti. Ancak belediye yönetimi sözünü tutmayarak işçilere hiçbir ödeme yapmadı.

Her gün saat 13.00 -14.00 arası Saraybahçe Belediye binası önüne gelen işçiler alacaklarını isteyerek belediye yönetimini protesto ediyorlar. Önceki süreçte belediyeden alacaklarının ödeneceğine dair söz alan işçiler, belediyenin sözünü tutmasını ve alacaklarını ödemesini istiyorlar.

28 gündür belediye önüne gelip bekleyen işçiler, Belediye-İş ve Genel-İş sendikalarının desteğinin zayıf olduğunu belirtiyorlar. Diğer belediyelerde de benzer sorunların yaşandığını ve verdikleri mücadeleyle hakları ödenmeyen diğer işçilere de örnek olabileceklerine inanıyorlar. İşçiler mücadeleye devam etmekte kararlı olduklarını dile getiriyorlar.

Kızıl Bayrak/Kocaeli

TÜMTİS Başkanlar Kurulu kararları...

“İşçi sınıfının birliği, dayanışması ve kardeşliği için!..”

TÜMTİS Başkanlar Kurulu, 3 Mart 2007 günü toplandı. Olağanüstü Genel Kurul'dan sonra gerçekleşen ilk Başkanlar Kurulu toplantısı, merkez ve şube başkanlarımızın yanı sıra disiplin ve denetleme kurullarının da katılımıyla genişletilmiş bir şekilde yapıldı. Ülke sorunlarının, örgütlenme ve TİS'lere hazırlık çalışmalarının ele alındığı toplantıda şu kararlar alındı:

“Bölgemizde ABD ve yandaşı emperyalist güçler, Irak'taki kanlı işgalini sürdürürken, diğer yandan İran'a saldırı planlarına ülkemizi de dahil etme çabaları içindedirler. Sendikamız; ülkemizi komşuları ile bir savaşa ve sonu karanlık maceralara sürükleyecek bu planlara karşı çıkmayı ve bu amaçla yapılacak etkinliklerde yer almayı görev olarak belirler.

Bu koşullarda; Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası gibi sağlık ve sosyal güvenlik haklarımızı kısıtlayan, Petrol Kanunu gibi ülkemizin enerji kaynaklarını yabancılara teslim ederek dışa bağımlılığını artıran yasal düzenlemeler gündemdedir. Ülkemizin çıkarları ve halkımızın aleyhine olacak tüm çabaların karşısında olmak sendikamız açısından ülkemizi ve değerlerini savunmanın kaçınılmaz bir görevidir.

Kışkırtılan ırkçı ve şoven dalga, ülkemizin demokratikleşmesi ve sorunların giderilmesi önünde bir set oluşturmakta, işçi ve emekçileri bölen, halklar arasında düşmanlık yayan bir işlev görmektedir. Oysa işçi ve emekçilerin haklarının korunması, yeni kazanımların elde edilmesi ve toplumun demokratikleşmesi ancak emekçilerin birliği, kardeşliği ve ortak mücadelesi ile gerçekleşebilir. Başkanlar Kurulumuz, şovenist ve ırkçı yaklaşımların mahkum edilmesi ve farklı kültürlerin bir arada ve kardeşçe yaşamalarının gerçekleşmesi uğruna mücadeleyi temel hedeflerden biri olarak görmektedir.

Ülkemizde sendikal örgütlenme hakkı, işten çıkarmalarla engellenmekte, insani koşullarda çalışmak isteyen işçiler kapı dışına konulmaktadır. Bunun örneklerinden biri Horoz Nakliyat'taki işten çıkarmalardır. Örgütlenme çalışması yürüttüğümüz Horoz Nakliyat şirketinde, Bursa'da sendikal nedenle işten çıkarılan üyelerimizin verdiği işe geri dönüş mücadelesi ve mahkemede kazandığımız işe dönüş kararı ardından üyelerimiz iş başı yaptı. Ancak sonraki süreçte Horoz Nakliyat işverenliği; İzmir, İstanbul, Bursa, Balıkesir ve Ankara'da toplam 29 üyemizi işten çıkardı. Tespit edebildiklerini de istifaya zorluyorlar.

İkinci olumsuz örneği Gaziantep Kevser Turizm şirketinde yaşamaktayız. Toplu iş sözleşmemizin yürürlükte olduğu bu işyerinde işverenlik, TİS'i ihlal ederek üyelerimizin ücretlerini zamanında ödememekte ve son dönemde işe aldığı 70 işçiyi 2 ay boyunca ücretlerini ödemedi, SSK girişlerini yapmadan ve fazla mesai ücretini ödemedi angarya uygulayarak çalıştırmaktaydı. SSK ve Çalışma Bölge müdürlüklerine yaptığımız başvurular sonucu 70 üyemizi kurduğu bir paravan şirket üzerine kaydettirdiği gibi işçileri sendikamızdan istifa edip binde bir hisse ile şirkete 'ortak' olmaya zorlamaktadır. İşçilerin kabul etmemesi üzerine 27 üyemiz, 5 Şubat 2007 tarihinde işten çıkarıldı.

Başkanlar Kurulumuz; tüm baskı ve saldırılara karşın işçilerin Anayasal hakları olan örgütlenmeyi gerçekleştirmek ve toplu sözleşmeli düzene geçmek için bütün enerji ve olanaklarımızı seferber etme kararlılığını bir kez daha belirtmektedir. Aynı amaçla konfederasyon ve sendika farkı gözetmeden sendikal hak mücadelesi veren işçi ve emekçilerle sınıf dayanışmasını gerçekleştirmenin asli bir görev olduğuna inanmaktayız.

Bu dönem toplu iş sözleşmelerimiz başlayacaktır. İşkolumuzda standartların olmayışı, denetim eksikliği vb. olumsuzluklara karşın işyeri temsilcilerimiz ve her işyerindeki üyelerimizi TİS hazırlıklarına aktif olarak katarak işkolumuzdaki en iyi toplu iş sözleşmelerini bağtılamayı hedefliyoruz. Başkanlar Kurulumuz bu amaçla tüm bölgelerimizden gelecek işyeri temsilcilerimizle İşyeri Temsilciler Kurulu toplantısı düzenleme kararı aldı. Temsilciler Kurulumuz, TİS'lerimizde işçi iradesinin hakim kılınmasının etkenlerinden biri olarak gerçekleşecektir.

Ülkemizin, emperyalistlerin istemleri ile karanlık mecralara sürüklenmemesi, demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla hakim kılınması, işçi sınıfının birliği, dayanışması ve kardeşliği için sendikalarla dayanışma ve ortak eylemlerin örgütlenmesinde üzerimize düşen görevleri gereği gibi yerine getirme azmimizi bir kez daha vurguluyoruz.

Saygılarımızla”

Merkez Yönetim Kurulu
6 Mart '07

Hollanda'da Dünya Halkları Gençlik Konferansı

Bünyesinde değişik ülkelerden onlarca demokratik kitle örgütünün yer aldığı, Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) 2-4 Mart 2007 tarihinde Hollanda- Zoetermeer kentinde, çeşitli ülkelerden gençlik örgütlerinin katıldığı bir Dünya Halkları Gençlik Konferansı gerçekleştirildi.

Konferansın organizasyonu esas olarak Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu'na (ATİK) bağlı Yeni Demokratik Gençlik (YDG) tarafından gerçekleştirildi. Filipinler Komünist Partisine bağlı gençlik örgütü, organizasyonda aktif rol alan bir diğer gençlik örgütü oldu.

Konferans esas olarak 3 Mart Cumartesi günü başladı. Cuma günü daha çok uzaktan gelen delegelerin karşılanması, yerleştirilmesi ve konferansta sunulacak metinlerin çeşitli dillere çevrilmesi ile geçti.

Konferansa dünyanın değişik ülkelerinde yaklaşık 40 gençlik örgütü başvuru yapmasına rağmen, başta vize sorunu olmak üzere yaşanan çeşitli aksaklıklardan dolayı pek çok örgüt konferansa

katılamadı. Yaklaşık olarak 15 ülkeden (Amerika, Almanya, Brezilya, Kanada, Fransa, Filipinler, Yunanistan, İngiltere, Hollanda, Belçika, İsviçre, Afganistan, İran, Avusturya) çeşitli gençlik örgütlerini temsilen 150'nin üzerinde delege konferansa katıldı. Çoğunluğu yaklaşık 100 kişi ile YDG oluşturuyordu. Filipinli gençler YDG'den sonra en etkin katılan gençlik örgütü oldu.

Konferans, 3 Mart Cumartesi günü saat 10:00'da, Enternasyonal marşının iki dilde (Almanca- Fransızca)

okunması ve saygı duruşu ile başladı. YDG adına, konferansı selamlayan kısa açılış konuşmasından sonra, konferansın ilk paneline geçildi. "Emperyalizm, sermaye ve onların birlik/anlaşmalarının (WTO, GATS, OECD vb.) gençliğin temel hakları olan eğitim ve iş hakkına saldırı ve gençliğin direnişi" başlığını taşıyan panele, YDG (Avrupa), Militan Gençlik Hareketi (Yunanistan) ve Fransa'dan AGEN adlı öğrenci sendikası temsilcileri katıldılar. Panelistler konuya ilişkin görüşlerinin yanısıra, özellikle Fransa ve Yunanistan'da son zamanlarda gelişen öğrenci- gençlik hareketlerine ilişkin tecrübelerini aktardılar. Panel soru-cevap bölümü ile sona erdi.

Konferansın ikinci gününde (Cumartesi) ülke raporları okundu. Fransa, Yunanistan, Brezilya, Kanada, Filipinler, Afganistan, Belçika'dan gelen delegasyonlar ülkelerindeki gençliğin sorunlarını ve mücadelelerini anlatan sunumlar yaptılar. YDG ise, Avrupa'da örgütlü olduğu ülkelere ait toplu bir rapor sundu. Ardından katılımcılar, sunum yapan ülke temsilcilerine çeşitli sorular sordular. Bu bölümde oldukça verimli tartışmalar yapıldı.

Cumartesi gününün son etkinliği, çeşitli dillerden ve kültürlerden örneklerin sunulduğu adeta mini bir enternasyonal festival niteliğindedir. Özellikle Filipinli gençlerin sunumları ve kattıkları zenginlik görülmeye değerdi. (Filipinli gençler konferansın sunumunu da üstlendiler ve başarıyla yerine getirdiler.)

Konferansın üçüncü günü yine bir panelle başladı. "Emperyalist saldırganlık, anti-terör yasaları, göçmenlik, sosyal yıkım ve gençlik" başlığını taşıyan bu panele, ILPS'nin Uluslararası Koordinasyon Komite Başkanı Jose Maria SISON ve ATİK-YDG katıldı. Panel, başarılı sunumlara ve verimli tartışmalar sahne oldu. Bu panelden sonra "Workshop" denilen çalışmaya geçildi.

Bu bölümde üç ayrı çalışma grubu oluşturuldu. Tartışma konuları, "Almanya'da yapılacak 2007 G-8 zirvesi", "Fransa ve Yunanistan'daki gençlik hareketinin öğretileri" ve "Emperyalist saldırganlık ve Ortadoğu" idi. Konferansın genelinde yeterince tartışılmayan sorunlar bu bölümde çok daha ayrıntılı ve verimli bir şekilde tartışıldı.

Bu tartışma ve değerlendirmeler, bunlardan yola çıkılarak alınan kararların konferansa sunulması düşünülmüyordu. Zaman darlığından dolayı bu mümkün olmadı. Konferans, sonuç deklarasyonunun okunması ve oylamaya sunulması ile sona erdi.

Bu konferans, delegelerin karşılanmasından programın düzenli olarak akmasına ve konuşmaların en az üç dile (İngilizce, Fransızca, Türkçe) çevrilmesine kadar kusursuz bir organizasyondur. Etkinlik, baştan sona enternasyonal ve devrimci bir atmosferde gerçekleşti.

Bir-Kar Gençliği olarak böylesi bir enternasyonal konferansa ilk defa ve gözlemci statüsünde katıldık. Konferansa katılan Bir-Kar gençlik temsilcisi, Bir-Kar Gençliğini kısaca tanıtan, konferans hakkındaki görüş ve önerilerini belirten ve konferansın ana teması olan emperyalist saldırılara ilişkin görüşlerimizi dile getiren kısa bir konuşma yaptı.

Bu tür enternasyonal etkinliklerin önemi tartışılmaz. Her şey bir yana, uluslararası deneyim ve birikimleri paylaşmak ve mücadeleyi ortaklaştırmak için bu tür araçlar önemli olanaklar sunmaktadır.

Bir-Kar Gençliği olarak bu tür organizasyon ve etkinliklere daha büyük önem verecek ve daha örgütlü bir katılım konusunda özel bir çaba harcayacağız.

Bir-Kar Gençliği

Hrant Dink'i anma gecesi...

“Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni'yiz!”

Agos Gazetesi ve Boğaziçi Gösteri Sanatları Topluluğu, Hrant Dink'i, katledilişinin 40. gününde anmak için 28 Şubat günü saat 21.00'de, Yeni Melek Gösteri Merkezi'nde bir etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinliğe Arto Tunçboyacıyan, Aylin Aslım, Aynur Doğan, Bartev Garyan, Birol Topaloğlu, Cahit Berkay, Ruhi Su Dostlar Korosu, Eren Keskin, Gülsüm Cengiz, Hayko Cepkin, Helesa, Kardeş Türküler, Michael Ellison, Mor ve Ötesi, Muammer Ketencioğlu, Nejat Yavaşoğulları, Sayat Nova Korosu, Sarkis Çerkesyan, Sarkis Seropyan, Sema, Vova, Taner Öngür, Vedat Türkali, Yaşar Kurt, Zeynep Tanbay'ın da aralarında olduğu çok sayıda sanatçı ve aydın katıldı.

Etkinlik Hrant Dink'in fotoğraf ve görüntülerin yer aldığı sinevizyon gösterimiyle başladı. Sinevizyon "Hepimiz Hrantız, hepimi Ermeni'yiz!" sloganıyla son buldu.

Ardından açılış konuşmasını yapmak üzere Sarkis Çerkesyan sanmeye çıktı.

Çerkesyan; "Hrant Dink halkların kardeşliği için önüne çıkan tüm engellerle mücadele etmiştir. Ve bir gazete çıkarmıştır. Dink Türkiye'de herkesin eşit bir şekilde yaşanmasını istedi. Irkçılığı, ayrımcılığı, katliamları bir kez daha lanetliyoruz. Hrant Dink katledildikten sonra da şiddet devam ediyor. İktidarlar bizi ırk, din, cinsiyet olarak bölebilir. Ama umutsuz değiliz. Türkiye'de herkesin kendi kültürünü yaşayabilmesi için daha çok mücadele etmemiz gerekiyor. Bizde ise o azim var" dedi.

Kardeş Türküler ve Sayat Nova Korosu ile Aynur Doğan'ın söylediği şarkılardan sonra Vedat Türkali bir konuşma yaptı. Türkali şunları söyledi: "Hrant Dink bize insanlık mirasını bıraktı. Ülkemizde karanlıklardan rant bekleyen bir takım güçler var. Rakel, 'bir bebekten katil yaratan

karanlık' demişti. Bu karanlık bizi hiçbir zaman umutsuzluğa sürüklememelidir. Biz bu katliamları kimlerin yaptığını çok iyi biliyoruz. Gençler, bizim kuşak çok acılar çekti, sizler de çekeceksiniz. Ama karanlığı aydınlığa çıkaracaklar da sizlersiniz!"

Daha sonra Hrant Dink'in eşi Rakel Dink bir konuşma yaparak şunları söyledi: "Tarihi yazanlar; eğitimi, militarizmi de kullanarak daha kolay yazabileceklerini düşünürler. Resmi tarih yetmez, bunu şarkılarla, resimle, heykellerle de süslerler. Ancak resmi tarihi yaratanlar insanların yaşadıklarını silemezler. Nefret ve düşmanlık tohumu ekenler insanlardaki özel hafızayı silmeye çalışırlar. Ama ne yapılırsa yapılsın unutturamazlar. Unutmak ölümdür çünkü. Bir adama 'yazı yazma' derler yazar, 'ülkeyi terket' derler terketmez. Ve bir gün katledeleler o adamı. Katlederek öldürdüklerini sananlar, onun düştüğü yerden yüzbinlerin yürüdüğünü gördüler. Kardeşlerim, işte karanlığın korkusu da bu yüzden."

Ardından Taner Öngür, Cahit Berkay, Mor ve Ötesi, Nejat Yavaşoğulları, Aylin Aslım sırasıyla şarkılar söyledi. Sarkis Seropyan ve Eren Keskin birer konuşma yaptı.

İkinci bölümde Zeynep Tanbay Helesa, Vova, Birol Topaloğlu dans gösterimi yaptılar ve şarkılar söylediler. Roni Marguilles ve Michael Ellison birer konuşma yaptılar. Ruhi Su Dostlar Korosu, Muammer Ketencioğlu, Sema Bartev Garyan şarkılar söyledi ve Gülsüm Cengiz bir konuşma yaptı.

Arto Tunçboyacıyan ve Yaşar Kurt, Hrant Dink için yazılan bir şarkı söylediler.

Etkinlik tüm sanatçıların sahneye çıkarak "Sarı Gelin" türküsünün söylenmesinin ardından sona erdi. Etkinliğe 3 bin kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Mücadele Postası

ODTÜ: “Yaşasın halkların kardeşliği!”

Hrant Dink’in katledilmesinin ardından halklar arasında kışkırtılmaya çalışılan düşmanlığa karşı, Hrant Dink’i katleden BBP çetesi ve devlet destekli faşist çeteleri lanetlemek amacıyla 28 Şubat günü bir eylem gerçekleştirildi.

Ortak bir çalışmaya konu edilen eylem, bir haftaya aşkın bir süre yapılan bir çalışmanın ardından gerçekleşti. Binin üzerinde afiş kullanıldı, onbini aşkın bildiri ve el ilanı dağıtıldı.

Okulun ilk haftasında gerçekleştirilen bir toplantıyla milliyetçiliğe ve faşizme karşı halkların kardeşliğini savunmak için birçok karar alındı. Bu kararlardan biri olan eyleme hava yağışlı olmasına ve yürüyüş uzun sürmesine rağmen 300 civarında öğrenci katıldı.

Çalışma yapılırken birkaç Azeri öğrencinin afiş ve bildirilerimizi yırtmasına karşı anında tepki gösterildi ve gereken yanıt verildi. Toplu halde bildiri dağıtmaktan yurtlar bölgesinde kantin eylemlerine kadar okulun dört bir yanında çalışmamızı sahiplendik ve üniversitelerimizi faşist çetelere karşı savunduk.

Okulumuza girmeye çalışan ve bunun için de Azeriler’i kullanan BBP çetesine de gereken yanıt verildi.

28 Şubat günü Hazırlık E Kantini’nde sloganlar ve “Türk, Kürt, Ermeni, yaşasın halkların kardeşliği!” pankartının açılmasıyla başlayan eylem yemekhaneye yapılan yürüyüşle devam etti. Yürüyüşte, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Faşizme karşı omuz omuz!”, “Susurluk, Şemdinli, işte çete devleti!”, “Hrant’ın katili Susurluk devleti!”, “Faşizme inat, kardeşimsin Hrant!”, “Hepimiz Hrant’ız, hepimiz Ermeni’yiz!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları atıldı.

Kitlenin yemekhane önüne gelmesi üzerine bir grup arkadaşımız yemekhanedeki arkadaşlarımızı çağırarak üzere içeri girdi. Ardından hep beraber Fizik bölümünün önüne yürüyerek Hrant Dink’in anısına bir fidan diktik.

Eylem geçen sene İP’lilerin ve jandarmanın öğrencilere saldırmalarıyla sonuçlanan olaylar üzerine beş arkadaşımıza verilen ikişer dönemlik cezalara karşı “Soruşturmalar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz!”, “Cezalar geri çekilsin!” sloganları atıldı.

Fidanın dikilmesinin ardından Evrensel gazetesine verilen 110 milyarlık ceza da kınandı. Dikilen fidanla bu fidanın koruyucusu olacak halkların kardeşliği mücadelesinin süreceği sözü verilerek eylem bitirildi.

ODTÜ Ekim Gençliği

Türkiye ve Ortadoğu’da Siyasal Gelişmeler paneli

4 Mart 2007 tarihinde, Almanya’nın Köln kentinde, “Türkiye ve Ortadoğu’da Siyasal Gelişmeler” konulu bir panel gerçekleştirildi. Katılımcı olarak Türkiye’den Haluk Gerger ve Ferda Çetin’in katıldığı paneli, yaklaşık 100 kişi izledi.

Panelde birinci konuşmacı olan Haluk Gerger sözlerine, Türkiye’nin de yer aldığı coğrafyada yıllar sonra haritaların yeniden çizildiğini, son derece önemli gelişmelere yol açacak olan gerilimlerin yaşandığını belirterek başladı. Bunu, başta Kürt sorunu şahsında olmak üzere, Türkiye’nin bu gerilimleri en çok yaşayan ve dış vuran ülkelerin başında yer aldığı belirlemesi izledi. Bu çerçevede, Türkiye’nin çok kritik bir süreçten geçtiğini ve tüm önemli sorunlar konusunda bir karar vermek gibi bir yol ayrımına gelip dayandığını altını çizdi. Türkiye’nin geleneksel devlet politikasının dolaysız ifadesi olan statükocu direncine karşın, gitgide bu coğrafyadaki harita değişikliğinin kaçınılmazlığına da gördüğünü, bu nedenle kendisine yeni bir yer aradığını vurguladı.

Türkiye’de dipten dibe biriken , devleti çok büyük korkulara düşüren ve adeta kendi sonunu hazırlayan çalgınca icraatlara başvurmasına neden olan güçlü bir toplumsal tepkinin, bir başka anlatımla bir dizi devrimci imkanın biriktiğini belirten düşünceleri dikkat çekiciydi.

H. Gerger panelin ilk bölümdeki sözlerini, temel bir eksiklik ve sorun olan, bu tepkileri değerlendirecek ve iktidar hedefine yöneltecek bir sınıf hareketi ve bunun temsilcisi partinin eksikliğine işaret ederek bitirdi.

Haluk hocadan sonra Ferda Çetin söz aldı ve sorunların Kürtler cephesinden nasıl görüldüğünü anlattı. Geline yerde Kürt halkının yaşamsal önemde kararlar vermekle karşı karşıya olduğunu belirtti. Ferda Çetin konuşmasında birliğe özel vurgu yaptı.

Panelin ikinci bölümü, dinleyicilerin sorduğu sorulara verilen cevaplar ve yer yer hararetli tartışmalarla geçti. Panel, özellikle Haluk hocanın oldukça öğretici ve yararlı açıklamalarının ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak/ Köln

“Önder Babat ölümsüzdür!”

Önder Babat üç yıl önce Taksim’de katledildi. Babat’ın katledilmesinin yıldönümünde, 3 Mart günü Taksim İmam Adnan Sokak’ta saat 18.45’te katledildiği yer olan Devrimci Hareket dergisinin önünde bir anma eylemi gerçekleştirdi. “Önder Babat ölümsüzdür!” pankartının açıldığı eylemde Babat’ın fotoğrafları taşındı. Eyleme devrimci kurumlar da destek verdi.

Basın açıklamasından sonra Önder Babat Kültür Merkezi’nde saat 19.00’da yapılacak etkinliğe çağrı yapıldı.

Eylem boyunca sık sık “Hepimiz birer Önder Babatız!”, “Devrim şehitleri ölümsüzdür!”, “Faşizme karşı omuz omuz!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!”,

“Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!” “Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!”, “Kahrolsun Amerikan emperyalizmi!” sloganları atıldı.

Yoğun polis ablukası altında gerçekleştirilen eyleme 250 kişi katıldı.

Eylemin ardından Önder Babat Kültür Merkezi’nde bir anma etkinliği gerçekleştirildi. 200’ü aşkın kişinin katıldığı etkinlik Önder’i ve mücadeledeki yerini anlatan bir açılış konuşması ile başladı. Önder Babat Kültür Merkezi Müzik Topluluğu, Hakan Yeşilyurt, Serhad Raşa ve İlkey Akkaya’nın sahne aldığı gecede, Önder Babat’a dostları ve yoldaşları tarafından yazılmış şiirlere yer verildi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Emekçinin Gündemi’nin 2. sayısı işçi ve emekçilerle buluştu!

Küçükçekmece, Yenibosna, Sefaköy, Güneşli işçi ve emekçilerine seslenen, bölgemizin yerel gazetesi olma iddiasını taşıyan yayınının 2. sayısının dağıtımına geçtiğimiz haftadan itibaren başladık. Bir yandan sendikalara ve belediyelere protokollerini ulaştırdığımız yayınıımızı diğer yandan asıl olarak hedeflediğimiz sendikalı, sendikası fabrikalara, atölyelere, sanayi sitelerine ulaştırıyoruz. Gazetemizin satışı sırasında işçilerin olumlu yaklaşımları ile karşılaşyoruz. Özellikle düşük ücretlerin ve mesailerin yoğun olduğu sanayi sitelerinde işçilerin gazetemizi sahiplendiğini ve takip ettiğini gördük.

Emekçi kadınlar günü nedeniyle bu sayımızda yoğun olarak emekçi kadın sorununu, çalışma-sömürü koşullarını, işçi kadınların yasal haklarını ve mücadelesini işledik. Doğu Sanayi Sitesi’nden ayrıntılı bir gözlem yazısı ile birlikte, son süreçte ağırlaşan sömürü koşullarına karşı huzursuzluklar yaşayan Liola, Altınyıldız işçilerinin yazıları ve fabrikalardaki haberlere yer verdik. Ayrıca Şahintepe’de evlerin yıkılması üzerine başlayan hazırlıklar karşısında Şahintepe emekçilerinin çalışmalarını ve kararlılıklarını anlatan bir yazı da gazetemizin sayfalarında yer aldı. Gazetemizin satışı fabrikalar dışında işçilerin yoğunluklu olarak geçtiği Beşyol, Merter, Sefaköy’de gerçekleştirdik. Merter’de özellikle kadınların ilgisine konu olan gazetemiz, bölgemizde, orta ölçekli tekstil, metal ve kağıt sektöründe çalışan fabrikalara da ulaşmış bulunuyor.

Bahar dönemiyle birlikte bölgemizde ilk adımlarını atan Emekçinin Gündemi önümüzdeki süreçte daha hedefli ve yaygın bir işçi ağına ulaşmayı önüne koymuş bulunuyor. Özellikle 1 Mayıs’ı önceleyen Mart-Nisan aylarında, daha güçlü bir çalışma ve daha nitelikli bir “Emekçinin Gündemi” hedefiyle yolumuza devam ediyoruz.

Bölgemizdeki her sektörden işçileri yayınıımıza destek vermeye ve sahiplenmeye çağırıyoruz.

İletişim adresimiz: emekcingundemi@gmail.com

Emekçinin Gündemi

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 Kartal/İSTANBUL (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA Tel: 0 (312) 229 06 44

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 52 91

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cumhuriyet Mah. Tennur Sok. Cumhuriyet İşhanı
Kat: 3/45 KAYSERİ Tel-fax: 0 (352) 2326671

Silifke Cd. Çavdaroğlu Çarşısı 2/93
MERSİN

Saadetdere Mah. Fırın Sok. No: 37/25 (Depo durağı)
Esenyurt/İSTANBUL

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

16 Mart 1978 Beyazıt...

16 Mart 1988 Halepçe...

12 Mart 1995 Gazi...

**Faşist
katliamların
hesabı
sorulacak!**

